222

169

DR. D. Simon. L.I.M.
Neyyoor, monday Market
Kanyakumari Dt

Dr. D. Simon. K.K.

பாலவாகட சிகிச்சை இருநாம (3)

பாலவாகட சிலீசை இருஞா ரு.

18.9.62.

பால வாகட சிகிச்சை யிருநூறு.

1. சீர்பெருகும் கரிமுகவன் பாதம் போற்றி தேவி சரசோதி மலர்த்திருத்தாள் போற்றி
ஏர் பெருகும் குருவனை நெஞ்சில் வைத்து ஏகச்சி தானந்தக் கடவுளன் பால்
பார் பெருகும் பால்காடத்திலுள்ள பரிகாரத்தியற் கையது பலதுவம் தேர்ந்து
சீர் பெருகும் சிறியோர்க் காய் வாலை சோக சிகிற்சையிருநூறு மருள் செய்குவோமே.

2. செய்வினை ரெண்டதிற் குணத்தை யுரைராமான்பா சிற்தை தனிலநுபவங்கள் தெரிந்திடாமல்
உய் வினையாம் கர்ம மென்பார் சொல்லக் கேளு உற்ற தாய் தந்தை தனை நிந்தையாக
நை வினையால் துஷணித்து அகந்தை பண்ணி நல்லோரைப் பெரியோரை நகைத்துப் பேசி
பொய் வினையா மாங்கார மதிலே வந்த பொல்லாங்கு தனக்கு வந்து புரியுந் தானே.

கெற்பவதிக்கு வயிறு நோவுக்கு.

3. தானென தாய் தந்தை குணத்தை நொந்து சார்ந்துதடா கெற்பமதில் கரப்பன் வாய்வு
ஊனென குலையொடு பல நோய் தொந்தித் துப்பலித்துக கருவையுரு வழியச் செய்யு
வானென வாய்வு சிக்கி நின்றதாலே வயிறு வலி மந்தம் சுரேளிதந்தான்
தேனென குலையுமா மூன்று நான்கு திங்களின் மேலவுஷதங்கள் சித்தியாமே.

4. சித்தியாம் கெற்ப நின்ற திங்களொன்றில் சிறு வலிதான் வலித்திடுகில் செப்பக் கே
பத்தியாம் கூவிளை வேர் நன்னூர் வேரும் பாகமாய்க் கஷாய மிடப் பறந்து போகும்
புத்தியாம் திங்கள் ரெண்டில் வசம்பு சுட்டு போடு குடிநீர் மூன்றில் புகலக் கேளு
சத்தியாம் வசம் போமம் ரெண்டும் சேரு சதிரம் ரசம் சுக்கு நீர் தன்னைக் கட்டடே.

கெற்பத்தில் சிறிது வாலைக்கு.

5. கூட்டுகின்ற திங்களைந்தில் பஞ்ச மூலம் குடி நீரா மதியாறில்த்தி சமூலக் கிஷாயம்
மீட்டுகின்ற ஏழில் ராமிச்சஞ் சுக்கு வெந்தருந்த மிரு நான்கில் விதனங் காணில்
நாட்டுகின்ற விழுதியிலை கிஷாயமிட்டு நவதிங்கள் மருந்தரசன் தோஷமாகும்
சாட்டுகின்ற திங்கள் பத்தில் மறகப் பூவு சர்க்கரை நீருடனருந்தத் தனியும் நோயே

6. தனிவரான முதல் மாசம் வயிறு நொந்து தரிப்புடனே உதிரமது சற்றே காணில்
கனியான தாமரையின்வி சந்தம் கமழுமி ராமிச்சமரைக் களஞ்சி வீதம்
அனியான கழிலாவின் பாலு ரெட்டி யளித்திடுவாய் திங்கள் ரண்டிலது போல் காணில்
7. கனிவான கமுகன் பூ நிலப்பனை வேர் சந்தம் கொவ்வை நீர் பால் கூட்டி கொடுக்க நன்றே.

7. நன்றான திங்கள் மூன்றதனில் சோரை நண்ணிடில் கார்கோலம் சமனதாக
குன்றான தசை பாகம் ரவிய் பாவில் கொடுத்திடு நாலதில் வலித்துக் குருதி விழில்
அன்றான நிலப்பனை நன்னாரி தன்னீரில் அரைத்தா வின் பாலிலளித்திடு நீ யஞ்சில்
பொன்றாத செண்பகப் பூ சந்தனமும் கார்கோல் புளவில்லரைத்தாவின் பால் புகட்டத் தீரும்.

8. புகழுகின்ற இரு மூன்றில் வலித்து ரெத்தம் பொசிந்திடில் நெய்தலப் பூ விராமிச்சம் வேர்
நேர் கட்டிப் பாவிலரைத்தியம்பப் போகும் பகருகின்ற திங்களெட்டிலுதிரந் தோன்றில்
பாலில் ராமிச்சம் நெய்தலப் பூ நெய்தலப்பூவு மூட்டே.

9. ஊட்டமுறந் திங்களொன்பதனில் சோரை யுளைவு முறிற்கு மரையின வலியோடு.
வாட்ட முறு விளாலரிசி சமனுப் பாலில் மாட்டியரைத் தாட்டிடவே மாறிப் போகும்
மூட்டு முறு திங்கள் பத்தில் சிசுவு தாளில் முருக்கான தோல் கார கோவை மொன்றதாக
நாட்டமுடன் சமனரைத்துப் பசுவின் பாலில் நல்கிடவே மாறுமென நவின்றார் தாமே.

கெற்ப குலைக்கு மருந்து.

10. நவிலவேன் கெற்பத்தில் தவாலைக் கெல்லாம் நல்ல நெய்தல் கிழங்குடன் நன்னாரி வேரும்
புவியதனில் சந்தனமும வெள்ளி லோத்திரம் போதவே வகைக்கு அரைக் களஞ்சதாக
சுவிகரமாய்ப் பச்சரிசி கழுநீர் தன்னில் தொந்தமுடன் அரைத்திதனை சுகமாயூட்ட
கவிழுகின்ற குருதியுமே தடைதலாகும் கண்டு பார்த்தி தையறிந்து கருத்தாய்ச் செய்யே.

11. கருத்தான கெற்பத்தில் குலைதானும் காணவே முதல் மாசம் கலந்து தானுல்
இருத்தாதே உள் நடுக்கம் அகங்கை கால் கள நெஞ்செரி வுண்டாந் தவாலையது யிசி வாரும்
தருக்கான தாமரையின் மொட்டுச் சந்தம் தகரையிலை ராமிச் சஞ்ச மனதாக
கருத்தான ஆவின் பால் தன்னிலாட்டி கொடுத்து விடு தின மூன்று குணமுண்டாமே.

12. உண்டான மாசம் ரெண்டில் குலை தோன்றில் உள்ளெரிவு பரதாப முதிர நோவு
கண்டாயோ தவாலை சலங்கலங்கலாக காமுன்ற போலொழுகு மிந்தக் குணமேயானல்
கொண்டாடு மருந்தொன்று கோடி மூலம் குணமான வெண் கோட்ட மேலத்தோடு
விண்டாயோ சம பாகமாவின் பாலில் விரைந்தரைத்துப்பு கட்டிட நோய் விட்டுப் போமே.

13. விட்டெழுந்த மாச முறைதனில் குலை மேவிடு கிரதரத்தில் விதனமுண்டாய்ப்
பட்டெழுந்த கண் சிவந்து இருண்டு தோன்றும் பரிவான தவாலை நிறம் பரிந்து காணும்
தோட்டெழுந்த மருந்து கொட்டி கிளர்குறம் கோலம் தகை ரெண்டும் வகைக்கு வகை ஓர் களஞ்சதாக
கட்டெழுந்த தன்னீரிலரைத்துப் பாலில் தாக்கிடவே நோய் தீரும் தயவுதானே.

14. தயவான மாசம் நான்கு தனில் குலை தாமுதர வலியுந்தி தன்னில் நோவாய்ப்
கயமான உதிரமது கலங்கி மிக்க கட்டி தட்டியாய்க் கழியும் கை கால் சோர்வாய்
நலமான நெருஞ்சி வேரானைத் தந்தம் நவிலு கொட்டிக் கிழங்கி வை நன்னீரிலாட்டி.
சுயமான காராவின் பாலிலே தான் தொந்தித்துப் புரட்டிடவே சுகமுண்டாமே.

15. சுகமான திங்கள் அஞ்சில் குலை தோன்றில் தவாலையிடா உதிரமது கலங்கலாகி
சகமான கட்டி தட்டியாகவே தான் சார்ந்து கழி நீரை நிறமாய்த் தானே காணும்
முகமன தாமரையின் வளையம் கோட்டி மூலந்தம் கோல மரைக் களஞ்சி வீதம்
யிதமான பானி வார்த் தரைத்துப் பாலிலூ வேளை மூன்று தினமீந்தால் போமே.

16. ஈந்திடவே திங்களாற் தன்னில் குலை யின்சந்த குணம் கீழ் முதுகு நோவதாகும்
மாய்ந்திடவே வயிற்று வலி யெரிவுண்டாகும் வளமாகத் தவாலையது கழிதலாகும்
தேர்ந்திடவே திற்பிலி. முந்திரிகைப் பழமும் குட்சமுடன் வகைக்கு அரைக் களஞ்சதாக
தோய்ந்திடவே கபிலாவின் பாலிலே தான் தின மூன்று புகட்டி விடத் தெளிவுண்டாமே.

17. தெளிவான குலை திங்களேழில் தானில் திடமாகப் பிரசவ நோயது போலாகி
துளியான சுரோணிதமுங் கழிதலாகும் சோர்வுண்டாம் தேகமதில் தயர மெத்த
களியான அத்தித் தோல் கொட்டி மூலம் கற்கண்டு சர்க்கரையும் களஞ்சில் பாதி
நளியான பாலிலரைத்தாவின் பாலில் நாள் மூன்று புகட்டிடவே நன்மையாமே.

18. நன்மையாந் திங்களெட்டி லெழுந்த குலை நன்குக உதரமதில் பசியுமிருப் போல்
பெண்மையாம் பெறு காலத்தில் நோவு போலிருக்கும் முதுகுளையுந் தவாலை காணும்
தன்மையாம் நீர் சுமந்து மின்னங் கேகு தரிப்புக் கானா டேறில் வருத்தம் தோஷம்
உண்மையா மத்தித் தோல் ரத்தச் சந்தம் உதகம் வார்த்தரைத்த தனை யூட்டிப் பாரே.

19. பாரப்பா ஒன்பதினில் சூலை தோன்றில் பற்றி நிற்கும் விதனமுடன் படுந் துவாலை
நேரப்பா தேகம் பரதாப முண்டாம் நிச்சயமாய் மருந்தொன்று கேளதற்கு
கூரப்பா அரசிலுட பிசின்வேடத்திக் தோல் களஞ்சி வீதமெடுத் தொன்றுய்க் கட்டி
ஆரப்பா தண்ணீர் வார்த்தரைத்து நன்றாய் ஆக்கியே புகட்டிட நோயகலுந் தானே.

20. <u>கெற்பத்தில் கிரந்தி சூலைக்கு என்னெய்.</u>

தானுவ திங்கள் பத்த தனில் சூலை தாவிடுகில் பண்டிதரால் தடுப்பதென்ன
ஆனுல மறிந்த மட்டு மருந்ததைப் பாரு அகத்தியர் வல்லாதி யரு நூறைப் பாரு
மானுன கரு வளர்க்கு மெண்ணை சொன்னர் வடிபாக முறை சொன்னர் மாதந் தோறு
ம்
நீளுக வூட்டுகின்ற முறைமை சொன்னர் தெளிவாகப் பாத்தறிந்து தெளிந்து செய்யே.

21. அறிவான கெற்பத்தில் கிரந்தி சூலை அகலவிவ என்னை யொன்று அன்பாய்க் கேளு
செறிவான வல்லாரை மணத்தக்காளி சிறு செருப்படி துளசி சங்கங் குப்பி
மறிவான கிரந்தி நாயகம் கற்பூர வள்ளி வாரணத்தவரை பொடுதலையிளேடு
பிறிவான பிசங் கிலைச் சாற வகைக்கு உழக்கு பேரான வெங்காயச் சாறும் கூட்டே

22. சாறுடனே ஏரண்டத் தென்னை நாழி தவருத வெருகிறுட கிழங்கிளேடு
வாகான ஆகாசக் கருடன் கந்தம் வகை யொன்றுக்கு ஒரு பல மதாகப் பின்னும்
கூறுடனே செம்புளியின் பிரண்டை மூலம் குறையாமல் முக்களஞ்சி செங்கத்தாரி
பேறுடனே வளர் பூதக் கரப்பன்பட்டை பிசகாதோர் களஞ்சு பிரித்தெடுத்துக
கொள்ளே.

23. எடுத்ததனைப் பசுவின் பால் தன்னுலாட்டி என்னை சாறுடன் கலந்து பின்னங் கேளு
பொடித்த கடுக்காமித் தா ருன் ஞமரிச் சோறும் பொருளாகப் பிசைந்த சாறதுவுங்
கட்டி
சடைத்திடா தெரித்தி தனை வடித்திருத்த சங்கையுற்ற திங்கள் தின் தொகையைப் பார்
த்து
அடுத்தடுத்து மாசமுறை யறித் தாக்க அகலுகிறேன் நோய் விபரமதையக் கேளே.

24. <u>கெற்பத்தில் கிரந்திக்கு.</u>

கேளப்பா மாசமதில் மூன்று நாவில் கெற்பத்தை அழிக்கின்ற கிரந்தி சூலை
வாளப்பா காப்பன் முதல் நீங்கிக் கெற்பம் வளர்ந்து சிசு சுகமுடவே பிரசமிக்கும்
கீளப்பா பிறந்தாலும் இரப்பனென்ற கெட்ட பிணி தேகமதில் தொட்டிடாது
ஆளப்பா பத்தியந் தாளிச்சா பத்தியம் அப்பனே இன்னு முண்டு அறைகிறேனே.

25. அறைகிறேனத் கெற்பத்தில் கிரந்திக் கெல்லாம் அதிகமா மவுஉந்த மொன்றதையக்
கேளு
நறை மேவு மஞ்சள் பெருங் குடமதாக தோல் போக்கிச் சிற துண்டாய்த் துணித்
துக் கொண்டு
முறையாக ஆவின் நீர் தன்னிலேதான் மூன்று நாள் ரவி யூறி யெடுத்து நன்றாய்
நிரையுடனே வைத்துலர்த்தி பொடியதாக்கி நேர் சமனும் தெற்றி மலர் பொடிதான்
கூட்டே.

26. கூட்டி யொன்றாய்க் கலந்த பின்பு சொல்லக் கேளு குணமான கரும்பு வெல்ல முருக்க
யே தான்
பூட்டியே குரணத்தை யுறவு செய்து பொரி விராங்காய்ப் பருமதித்தி லெடுத்த வுண்டை
ஆட்டியே புன்னைக் காயளவதாக அந்தி சந்தி பத்தியமா யருந்து வீரால்
பாட்டு லெழும் கிரந்தி சொறி தணப்புக் குட்டம் பறந்து விடு மின்ன மொரு பருசு
கேளே.

<u>கெற்ப வாயுவுக்கு.</u>

27. பரிவான கெற்பத்தில் வாய்வுக் கெல்லாம் பாடுகிறேன் புட்ட வியல் பதனமாக
உருவான முடக் கொற்றான் களஞ்சியஞ்சு உத்தமனே ஏரண்டப் பருப்பவ் வீதம்
குருவான அதிமதுரம் கொத்த மல்லி குறையாமல் வகைக்கு ரெண்டு களஞ்சதாக
கருவான பொற்றுன்னி கலந்து மொன்று கண்டறிந்து தேங்குல
நீ கூடச் சேர்.

28. ## வயிற்றில் குத்தெரிவுக்கு.

சேர்த்த பின்பு பாண்ட மொன்றில் தண்ணீர் விட்டு சிறந்த வெள்ளைத் துணி சதனிலே வேடு கட்டி
பார்த்தெடுத்த மருந்ததனை மேலே வைத்து பாங்காக மேல் சட்டி கவிழ்த்து மூடி
நேர்த்தியாய வித்திறக்கிப் புழிந்து கொண்டு நேர்மையாய்ப் பொரி காரம் பொரித்துப் போடே.

29. மறுகவே வயிற்றிலுட் குத்தெரிவு காந்தல் மங்கையர்க்கு கெற்பமதில் வந்ததானால்
தருகவே பத்து நாள் சென்ற காடி தனிலெருக்கம் பழுப்பரிந்து தளரப் போட்டு
சிறுகவே மூன்று நாள் ரவியில் வைத்து சிதறாமல் புழிந்து வடி கட்டிக் கொண்டு
சிறுகவே நிம் பெண்ணை தன்னைக் கூட வார்த்து எட்டி விதை கலந்தடுப்பி லெரித் திட்டாயே.

30 எரித்ததனை மெழுகு பதந் தன்னில் வாங்கி இறுத்துடனே மாதர் தனக்கிடுபின் தீமை
தரித்திடவே மூன்று நாளெண்ணை யிட்டு தனி விழுக்குப் போக வரைப் பிட்டுச் சேர்த்து
வருத்த மறவேது நீருடம்பின் மீது வராது நன்றாய்க் கழுவ வயிறெரிவு காந்தல்
கருத்திடும் குத்து வலி கை கால் நடிப்பு வீக்கம் கதறிடும் கெற்பமது களிப்புண்டாமே.

கெற்ப ரோகம் தயிலம்.

31. களிப்பாகும் கெர்பத்தில் மலநீர்க் கட்டு களிச்சல் சூரம் வீக்கமொடு கை கால் காந்தல்
பழுப்பாகும் குறி காந்தல் தேகம் காந்தல் படபடப்பு நடுக்கமது பக்க வாய்வு
ஒழிப்பாகும் வலியுடனே சன்னி தோஷம் உண்டானால் குறி குணங்களுணர்ந்து பார்த்து
அளிப்பாகும் பல ஞானம் பார்த்துச் செம் நீ அடங்கிடா திரு நாற்றுள்ளரைக்கின்றேனே.

32. அறைகிறேன் மங்கையர்கள் கெற்பந் தன்னில் அணுகிய தோர் நோய்களுக்குத் தயில மொன்று
பறைகிறேன் வேப்பெண்ணை படி தானென்று பண்பான நல்லெண்ணை படி முக்கால் தான்
உறைகிறேன் ஏரண்டம் படியில் பாதி யொன்றித்துக்கராக மதிலளந்து விட்டு
நிறைகிறேன் தழுதாழை வெட்டிகையான் நீர்க்குண்டிச் சாறெண்ணை நோய்க் கூட்டே.

33. கூட்டடா வெள்ளுள்ளி சன்னி நாயன் கோல். வசம்பு அதிமதுரம் கரிய சீரம்
தீட்டடா வெந்தயம் வாலுளுவை கார் கோல். திப்பிலி. பூலா. விருட்சம் தேவதாரம்
திட்டமா பஞ்ச வர்ண பழுக்காய் காயம் வேர்க் கொம்பு சித்தரத்தை வெவ்வேறாக
மாட்டடா கலம் கொம்பு முயல்ப். புழுக்கை. மயிலிறகு பன்றி. பரிக் குளம்பிதாமே.

34. தாம்புடனே வடக் கயிறு வகைக்கிரு. கழஞ்சி கூட்டி யிடித். தெண்ணை. தனில் கலந்து பின்னும்
விளம்புவேன் புழுகம் முசுறு முட்டை விவர மறிந்த. திருடனே விட்டுக் காய்ச்சி
உழன்றிடவே வாரணத்தினுதிரத் தோடு உதிர் குடலும் சேர்த்து முதிர் பரு-வந் தன்னில்
வளம் பெறவே வடித்திறுத்து கலசந் தன்னில் வார்த்தரித்து வேடு கட்டி வைத்துக் கொள்ளே.

35. கொள்ளவே தேக மதில் தயிலந் தாளும் குறையவே தடவியடை செவி யிரண்டும்
மெள்ளவே யுள்ளுக்கு நோய் கண்டுட்டு விரைந்தோடும் சன்னி வலி வீச்சு வாதம்.
எள்ளவே குத்து வலி முடக்குச் சூலை இளம் பிள்ளை வாதமொடு எரிவுகாந்தல்
விள்ளவே கெற்ப சன்னி அடி வயிற்றில் தரிப்பு வெளுண்டெழும்பிக் குத்துகின்ற வாய்வு போமே.

36. வாய்வுடனே படபடப்பு மயக்கம் வேர்வை வாந்தி பரதாப மேப்பிளைப்பு இரக்க ஞாக்கம்
காய்வுடனே நீர்க் கோபம் பக்க சூலை கண் அழல்தல் கிறு கிறுப்பு கை காலெய்தல்
தேய்வுடனே மேல்த் கடுப்பு தரிப்புகுத்து சிடு சிடுப்பு சோரை கழிந்திடுதல் தாகம்
ஒய்வுடனே கரு வழிதல் கெற்பந் தன்னிலுறு பிணியெல்லாமாதர்க் கொழியுந்தானே.

பேரெண்ணை.

37. மாதர் பேரெண்ணை யொன்று சொல்லக் கேளு வளர் நொச்சி தழுதாழைச் சாறுரி தானப்பா
பேதமற நிம்பெண்ணை படியிற் பாதி பெருங்காயம் சுக்கு வசம்பரத்தை கார் சோல்
விதமற வெள்ளுள்ளி வெந்தயம் வாலுளுவை வெளுத்த கருஞ்சீரம் வகைக் கொரு விராகன் கூட்டி
சேதமற மிசிறண்டம் படி கால் நாங் கூழ் சேர்த்து வடி சன்னி வலி வாத முதல் போமே.

ஒரு கஷாயம்.

38. வாதையாம் பிரஸவந்தான் வருத்தமானல் வகையான கஷாயமொன்று வழுத்தக் கேளு
பாதையாம் சிறு நெரிஞ்சி பல மொன்று படுபாதி யதிமதுர மதுவுங் கூட்டி
வேதையாம் மூன்று படித் தண்ணீர் விட்டு வெந்துடனே எட்டொன்றாய்க் குறுக்கிக் காய்ச்சி
தாதையா மதிற் பாதி கொடுத்தாயானல் சுஜத்திலே பேறுண்டாம தருகிடாது.

முலை புண்ணுதலுக்கு.

39. பேறுன காலமதில் சுவாச காயம் பிற வீச்சுள் குத்து வலி சன்னி தோஷம்
வாருன வாத முதல் வந்ததானுல் மைந்தனே முன தயிலமது தான் போடு
நீருங்கும்ப கடி சோரைக் கட்டு நெருங்கிலுல் கிறிஞ்சிலே கியத்தை யூட்டு
கூறுன சுர வீக்கம் சகலத்துக்கும் கூறு கண்டு மருந்தூட்டக் குணமுண்டாமே.

40. உண்டான மதலை முலையுண்ணுவிட்டால் உறுமதிர முலைப் பாலிலரைத்து வாயில்
கொண்டெழுக்கி மார் தடவி எந்தி யூட்ட குடிக்கு மின்ன மொரு மருந்து கூறக் கேளு
இண்டார்ச் செம் பொன்னெரிஞ்சு முசு மொசுக்கை யிலையுமரைத் தோரளவா யெரித்துச் சேர்த்து
தண்டாரு முலைப் பாலில் குழைத்து மார்பில் தடவிய முதாட்ட முலை புண்ணுந்தானே.

பாலிலதிரெடுத்தால் வயிறு நொந்தழுதால்.

41. உண்ணுகின்ற பால் வாயாலெதி ரெடுத்தால் உள்ளியச மோதகமோ ரள்வதாகப்
பண்ணுவ தெல்லாம் வெதுப்பி சூடி நீரிட்டுப் பாலகர்க்குக் கொடுக்க மறிபடுத லெல்லாம்
பண்ணு தரம் நொந்த முதால மதுர நிம்பத் தளிரரைத்து நெய்தனில் வெந்ததனை யூட்ட
பண்ணுகின்ற பாலர் மலக் கட்டு நீங்கும் வயிறு நொந்தழுவது வுமாறிப் போமே.

அக்கரத்துக்கு.

42. மாறுகின்ற அக்கரத்தால் மெலிந்து மைந்தா மாதர் முலை புண்ணமல் வருந்து மானல்
நிறுகின்ற நெல்லை யிளங் குரும்பை மேல் தோல் நீக்கி நன்றுயிடித்துச சார் பிழிந்து கொண்டு
கறுகின்ற சர்க்கரையிட்டு உருக்கிக் காய்ச்சி குறுக்கி யதில்சீரகத் தூள் தூவிக் கிளர்டி
ஆறுகின்ற குழைப் போல் நாவதனில் தேய்க்க அக்காமுந் தீர்ந் தன்னை முலையருந்து

நாய் முலைக்கு.

43. பாரப்பா நாய் முன்று பற்றிற்றானுல் பதறியழு முடல் வெதும்பு முலை யுண்ணு
சூரப்பா கபந் தோன்று மருந்தைக் கேளு அருக்கி நற் சீர வகைக் கரைக்களாஞ்சி வீதம்
பேரப்பா குமரி வேர் வாட்டிச் சாறு பிழிந்தரைத்துக் கலக்கி யரைக் கரண்டி வீதம்
பூரப்பா மூன்று நாளாறு போது புகட்டிட நோய் தீருமெனப் புகலலாமே.

மலக் கட்டு கழிச்சல் வாய்ப் புண்ணு தோஷத்திற்கு.

44. ஆமென்ற வயிறு திப் பொரு மிற்றுஞல் அப்பனே மைந்தருக்காம் புளுகந்தான்
வாமென்ற இந்துப்பு பொடித்துப் போட்டு வைத்திடு சென்னீரிறங்கும் வடித்துக் கொண்டு
காமென்ற இஞ்சி ரசம் சேர்த்து தாக்க கட்டிய தோர் மலசல மூங் கழன்று போகும்
தாமென்ற நிம்ப நெய்யோர் துள்ளி குத்தி தாக்கிடவே கப மிரைப்புத் தணியும்.

ஊறல் கஷாயம்.

45. பாரப்பா ஊறல் வகை கஷாயந் தன்னைப் பகருகிறேன் சிசுக்களதில் பல நோய்க்கெல்லாம்
சேரப்பா மாயக்காய் சாத்திர பேதி சீரகத்தோ டரத்தை சந்தம் வகைக்கோரொன்று
வாரப்பா கிரும் பேலம் மதிரம் மூன்றும் வகையொன்றுக்கு இரு களஞ்சி பொடித்து தூளா
நீரப்பா விட்டதனை யூற வைத்து நிதானமாக வடி கட்டி யெடுத்துக் கொள்ளே.

46. எடுத்ததனைச் சிசு தரங் கண்டறிந்து தாக்கு இடமான தேகத்தில் வெதுப்புக் காய்ச்சல்
அடுத்து வந்த களிச்சலொடு வேகம் வாய்ப் புண் அரோசி முதலணுகாது தேகம் நன்றும்
கொடுத்து வந்த தோஷமதுக் கூட்டும போது தூபமொடு சற்ப அங்கம் தூளதாக்கி
தடுத்ததை நல்லுடை விறகாம் தழலில் போட்டு தான் புகைக்க தீர்ந்து விடும் தப்பாதென்னே.

மாந்தத்துக்கு.

47. தப்பாமலின்னு மொன்று சாற்றக் கேளு தாரணியில் படர் பருத்தி மூலத் தோடு
வைப்பான வேர்க் கொம்பு அசமதாகம் மணி மிளகு லவணமிவை வறுத்துத் தூளாய்
கைப் படர்ந்த ரவி தனிலே விரவித் தூ சிற் கட்டி மேல் தூக்கி விழும் நீர்தல்லால்
தப்பரவாந் தயிர் நீரில் பொடி யிட்டுட தடராது மாந்தமிது தூட்சந்தானே.

வயிறு ஊவுக்கு.

48. தட்சமாங் குழந்தை வயிறு ஊந்து காணில் தடராது நன்னாரி வேரின் சாறும்
காச்சயாம் நல்லெண்ணை ரண்டும் நேராய் கலந்த தனில் மேல் மருந்து கழறக் கேளு
மீட்சையாம் ஓமமது வெதுப்பித் தூளாய் விட்டதனை அம்மி தனில் நடத்தி வாங்கி
கொச்சி தன்னில் கலந்தது வெய்யுள்ளுக் கட்ட குழந்தை வயிற ஊச்சல் குடிபோகுந்தானே.

49.

வாந்திக்கு.

குடி போகும் வகை யொன்று சொல்லக் கேளு குற்றமில்லாச் சீரகமு முலவாயோடு
செடி போகும் மாதளந் தோடற்பமாக சேர்த்து நன்றாய்ப் பொடித்து தண்ணீரில் போட்டு
விடி போதினூ ற வைத்துக் குளிர்ந்த போது வேண்டி வடி கட்டி மெதுவாக வூட்ட
முடி போகும் கழிச்சலொடு கடுப்பு ஊச்சல் மூலத்திலுஷ்ணமு முடகாதென்னே.

50. என்னவென்று லதி மதுரம் பொடித்துப் பாலில் யிட்டு நன்கு யூறி வடி கட்டிக் கொண்டு
மின்ன வென்ற பஞ்ச தனில் தோய்த்து வாயில் விட்டிடவே வாந்தி போ மின்னங் கேளு
வன்ன மென்ற சந்தனம் நெல் பொரி ராமிச்சம் வளர்நீ தேவதாரமுங் கூவிளைவேரோடு
அன்ன மென்ற ஏலமின நீர் விட்டாட்டி அனத்தி யிறத் தாட்டிடவே அரோசி போமே.

51.

கழிச்சலுக்கு.

போமென்ற கழிச்சலெல்லா மோடிப் போக புகலுகிறேன் வில்லை பரசித் யிருள்ளி
தாமென்ற பூ விரிமாம் பட்டையோடு தான் சதைத்துப் புளிந் திறுத்த சாகந் தன்னில்
நாமென்ற மதிரமில வங்க மோமம் நற்சீர மாங் கொட்டை கிரும்பரைத்து தாக்க
ஓமென்ற கழிச்சலொடு கடுப்புச் சீதம் உழப்புக் கிழிறங்குதல மோடிப் போமே.

52. போகவே திரிபலை சுக்கு லவா யோமம் புது வசம்பு சீரகம் நெல் பொரி கிராம்பு
பாகமாம் வில்லை பெருந் தும்பை வேலிப் பருத்தி மஞ்சளுத்தியிலை கருவேல் பிர்க்கு
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மாந்தக் கழிச்சலுக்கு.

53. தாகமுறும் பூசணி தண்ட் முதல் வள்ளி சதகுப்பை திரிகடுகு காயம் காந்தம்
ஆகமுறும் சிவதை களிப் பாக்கீரைந்தும் அப்பனே சம்பாகமாகச் சேர்த்து
வேகமுடனிரு நாழி நீரிலிட்டாடு வெந்தடனே எட்டொன்றாய் குறுக்கிக் கொள்ள
போகமுறும் மாந்த சுரம் சீரண வீக்கம் பொருமலொடு மலக் கட்டு போகும் பாரே

54. பாரப்பா யின்னு மொரு செய்தி கேளு பக்குவமா யிஞ்சியது பருந்தேளுக
காரப்பா துரந்த திருள் காயம் வைத்து கவசமிடு வணைத் தாற் கனவுண்டாக்கு
வேரப்பா புழுகி யெடுகிரும் போடுள்ளி வெதுப்பி யொன்றாய்ச் சேர்த்து மெழுகது போலாட்டி
வாமப்பா வயம் போமம் அவித்த நீரில் வறுமிளகு நீரிலிடு மாறந் தானே.

குளிகை.

55. மாறவே யதிமதுரம் கிரும்பு சீரம் மாயக்காய் ரோகணி சிற்றரத்தை தேற்றான்
தேறவே வால் மிளகு கடுக்காய் யோமம் திப்பிலி வெண் பிசின் தேக்கக் கிறவும்
கூறவே ரோகணி கற்கடக சிங்கி கோட்ட மிலவங்கம் கூவிளையின் பட்டை
மீறவே பெருங்காயம் வகைக் கோர் களஞ்சி வீதந் தான் தோடையிலைச் சாற் விட்டாட்டே.

56. ஆட்டியே குளிகை யுழுந்தளவதாக அப்பனே திரட்டி நிழலுலர்த்திக் கொண்டு
கட்டியோர் குளிகை வெந்நீர் முலைப் பால் நொச்சி குடிநீரில் பாலகர்க்குக் கொடுத்தாயானால்
மோட்டி சேர் பிரளியொடு வாந்தி விக்கல் வெதுப்புனக் கரம் நாய் முள்ளிருமலினை
கோட்டியே தோஷ வகையெச்சி பலமாந்தம் குலைந்து போமின்ன மொரு குளிகை கேளே.

வேறு-குளிகை,

57. கேளப்பா மாந்த வகையெல்லாந் தீர கிளத்துவேன் வசம்பு திரி களஞ்சோடுள்ளி
நீளப் பாதிரி கடுகு அசமதாகம் நிகழ் கருஞ் சீரகங் காய் வகை தாற்களஞ்சி
வாளப்பா சாறணை வேர் களஞ்சி ஐந்து வாய்த்த பெருந் தும்பை எருக்குதலை வேலிப் பருத்தி
நாளப்பா யிலை வகைக்கோர் பிடி வீதந்தான் நற் கடுக்காய்த் தோடிரண்டு களஞ் சதாமே.

58. இரு களஞ்சி மருந்தெல்லாம் வெதுப்பி நன்றாய் இடித்து முவ் மூலிகைச் சாற் விட்டரைத் தருட்டி
விருகளந்த ஞா துளங்காயளவதாக விட்டுலத்திக் காலவரை முககாலே ரொன்று
தரு கரந்த வாலவயதறிந்து வெந்நீர் தனில் புகட்டப் பால் மாந்தம் தட்டு மாந்தம்
மருகலந்த நீர் மாந்தம் மற்றுண்டான வகை மாந்தக் கழிச்சல் வலியதுவும் போமே.

குளிகை.

59. அதிமதுரம் தான்றி சடாமாஞ்சி கோட்டம் அருதகிகிதிதிரி திற்பிலி கருஞ் சீரக மசமதாகம்
புதிய கிரும்பேலம் ரோகணி மாயக்காய் புகழ் சாதி பத்திரி சீரகமும் கார்கோல்
ஞா தியறும் பச்சிலை சாதி செண்பகமோர் களஞ்சு துளசியிலைச் சாற்றரைத் தருந்து பிரமாணந்தான்
விதி குளிகை முலைப் பால் வெந்நீரில் தாக்க வெது கரப்பன் தோஷ மென்றதெல்லாம் போ

உளர்ந்த தோஷத்துக்கு எண்ணெய்.

60. தோஷமறக் கெண்ணெ யொன்று சொல்லக் கேளு துயதான தேங்காயெண்ணெ படி ரொன்று
சேஷமதிலீர வுள்ளிகும் பழங்காய் செங்கீரைச் சாறு படி வீதம் கட்டி
வேழ முறு மதிமதுரம் சிறநாகப்பூ மிக்க சீரகம் வகைக் கெண் கழஞ்சதாக
தோஷ மறு முன் சாகந் தன்னிலாட்டி குழம்பவே எண்ணெயுடன் கலந்திடாயே.

61. கலந்ததனை யடுப்பேத்திக் குளச்சிடாய்த் தான் கண் மூக்கு நடு நரம்பு நிறந்தான் பச்சை
அலர்ந்திடவே பிடித்து நித்தச சதைகளெல்லாம் அரிந்திட்டுல*விடித்*டுக் காய்ச்சி - வடித்திறுத்துக் கொண்டு
புலந்திடவே காசிடை தாவந்தி சந்தி பொறுமையாய் மூன்று தினம் புகட்டி ஒக்கால்
உலர்ந்தவுடன் தேய்த்தலும் போம் கணையும் போகும் உற்ற தொரு தோஷ முதலொ மிந்து போமே.

பிரளிக்கு எண்ணெய்.

62. ஒழிந்திடவே பிரள தனக்கெண்ணெய் யொன்று உரைக்கிறேனெரிதள் தாமரை கை தோன்றி
முழிந்திடவே கொழிஞ்சி தும்பை யுத்த மதாளி முருங்கை மடஞுசனுத்தி யாவரையின் சாறு
கிழிந்திடவே வகைக் கரைக்கால் சிறேறு ரண்டத் தென்னை கால் படியதிலீருள்ளி காயம்
வழிந்திடவே கொளிஞ்சி வெள்ளரி வேர் மஞ்சள் வசம்பரைத் தெரித்தருந்த மாறுந் தானே.

63. மாறவே யின்ன மொரு மருந்து கேளு மருந்து பெருங்காயம் மஞ்சளுள்ளி சுக்கு
மீறவே சமனிறையா வரை வேலிப் பருத்தி முருங்கை பெருந் தும்பையிலை நாலுங் கூட
சாறவே யரைத்தொரு தேசிக்காய் போல் முன் கற்க மூலிகைச் சாறிலிட்டரைத்தி தெல்லாம்
ஊறவே படிகாலே ரண்டத் தென்னை யுற வடித்துக கொடு பிரளி யோடுந் தானே.

64. ஓடவே பொடுதலை கிஞ்சுகம் வேலிப் பருத்தி யுகந்த பெருந் தும்பை சிறு சின்னி யோடு
பாடமா மீருள்ளிச் சாற் கால் படி வீதம் ரெண்டு தேங்காய்ப் பால் கூட்டி
ஆடலாம் வெள்ளுள்ளி யிந்து காயம் அரைக் களஞ்சி வீத மரைத்திட்டுக் காய்ச்சி
கூடவோர் காசளவு புகட்டி வென்னீர் கொடு பிரளி துட்டு மலங் கட்டும் போமே.

இளைப்புக்கு எண்ணெய்.

65. கட்டாக என்னை யொன்று சொல்லக் கேளு கனிந்து பழுத்தெடுத்து தேங்காயோர் நான்கு
தட்டாமல் வென்னீரில் பிழிந்து தோடைச் சாறுரி நஞ்சறுப்பானுள் நரம்பு போக்கி
பிட்டான வேர் பலமொன்றரைத்து நல்ல பெருங்கறையான் பூ நாகம் போட்டுக காய்ச்சி
ஒட்டாமல் வடித்தோர் காசளவதாக உள்ளிரு மலினைப் பீளை யோடிப் போமே.

சுழிக் கனத்தின் மாத்திரை.

66. ஓடவே மாத்திரை யொன்றுரைக்கக் கேளு உள்ளி திரிகடுகு வசம்பரத்தை காயம்
ஆடவே நாவிலிங்கம் திரங் கோட்டம் அக்கிறு வருத கிரோகணி கிரும்பு கூ
கூடவே கரிய சீரகமிலுப்பைக் கோதோடு வெண் பிசின் நிலவேர் பாம்புக் கண்டம்
நாடவே மிசிறு முட்டை சமனுய்க் கூட்டி நல்ல வேளைச் சாற்றிலரைத்துண்டை செய்யே.

67. செய்யவே குன்றியிடைப் பிரமாணந்தான் சேர்த்துலத்தி செப்பு தனிலடைத்துக் கொண்டு
நொய்யவே இஞ்சி முலைப் பாலிலாதல் நொச்சியிலை யிஞ்சி வெடவி நீராதல்
யெய்யவே முருங்கைப் பு வெள்ளியுள்ளி இஞ்சிச் சாறல்லது நிம்பெண்ணை தன்னில்
வெய்யவே மேனிச் சாற் நிலவேர் கூட வெந்ததிலோர் குளிகை வீதமறிந்து லூட்டே.

68. ஊட்டவே பிறை தோஷமதினல் வந்த ரோகம் விலாச் சுழி மார்பற வீச்சு சுழியினேடு
ஓட்டவே மாந்த வலி மாந்த சன்னி உள்ளெச்சில் பிறவெச்சில் மாந்த தோஷம்
பூட்டவே மாந்த சுரம் மயக்கம் வேர்வை பொறி கலங்கு மேகங்களினைப் பிருமல் சேற்பபம்
காட்டிடவே பொருமல் சீரன் நீர்ப் பேதிச் கட்டு முதல் கழுமெனக் கண்டு தேறே.

69. தேறவே யின்னு மொரு செய்தி கேளு திற்பிலி சித்தரத்தை மதுர முளி
கூறவே யக்கிரு வசம்பு சங்கன் குப்பி வேர் வகைக்கு வோர் களஞ்சி தா ச்சி
மீறவே வேளை குப்பை மேனி வெண்ணொச்சி சாறேறொன்று ஊழக்கு வீதம்

70. சேர்த்தி தொனிருய்க் கலந்தெரித்துக் காயும் போது சிறிய மிசிறண்டி நிலவேருங் கூட
பார்த்தங்கே வெந்த பதநீ தன்னில் வாங்கி பாங்காக வடித்திறுத்து கலசத்திட்டு
வாற்த்தங்கே யுள்ளுக்கு புகட்டி மேலே வசவு பொழி யோடு நக்க கண்ணெங்கும் போட
வீர்த்தங்கே நின்ற இளைப்பிருமலெச்சிமே வீச்சு வலி தோஷ மெல்லாம் விட்டுப் போமே.

71. விட்டிடவே ஓர் சிறங்கை முளைகளைந்த வுள்ளி மேவு மிரு களஞ்சி நிலவேர் காரங் கால்
நிட்டையுறச் சேர்த்தரைத்துத் தயிலில் பூசி நிம்பெண்ணெ சுடர் வாட்டித்தயிலம் வாங்கி
யெட்டிய ஞா தளை பூவன் குறத்தி தோடை இஞ்சி வசம்பரத்தை சமன் எட்டொன்ருக்கி
இட்டிறுத்துக் கஷாயம் மதில் கலந்து தாக்க இளைப்பினை துரைப்பு வலி எல்லாம் போமே.

விலாச்சூழ் ஆறுக்கும்.

72. எல்லை யுறு நிம்பெண்ணை படி கால் நொச்சி இஞ்சி நிம்பைத் தோல் சாறென்றரைக் கால் வீதம்
வெல்லுதலாம் வெள்ளுள்ளி பூகைந்தை வேளை வேரிரு களஞ்சி வீதமாட்டி
கல்லதனுல பொடித்து நவசாரங் கொஞ்சம் கலந்தனத்தி யாற வைத்து மறுவும் காய்ந்து
நல்ல பதமாக வடித்தடலி விட்டே நாவில் தடவு அழியாறும் நல்கிடாதே.

இரைப் பிழுமலுக்கு.

73. இடர் தீருமதி மதிரம் வசம்பு சுக்கு ஏலமா மரத்தை சிறு தேக்களிஞ்சி
புடையாத முள்ளி வேர் கருவேப்பிர்க்கு பூகைம் சமன் குடிநீர் போட்டு வாங்கி
கடராத நெல் பொரி யிந்துப்பு தேனு கலந்து புகட்டிட துரப்புகக் கவிளை
மடிவான இருமலீளை யரோசி விக்கல் மாறிப் போம் சகலருக்கும் வழுத்தக் கேளே.

இரைத் தோஷத்துக்கு.

74. வழுத்துகிறேன் மைந்தருக்கிரைத் தோஷந் தான் மாறிடவே பெருங்காயமோர் மஞ்சாடி
அழுத்துகின்ற ஓமமரைக் களஞ்சி தானும் ஆரு தரங் கண்டதிக மளவறிந்து கூட்டி
செழுத்தவழி யில்லா தொன்ரு யரைத்துக் காடித் தெளிவதிலீந்திடத் திரைத் தோஷம் போகும்
கொழுத்த தொரு நன்னரி வேர் தான் பச்சை குருந்த நீர்தனிலரைக்கு கொடுக்கத் தீரும்

திரைக்கு.

75. தீர்ந்து போம் காயமுதல் தரமாய்ப் பார்த்து தெரிந்தெடுப் முன்று பளவிடை தான் வாங்கி
காந்திடுங் காராவின் நெய்யஞ்சுவடு தீயிற் கரண்டி தனில் காய வைத்துக் கழறக் கேளு
இரைந்திடவே காயமதைக் கொள்ளி யொன்றில் இருக்கி நெய்யில் முக்கி வெந்திளகி வாசம்
சேர்ந்து வரும் போதெடுத்துக காய மூன்று தினம் நெய் நாள் மூன்றருந்தத் திரை போச்சே.

76. போச்சுதடா தேங்காயொன்றுடைத்துப் பாதி பூப் போலே திருகி யொரு சிறங்கை பூடு
போச்சுதடா வன்டின் மேல் திருவுக்குள்ளே பொதிந்து வைத்துப் புட்ட வித்துப் புளிந்து கொண்டு
போச்சுதடா கனல் பருப்பிந்துப்பு காயம் புகல் கடுகு ரோகணி சுக்கிவை கால் வீதம்
போச்சுதடா கரைத்து விளக் கெண்ணெ புகட்டிடவே திரை யொழிந்திறங்கிப் போமே.

வாலையின் பல ரோகங்கட்கும்.

77. போமென்றும் வாலையுட நோய்கட் கெல்லாம் புகலுகிறோம் வேப்பெண்ணே படியோ றொன்று
ஆமென்ற முட்டையுட தயிலங் கால் நன் அவ்விதம் முயலி ரத்தம் படிகால் வாரு
ஓமென்றும் பிரமி சங்கம் குப்பி தோடை பூமத்த துளசி பொடுதலை வென்நொச்சி
நாமென்றோர் பிடியிடித்துச சாறு வாங்கி நாட்டு மிதிற் கடைச் சரக்கு நவிலுவேனே.

78. நவிலுவே அதிமதிரம் வசம்பு குக்கில் நாய்கன்றன் கடுகரிசி வகை யோராறு
கவிலுவேன் வெண் கோட்டம் தேவதாரம் கண்டில் வெண்ணையரைத்தை திரிகடு கோடுள்ளி
திவிலுவேன் மரமஞ்சளுடன் வாயத்திறிப்பிலி பூலா விருட்சம் சிவதை வேரும்
புவிலுவேன் கலம தம்மஞ் சட்டி தெசாபூரம் வகைக் கொவ்வோர் களஞ்சி பொடித் திடித்து

79. ஆளாகச் சாறு வார்த்தரைத்துச் சேர்த்து சொல்லுவேன் மயிலிறகு பலமும் கால் தான்
களாக்கி பிசிறு முட்டை பலயிரு க்கால் நண்டு கொருப்பு நிலவேர் வகைக்கோர் பலந் தான்
களாக்கி யடுப்பபேதிதி பதமாய்க் காய்ச்சி ளம்பவே மெழுகு பதனம் தன்னில் வாங்கி
ஆளாக்கி வடித்திறுத்து கலசத்தூட்டி ஆதி திருத் தாள் பணிந்து அருளைப் போற்றே.

80. அருளான தயிலம் விரல் தன்னில் தொட்டுஅழகான பாலகர்க்கு நாவிலிட்டு
மெருளான சிரசு பதைப்புடம் புகை கால் மிசை தடவ தீரும் நோய் விளம்பக் கேளு
நெருளான குழித் தோஷம் தேரைத் தோஷம் நிலல் தோஉரு மிணைத் தோஷம் பறவைத் தோஷம்
உருளான பேய்த் தோஷம் பட்சித் தோஷம் உற்ற புள்ளுத் தோஷ நால் மூன்றும் போமே.

81. மூன்றுடனே சிர தோஷமிருபத் தொன்று முசல் வலிப்பு சன்னி பதிமூன்றுங் கட
தோன்றுகின்ற சிலேற்பனந் தானிருபத் தொன்று அரப்பிருமலினை விலாச் சுழியுந் தீரும்
கன்றுதலாங் கபக் கட்டுங் கோழைக கட்டுகுத் திருமல் வெதுப்புடனே குளிர்ச்சி தீரும்
போன்ற தொரு பாலகர் நோயெல்லாந் தீரும் புகையொன்று நிச்சயந் தான் புகலுவேனே.

திரிபுகை.

62. புகலுவேன் மரமஞ்சள் சன்னி நாயன் பூண்டுடனே வசம்பு பூலா விருட்சம்
புகலுவேன் முயல் புழுக்கை வெள்ளாட்டுப் புழுக்கை படமுடைய சற்ப அங்கம் பசுவின் கொம்பு
திமில மதாம் பரிக் குளம்பு சமனதாக சேர்த்தொன்றும்த் ஆளாக்கி வைத்துக் கொண்டு
இசலவே முசவி ரசத்தம் கோளிரெத்தம் இதிலொன்று அகில் நனைத்து லர்த்திடாயே.

63. உலர்த்தியதோர் கலையதனில் ஆள்தான் ஆவி உறுதி பெறத் திரி தரித்து முன தயிலம் தோய்த்து
மலர்த்தியே சுடர் கொளுத்தி சிசு மாதுக்கு வளமாக புகை காட்ட மைந்தர்க்கே தான்
நலத்துடனே விபூதி யிடு மசிநசி யென்றுரை நம சிவய பஞ்சாட்சரம் வரைந்துகட்டு
வலுத்த தொரு நவக்கிரகக் கோள்தான் நீங்க வாலை தொழில் கிரிகை மரணந்தாதீன். செய்யே.

வாலைத் தோஷத்துக்கு கிரிகை.

64. செய்யவே குக்குடத்தி எண்ட மொன்று தெளிந்து முதலுள்ளது பார்த் தெடுத்துக் கொண்டு
பய்யவதில் முக்கல்ராய் வரையோ மூன்று பாவையர்கள் புச மஞ்சளதிலுற் கீறி
எய்யவே மசி நசியென்றிடைகள் தோறும் இட்டதனைச் சாம்பிராணித் தூபங் காட்டி
உய்யவே முன் சொன்ன தியானந் தன்னை ஒரு மனதாய்ப் பாலகன் முன்னிருந்து ஓதே.

65. ஓது முன்னே மூலிகை தான் சிசு முகத்தில் உறுட்டியண்டந் தனை மறித்து தடவிக் கொண்டு

கேதறவே தழலெலும்பு மருப்புக் குள்ளே குளித்த நவுள் முட்டை தன்னை வைத்து (
தீதறவே திறந்து பாராமல் போக தீர்ந்து போம் தோஷ மெல்லாந் திட்டந் ;

குடலேற்றத்துக்கு.

66. திட்டமாம் நிலப் பனை வேர் குப்பை மேனி சிறுபுட் கால் வேர் மூன்றும் கூட்டி
வாட்டமாந் தேங்கென்னை யதற் கலந்து வடித்தூட்டக் குடலேற்ற மாறிப் (
ஓட்டலாம் நத்தை நிணம் முருங்கைப் பூவும் உரிவிதம் பசுவின் நெய்யதிற் கலந்
மட்டமதாய் வெந்து வடித்துடன் புகட்ட மறிந்த குடல் செவ்வாகும் வகை செ ஞேமே.

67. ## அமரத்துக்கு.

வகை சொன்னேம் அமரமது குளந்தைகட்கு வந்து தென்றுலெழுந்தாளிப் பச்சை சாற்று
மிகை யென்ன சீன மதையுரைத்து சற்றே விறிய தனிலே யொழுக்க விட்டுப் (
சிகையென்ன கருவிரு காளத்தின் வித்து சீனக் . காரமும் சேர்த்துச் சமனுய்த்
தகையென்ற முலைப் பாலில் கலந்து சற்றே நாவெழுக்கக் கரைந்தருசிச் சா மாமே.

தோட்கைக்கு.

68. சாந்தமில்லாத் தோட்கை தான் தோன்றில் கேரு தழல் தனியச் சுட்டெடுத்து ப் புண்ணுக்
ஏந்தலில்லாச் கூடனது கொஞ்சம் கூட்டி எள்ளெண்ணை வார்த்தரைத்துப் பூசத்
போந்த தொரு அண்டத் தூள் களஞ்சி கெந்தி பொடித்திட்டு வாய் மூடிச் சீ செய்
மார்ந்தையோரெரு புடத்திலிட்டு வாங்கி வார்த்தெண்ணை தனிலரைத்துப் பூசப்

மண்டைக் கரப்பனுக்கு:

69. பூசவே மின்ன மொன்று புகலக் கேரு புங்கம் விதை தேங்காய்ப் பூ ரண்டும்
கூடவே வறுத்து வகைக்கிரு பலந்தான் கொண்டு கருஞ் சீரக மோர் களஞ்சி .
வீசவே மிள வறுப்பாய் வெதுப்பிச் சேர்த்து விரைந்தரைத்துக குழம்பு போல் தெடுத்து
பேசவே தோங்கை மேல் பூசப் போகும் பிறந் தெழுந்த கரப்பன் முருமுரு போமே.

70. முருங்கையிலை எருக்கம் பூ சங்கம் குப்பி முடில்லாத தாளிதலை குடிச் சாறு
நெருங்கவே ஓர் வகைக் குழக்குச் சாறு கொண்டு நீயுருக்கு தெங் கெண்ணை உரிதால் சேர்த்து
கருஞ் சீரம் கார்கோல் மிளகு வசம்பீருள்ளி களஞ்சரைத்து குளம்பு போல் வ பூச
சிறங்கு பல கரப்பான் மண்டைக் கரப்பனோடு தீராத கரப்பனெல்லாந் தீருந்

71. ## மேற்கண்ட கரப்பானுக்கு.

தானென்ற முருங்கை யொடு வடக்கித் தண்ணீர் மேனிப்பூ செம்பொன்னெரிஞ்சி
ஐனென்ற வகைக்கு ஒரு பிடிதான் சாறும் உருக்குத் தேங்காயெண்ணை உழக்க சேர்த்து
மானென்ற இரு சீரம் கார்கோல் வேம்பாடல் மாஞ்சி மஞ்சளிலை பொடித்தே களஞ்சி தூ
கானென்ற உள்ளியோர் சிறங்கையிட்டு காய்ச்சி வடித்திட மண்டைக் கரப்பன் பே

கரப்பன் பதினெட்டுக்கும்.

72. கரப்பன் மூவாறுமது தீர வேண்டிக் கரு நொச்சி வெள்ளருகு சங்கங் குப்பி
சரப்புடையதக் காளி கொளிஞ்சியோடு துளசியிரவுள்ளி பூவரசம் பட்டை
திறப்புறவே பிடித்துச் சாற் வகைக் குழக்கு நேராகக் காரகமது தன்னில் வார்த்து
பிறப்பாகிற கதிகை சத்தினவக்ஷிர் சிட்டு பிரைந்தாள வைத்ததோ பிறந்து
சாந்து.

73. பிழிந்திறுத்துச் சாறுபடி யொன்று சேர்த்து பிசகாது விளக்கெண்ணை படிதானென்று
அளந்து விட்டுக் கரிய சீரகஞ் சினப்பா வர்ரப்பலமோ ரொன்று தத்த மதனில் பாதி
விளைந்திடுஞ் சாற் விட்டரைத்து கரைத்துக காய்ச்சி மெழுகு பதமதில் வடித்தோர் கறண்டி வீதம்
குழந்தைகட்கு கொடுத்திடவே கரப்பனெல்லாம் குடிபோகும் பத்தியந்தான் கூர்ந்து பாரே.

<u>அளச்சல் கழிச்சல் மூலத்துக்கு நெய்.</u>

74. பாரப்பா கழிச்சலொடு மூலந் தீர பரிவால நெய்யொன்று பகரக் கேளு
ஆரப்பா ஆவின் நெய் படிதானென்று அவ்விளரிசி வகையாமீருள்ளி காயம்
சேரப்பா குருசானி யசமதாகம் திரி சாதியதிவிடையம் அக்கிருகாரம்
பூரப்பா கருஞ் சீரகமிலவங்கப் பட்டை புளியன் விதைத் தோல் வகைக்கோர் களஞ்சி வாங்கே.

75. வாங்கியே நெய் தனில் பொடித்துப போட்டு வயலந்த்தை மாங்கிடிசம் ரண்டரிந்து போடு
பாங்குடனே யடுப்பேத்திக் கிண்டிக் காய்ச்சி பதம் பார்த்து வடித்திறுத்தோர் கரண்டி வீதம்
ஓங்கவே யந்தி சந்தி நாள் மூன்றா ட்ட உறமூலக் களிச்சல் கடுப்பளைச்சல் சீதம்
தூங்கவே மாறிடு முறப்பும் வாங்கும் தூச்சயிது நிசமாகச் சொன்னேம் பாரே.

76. <u>மூலத்துக்கு நெய்.</u>

சொன்னபடி யின்னு மொரு தூச்சங் கேளு சொல்லரிது ஆலரச அதிப்புட்டை
வன்னமுறும் கல்லத்திப் பட்டைச் சறும் மாதளை கூவிளை பருத்தி வடுவின் சாறு
கன்னமுறு செவ்விள நீர் வகையோரொன்று காற்படியீருள்ளிச் சாறு படியிற் பாதி
வின்னமுற மாவின் நெய்யந்த வீதம் விட்டதிலே கற்க வகை விளம்புவேனே.

77. விளம்புவேனதி மதிரம் நெல்லி முள்ளி வென் கோட்டஞ் செண்பகந்திற்பிலி செஞ் சந்தனம்
விளம்புவேன் திரிசாதி யிலவங்கப் பட்டை விடைய மிரு சீரகமும் வகைக் கரைக் களஞ்சி
விளம்பு வேனிள நீர் வார்த்தரைத்துச் சேர்த்து வெந்து வடித்தோர் கறண்டி வீத முட்ட
விளம்புவேனளைச்சலொடு கடுப்புச் சீதம் வெளி மூலமுள் ரோகமெல்லாம் போமே.

78. <u>மாந்தத்துக்கு எண்ணெய்.</u>

போகவே யின்னு மொன்று சொல்லக் கேளு புளடிப் பாட வரை நிலவாகை சங்கு
சோகமாம் நாயுருவி நத்தைச் சூரி சூரையாடு தூறு விளை கீழ் காய் நெல்லி
மோகமாம் பொடுதலை செம்பொன்னெரிஞ்சி மூக்கறச் சாரணை வேலிப்பருத்தி நொச்சி
மாகமாம் பிரண்டையுவாய் மஞ்சளத்தி மாவிலுப்பை பருத்தி சங்கங் குப்பியென்னே.

79. குப்பியொடு முருக்கிலையும் சமனதாகக் கட்டி யிடித்தே சாறுபடியோர் முககால்
ஒப்பமுறம் நல்லெண்ணை எரண்டத் தென்னை ஒக்கமுன் சாற்றளவொன்றுய்ச் சேர்த்து
செப்பமிடுஞ் சரக்கு வகை சொல்லக் கேளு திரிகடுகதிமதிரம் கரியசீரம்
தப்பரிய அக்கிரு வகைக்கோர் களஞ்சி சாறு வார்த்தரைத் தென்னை யதனில் சேரே.

<u>குடலேற்றத்துக்கு.</u>

80. சேர்த்திடு வாயீருள்ளி படியோர் முக்கால் சிறுக அரிந்தன்னை தனில் கலந்து காய்ச்சி
பார்த்திருக்கச் சிவந்து நிறம் பொன்னதாகும் பருவத்தில் வடித்திறுத்து வைத்துக் கொண்டு
வார்த்ததலைக் காசிடை தான் மதலைக் கூட்ட மாந்தமொரு குடலேத்தம் பிரளி வாய்வு
ஆத்தியுறு பால் திறச்சை யிவகளெல்லாம் அகன்று போயின்று மொன்று அறைகிறேனே.

81. அறைகிறேன் பொடுதலை வெள்ளெருச்சி சங்கு அதில் வேலிப் பருத்தி யிலைச் சாறுமக்கு
மறை புகழும் நல்லெண்ணெ சமனதாக வார்த்ததனில் வெள்ளுள்ளி வசம்பு சுக்கு
நிறை பெரிய மிளகு திற்பிலியிந் தோமம் நேராக விராகனிடை சேர்த்துக் காய்ச்சி
குறையுமோர் காசளவு கொடுத்தாயானால் குடலேற்றம் வயிறா தல் குணமதாமே.

__தாளப்_புழுவுக்கு.__

82. குணமாகத்தான வாயப் புழுவுக் கெல்லாம் குறியான மருந்தொன்று கூறக் கேளு
களவாயின் தோடதளைப் பொடியதாக்கி கடுக்காய் சுட்டதிற் கலந்து தடவத் தீரும்
நிணமேவும் பெரு மரத்தினிலைத் து ளோடு நேடிய கரும்பிட மெரித்த கரியும் நேராய்
மணமேவுந் தெங்கு குக் கெண்ணெ தன்னில் மத்தித்துப் போட்டு வர மாறிப் போமே.

83. போவதற்கு வகையது தான் சொல்லக் கேளு புகயில நெட்டயு மருதகியம் வேரும்
ஆவதற்கு சுடுகரி நேரனவதாக அரைப்படி நிம்ப நெய்யதனில் தீட்ட
புவதற்குத் தான் வாய்ப் புழுவு மாறும் போட்டு வரச் சலவாய்க்கு மிது போலாகும்
நோவதற்கு மார் பதினா மூர்ந்த ஞா லக் கிருமி போகு மென்று நவலுவாமே.

__குழந்தைகள்_மண்ணு_தின்னல்.__

84. வலுவாகக் குழந்தைகள் மண்ணருந்து மானால் மலஞ் சிக்கு மடி வயிறு கெண்டை காணும்
பொலிவாக வுடல் வெளுக்கு மொன்று கேளு பூகை மண் போக்கி வறுத்திடித்து
கொலுவாகும் மயன மதில் கொடுத்து வர வெறுத்துப் போமுடலதுவும் நன்றுதாகும்
நொலுவாகச் சேந்த விட்டில் கலந்தொன்றுக்கி நகர்ந்திடினுந் தீர்ந்து போம் நவலுக்
கந்தானே.

85. __வாலை_சோகைக்கு.__

நணுக்கமாம் வாலை கட்கு சோகை தீர நவலுவேனவுஉத்தந் தானுண்மையாக
தணுக்க தாம் நிலவாகை வில்ல பத்திரி தலங்கு மூலவாய் மூன்றும் சமனதாக
அணுக்களாம் வெலிலைத்திச் சூரணித்து ஆருதரம் கண்டறிந்து வெருகடி வீதந்தான்
திணுக்குறுதந்தி சந்தி தேனினா ட்ட சிறியோர்க்கு வரும் சோகை தீரும் பாரே.

__பொடிப்புக்கு.__

86. பாரமாம் சிரசீ தனில் பொடிப்புத் தீர பரிவான எண்ணெயொன்று பகரக் கேளு
காரமாம் மிளகுடனே வசம்பு ரெண்டும் கலந்து சமனிடித்துடனே பொடியதாக்கி
சாரமாம் நல்லெண்ணெ தனில் கலந்து தவறுமல் மூன்று நாள் ரவியில் காய்ந்து
தீரமாம் எண்ணெ தனை யிறத்ப் போட சிரசு தனில் பொடிப் பகலுந்திட்டந் தானே.

__மண்டைக்_கரப்பனுக்கு.__

87. திட்டமா மின்ன மொன்று செப்பக் கேளு தேங்காயொன்றுடைந்து நன்றுத் திருவி வந்த
சட்டமாய் வெந்நீரில் புழிந்து பாலில் தானரைத்துக் கலந்திடு செங்கோட்டையைந்துப்
மட்டதாய்க் கலந்தெரித்து மெழுகு பதமானல் வடித்திருந்துச் சிரசிலிடு மாலை நேரம்
கட்டமா யரைப்பிட்டு வெந்நீர் முழுகு கழன்று போம் சிரசு தனில் கரப்பன் றானே.

88. தானுகச் சொல்லுகிறேன் செம்தாளென்று தக்காளி நைத்துளசி சங்கு குப்பி
வாலுன பிரமியி சங்காடா தோடை மலை தாங்கு கற்பூர வல்லி பத்திரி
பூனு னா த விளை சமூலமோரோர் பிடி வீதமிடித்தொன்றுப் பிழிந்துறுத்து
மாலுன நெய் படி சாளெப்பமாக வாங்கி யோர் கரக மதில் வார்த்திடாயே.

89. வார்த்ததில் கற்க வகை சொல்லக் கேளு வகையான திரிகடுகு நறுக்கு மூலம்
நேர்த்தி யுறும் கொம்பரக்கு கீஷசாதி நெய் காட்டம் பழத் தோல் கடக சிங்கி
கோர்த்த தொறு அத்தி திற்பிலி சாதிக்காய் குரேசாணி அதிவிடயம் மதிரந் தேன்
முன்
பார்த்திடும் நற்சீரகம் வெள் குந்திரிக்கம் பகரும் வகைக் கோர் களஞ்சி நிறைதா

த

90. ஆமென்ற சரக்கெல்லா மிடித்து னு ளாய் அதிலே மூன் சாறு வார்த்தரைத்துச் சேர்த்து
வேமென்ற அடுப்பேத்தி மெழுகு பதமாக வெந்து வடித்தோர் கறண்டி வீத முட்ட
ஓமென்ற இளைப்பிருமல் தொண்டைக் கட்டு இளை வலிப்பால் கிரந்தி யெல்லாந் தீரும்
தாமென்ற வாய்க் கிரந்தி யதனில் சற்றே தடவியுள்ளுக் கருந்தி வரச் சவுக்கியமாமே.

<u>மாந்தத்துக்கு நெய்.</u>

91. சவுக்கியமா யின்னு மொரு நெய்தான் கேளு தனி வேலிப் பருத்தி பெருந்தும்பை மேனி
புலிக்கிசையங் குறிஞ்சியுடன் முதியார் கூந்தல் புனித முறு சாறு வகை சமனதாக
தவிக்குகிற மேதி நெய் கால் படியிளேடு தக்க வசம்புள்ளி யுளுவாய் வேர்க் கொம்பு
துவக்க முறுகிரு மிதிற்பிலி வகைக்கோ ரொன்று சோமனென்ற காயங் கால் களஞ்சி கட்டே.

92. கட்டி யொன்றுய்ச் சேர்த்தரைத்து கரைத்துக் காய்ச்சி னுமான மெழுகு பதம் ~~கரை~~ கரைத்துக் கொண்டு
மூட்டிய தோர் அந்தி சந்தி மூன்று நாள் மத லேகட்கு முறையா யட்ட
காட்டியதோர் பத்தியந் தான் மிகவும் நன்றுய் காத்திடவே மாந்தத்தின் களிச்சல் தாகம்
நீட்டியதோர் பொருமல் துட்டு தோஷம் தீரும் நிசமாக யின்னு மொன்று நிகழ்த்துவேனே.

<u>கிருனி வெப்புக்கு.</u>

93. நிகழுகின்ற விளக்கெண்ணை நல்லெண்ணை ரண்டும் நேராக வகைக்குழக்கு வீதம் கூட்டி
நகருகின்ற பெருந் தும்பை யுத்தம தாளி நாயுருவி கொளிஞ்சி சிறு பீளையோடு
புகழுகின்ற முகறச் சாரணை வேர் மஞ்சள் பூண்டு சுக்கு மிளகு வசம்போர் களஞ்சதாக
இகழுகின்ற என்ணை தனில் கரைத்துக் காய்ச்சி யீந்திடத் துட்டோடு மாந்தமில்லை தானே.

94. தானென்ற கிருனி வெப்பு கணையுள் காய்ச்சல் தனக்கெல்லாம் நெய்யொன்று சாற்றுக் கேளு
ஆனென்ற விருசிலுந்தை நாகல் நெல்லி அத்தி மரம் பட்டை மலை தாங்கி மூலம்
வானென்ற வகைக்கு ஒர் பலந்தான் வாங்கி நீர் படி விட்டுக் காய்ச்சி
கோனென்ற அரைப்படிதான் குறுக்கி வாங்கி கூறுகின்ற சாறு வகை கூறுவேனே.

95. கூறுவேன் துளசி பழம் பாசி வில்லை குளி மீட்டாளுரு வடக்கி தகரை கரைப்பூடு
மாதுவேன் வீரவுள்ளி சமனுய் வாங்கி நீர் விட்டிடித்துப் பிழிந்து முன் போல் சாறு
சாறுதான் கஷாயமதில் கலந்த பின்பு சாற்றுகிறேன் திரிபலை சீரகம் இரும்பு
வாறு கேள் குரோசானி இருட பச்சை மாயக்காய் விடைய மதிமதுரங் கூட்டே.

96. மதுரமுடனே லம்பின் கிருமி தன்னூர் வளமான யிலவங்கம் வகைக் கரைக் களஞ்சி
கதிமையுறு சாறு வார்த்தரைத்தி தெல்லாம் கற்றுவின் நெய்யுரியில் கலந்து கொண்டு
திதியுடனே வெந்து வடித்தந்தி சந்தி சிறிவர்க்கோர் காசளவ தின மூன்றாட்ட
முறைமை யறு கிருனி வெப்புக் கணையுள் காய்ச்சல் மூலத்துள் புண் கடுப்பு முதலாய்ப் பேசு போமே.

<u>உள்ரு ரோகம் களிச்சல் கெந்தவராளிக்கு நெய்.</u>

97. உள்ரு ரோகங் களிச்சல் கெந்தவாளி ஒழிந்திடவோர் நெய்யது தாறுரைக்கக் கேளு
விள்ளுகிறே மீரவுள்ளி பருத்திப் பிஞ்சு மேன்மையாம் அகத்தியிலை தென்னம் பூவு
கொள்ளுகிறேனின நீரின் கதம்பைச் சாறு குறையாமல் வகைக்குழக்கு வீதம் கூட்டி
தெள்ளுறேன் பசுவின் நெய்படி தாளென்ற சேர்த்ததிலே கற்க வகை செப்பக் கேளே

98. செப்பலா மதிமதுரம் கெருடபச்சை சீரகம் பத்திரி சாதிக்காய் மாயக்காய்
ஒப்பலாம் வசம்போடு நன்னாரி வேரும் ஒரொன்றுக்கிரு களஞ்சதாகக் கட்டி

வெப்பலாம் சாறு வார்த்தரைத்து சேர்த்து வெந்து வடித்தோர் கறண்டி வீதமுட்ட
மப்பில்லா கெந்தவாளியுள்ளு ரோகம் வறட்சி கணைகளு முடல் வளர்த்தியாமே.

99. கரப்பன் பதிவெட்டுக்கும் எண்ணெய்.

வளருகின்ற நிலவாகை குமரி சங்கு மனிக்களச்சி ஆவரை சங்கங்குப்பி
தளருகின்ற துவிளை செந்தொட்டி குட்டி தக்காளி செம்முள்ளி கண்டங் காரி
தளருகின்ற கரு நொச்சி இண்டருள்ளி துவைத்துச் சாறென்றரைக்கால் படி வீதந் தான்
கிளருகின்ற கரகமதிலளந்து விட்டு கிருபையுள்ள விளக்கெண்ணை படிதான் வாரே.

100. வார்த்தவுடன் தழுதாழை செங்கத்தாரி மனிக் கடுக்காய் கரிய சீரகமோ றொன்று
கோர்த்தவுடன் வகைக்கு நால் களஞ்சி வீதம் குறையாமலரைத் தெண்ணை தனில் கலந்து
சேர்த்தவுடனடுப் பேத்திப் பதமாய்க் காய்ச்சி தெளிவாக வடித்திறுத்திக் கறண்டி வீதம்
பார்த்தவுடன் கொடுத்திடவே கரப்பனென்ற பதினெட்டுந் தீருமின்னும் பகருவேனே.

உள்ளு ரோகம் கணை அக்கர முதலானதுக்கு.

101. கருவான பாலகருக்குள்ளு ரோகம் கணைப்புடனே அக்கரம் செங்கரப்பன் வாய்ப்புண்
பொருளாக தீருதற்கு நெய்தானென்ற புளியன் விதைத் தோல் சிறங்கை பொடியதாக்கி
தெரியான தேங்காய் பித்துடைத்து லேசாய் திருவியதில் தூள் கலந்து ரவியில் காய்ந்து
உருவான எண்ணெதனைப் பிழிந்து கொண்டு உற்ற பசு நெய்யதிலோர் படிதான் சேர்

102. சேர்த்திடுவாய் தெற்றிப் பூ தெற்றிப் பட்டை சிறந்த வேர்ப் பட்டை காக்கலம் வேர்ப் பட்டை
வார்த்திடுவாய் சுன்டை சிறு சுன்டை தூதுவளையுடன் நன்னாரி மலை தாங்கி வேர் தோல்
தீர்த்திடுவா விரிசந் தோல் அத்திப் பட்டை சிறுபூளை ஒரு வடக்கி குப்பை மேனி
சாத்திடுவாய் துளசி முறி பொருத்தி குட்டி தக்காளி முருக்கு பொடு தலையுங் கூட்டே.

103. கூட்டடா தென்னம் பூ மாதளையின் பிஞ்சு குணமானி நூனிசமன் கழுநீர் வார்த்து
தீட்டா துவைத்து நன்றுய்ப் புளிந்திறுத்து செவ்விள நீர் நாழி பசுவின் பால் நாழி
வாட்டடா எண்ணெயொடு நெய்யுங் கூட வருமளவு சாறு வகையெல்லாம் நேராய்
காட்டடா இதனோடு இளநீர் பாலும் கலந்ததிலே மருந்து வகை கருதிக் கேளே.

104. கேளப்பா திரிசாதி யேலமிலவங்கம் கெருட பச்சை மாயக்காய் சாத்திரபேதி
ஆளப்பா கஸ்தூரி மஞ்சள் ஓமம் அதிவிடையம் திரிகடுகு அக்கிருவும்
வாளப்பா வால் மிளகு நன்னாரி சந்தம் மகிழம் பூ வஜிமதுரம் வசம்பு தேற்றுநீர்
மீளப்பா கிருமிச்சத் திருக்கச் சோலம் நெல்லி கடுக்காய் கூகை நீறுங் கூட்டே.

105. நீறுடனே குருசாணி யரத்தை சந்தம் நேர்மையிரு சீரகம் ராமிச்சம் வேரும்
வீறுடனே செல்பகப் பூ வரிசியாறும் வகை பூலா விருட்சங் கோரோசினையுங் கூட
வேருடனே வகையொன்று விரகனென்று பிசகாமல் பசுவின் பால் வார்த்தரைத்து
வீறட்வே முன மருந்தில் கலக்கிக் காய்ச்சி மெழுகு பதம் வடித்திறுத்து விளம்புவேனே

106. விளம்புவேன் காசிலட தானந்தி சந்தி விருதான பத்தியமாய்க் கொடுத்தாயானால்
கிளம்பவே ஓடிவிடு முள்ளு ரோகம் கிரந்தி கணையுள் காய்ச்சல் கரப்பன் வெட்டை
கிளம்பவே செங்கழுவாய்ப் புழுவு செவ்வாய் புழுவு தான் புழுவு அக்கரம் கிரணி
தளம்பவே மூலத்தில் கடுப்புச் சூடு சகல வித நோயுமிதில் சாந்தமாமே.

ஒரு நெய்.

107. சாந்தமாம் முதவள்ளி பிராமி தோடை ஆனையடி விடத்தலுகிரந்தி-காந்தி போம்
சித்திரப்பாலை செம்பொன்னாந்தி மேனி தோல் நீ வடக்கி கிடு
காய நெல்லி.

ந்தலாம் முறு பொருந்தி முட்டப் பாசி எழுத்தாணிப் பச்சை நிலத் தாமரை வல்லாரை
ரந்தமாம் தூதுவளை நெருஞ்சி யோடு பன்பான கண்டங் கத்திரியுமாமோ.

08. தரியாத முசுட்டை வேர் முத்தக் காசு சதாவேலிக் கிழங்கு மலை தாங்கி சிறு எருமை
கரியாக நன்னாரி துத்தி வேர்த் தோல் இலக்கமுள்ள விரிசந் தோலத்திப் பட்டை
சரியாக அகத்தித் தோலை இலந்தைப் பட்டை தன்றுடனே பருத்தி மாதளையின் பிஞ்சு
நெரியாத வெள்ளரியின் பிஞ்சிஞெடு நிசமான கும்பழங்காய் தாளுங் கட்டே.

109. தாளுன பல் கதலிப் பூவிஞெடு தயவு பெறும் செந்நெல் பாலும் கும்பும், காறு கச் சமபாகம்
கழுநீர் வார்த்து கலந்திடித்துப் பிழிந்து நெய்யின் வீதம் கூட்டி
வாளுன செவ்வின நீர்ப் பால் நெய் மூன்று வகைக்கு வகை மூன்று படி வளமதாகுலி
பீஞன நற்கதலிப்பழமூவஞ்சு பிசைந்து நன்ருய்க் கலக்கியதில் பின்னுங் கேளே.

110. கேளப்பா கண்டச் சரக்கு கோட்ட மேலம் கெருட பச்சை மகிழப் பூ கூகை நீரு
வாளப்பா சந்தனம் ரண்ட மூக்கூரா வேர் மாயக்காயோம மதி மதுரந் தேத்துன்
தாளப்பா யிரு வேலி கிரும்ப பத்தி சாதிக்காய் திரிபலை கஸ்தூரி மஞ்சள்
நாளப்பா திற்பிலி வேர்க் கொம்பீருள்ளி ராமிச்சங் கச்சோலங் கன்ஞருங்கட்டே.

111. கூட்டிடுவா யதிவிடையம் சாத்திர பேதி குமுறு மிலவங்கத் தோல் முந்திரி பேரீந்த
மீட்டிடுவா யரிசி யறு வகையும் புலந் விருட்சம் வசுவாசியிரு சீரகந்தான்
காட்டிடுவாய் நெய்தலுடன் கொட்டியாம் பல் கலமதின் கிழங்கு வகைகளஞ்சோ ரொன்று
பூட்டிடு பால் வார்த்தரைத்துக் கலக்கிக் காய்ச்சி பூரணமாய் மெழுகு பதம் வடித்துக் கொள்ளே.

112. வடித்திறுத்த நெய்யதிலோர் களஞ்சி வீதம் வளமாக ஏழு நாளந்தி சந்தி
குடித்திடவே அக்கரலுங் கணையுள் காய்ச்சல் கூறு மத்தி சுரமாந்த முன்று ரோகம்
மடித்திடவே யுள் வறச்சை மேகவெட்டை வாய் நாற்றம் களிச்சல் பலஅ கரப்பஞெடு
தடித்திடவே வாலைகட்டு வரு நோயெல்லாம் தருகாது யிது நிசமாய்ச் சாற்றினேஞேமே.

<u>குக்குடாதி எண்ணெய்.</u>

113. தாளுன கணேபதி வெட்டுந் தீர சாற்றுகிறேன் சுசவ்வின நீரிரவுள்ளி
வாளுன வில்லை யொடு பொன்னுங் காணி வல்லாரை துளசிச் சாற் வகைக்குழக்கு
தேனுன திரிகடுகு மதுரம் கோட்டம் திரிபலையந் தாளிச பத்திரி யோடேல
மாளுன அதிவிடையம் கஙிய சீரம் மாயக்காயரிசி வகையாறுமாமே.

114. ஆறுடனே பச்சிலை வால் மிளகோ ரொன்றுக் கரைக் களஞ்சி சீரகமும் சாதி நான்கும்
வீறுடனே வகைக்கிரண்டு களஞ்சதாக விரைந்திடித்துப் பொடித்து முன் சாற் விட்டரைத்து
பேறுடனே பழுத்த பழம் தேங்காய் வெட்டு பிளந்து நீர் விட்டு நன்ருய்ப் பிழிந்து கொண்டு
கூறுடனே சதை கறுத்த கோழியொன்று கொன்றிடித்துப் பிழிந்ததனை குறுக வையே.

115. குறுகிய பால் நெய் கலந்து காயும் போது குமிந்தரைத்த மருந்ததனைக் கரைத்து வார்த்து
மரக்கத்தான் முதிராமல் காய்ந்து கம்பி வரும் பதத்தில் வடித்தோர் காசளவதாக
தறுகத்தான் மூன்று நாளந்தி சந்தி தாக்கியே மறுநாள் ணைப் பத்தியமாக
துறவுறேற் அஞ்சாம் நாள் சிரசில் தேய்த்து சுடு வெந்நீர் முழுகி வரச் சொல்லுவேனே.

116. முழுகி வர கணைகள் மூவாறுந் தீரும் மூலத்தில் காங்கை புடைக்குங் கழிச்சல்
தழுகரிய உட்டின சுரமுந் தனிந்து போகும் சரீர மிகத் தெளிந்து தள தளப்புண்டாகும்
எளிதாகு மிலவ யாவின் நெய்யிலுல் இளநீர் விட்டே பறவை பிடித்துச் சேரு
மொழிவது தான் தென்னங்காய்ப் பாலுமாகும் முன்பாக என்னுதனை முழுகலாமே.

வாலைகள் சுரத்துக்கு என்னெய்.

117. ஆமெனவே வாலைகள் தன் சுரத்துக் கெல்லாம் அறைகிறேன் நல்லெழுண்ணை எரண்டத் தென்னை
தாமெனவே வேப்பெண்ணை வகைக்குழக்கு தானதிலே தோடைச் சாறு முலைப் பாலுந்தான்
நாய முருங்கரியுடன் சிற்றண்ட மூன்று நன்னாரி மரமஞ்சள் தேவதாரம்
வார முறு நாயவிரு களஞ்சி கூட்டி வடிபதைப் பவிடு சுரங்கள் மாறுந்தானே.

பாலகர் சன்னிக்கு.

118. தாறுவ பாலகர் தன் சன்னி தீர தனித் தேங்காய்ப் பால் பிழிந்து இருத்துக காய்ந்து
தேறுன நெய் திரியும் பதத்தில் கோளி செங்கருத்தாறுடைத்து விட்டு செப்பக் கேரு
நாறுன கண்டில் வெண்ணை பருக்காய் சன்னி நாயகன் புலா விருட்சம் கரிய சீரம்
பூறுன வெள்ளுள்ளி சமனதாக பொடி ஊவி வடக் கயிர பூ நாகம் போடே.

119. போட்டதிலே கோழி மலம் குடலோ டொக்கப் பொருந்து திரமுறக் காய்ச்சி வடிந்துக் கொண்டு
யூட்டதிலே யற்ப சொற்பம் பிடரியுச்சி உளங் கால கங்கை பதைப் பொக்கப் போடு
நாட்டதிலே நவக் கன் வசை தோறும் போடிட தவிடு விடுவாலை சன்னி தவிர்ந்து போகும்
பாட்டதிலே சொன்ன தென்று நினைந்திடாதே பலிக்கு மிது பண்டிதர்க்குப் பலம் சொன்னுடே

120. மேகக் கணை கரப்பனுக்கு.

உற்பனமாம் நெய்யொன்று சொல்லக் கேரு உய்ந்திடுந் தேங்கெள்ளெண்ணை பசு நெய் மூன்றும்
விற்பனமாம் படி கால் காலரை நேரான விட்டதிலே யமுத வள்ளி விடத்துகிரந்தி
அற்புதமாம் பேய்ப்புடோல் முசுமுசுக்கை நூலையடி சிறுபுட் கால் பிறுத்தி மண்டை
கற்புலவும் வெண்குடங்கல் கருங் குடங்கல் கை தோன்றி தாமரையின் வளையங் கூட்டே.

121. வளையமொடு தேசிக் காயீராறுந் தான் வகை யொன்றுக்கோர் பலமதாகக் கூட்
களங்க மற யிடித்துச் சாறு பிழிந்து நெய்யில் கலந்துடனே சதைகறுத்த கோளி யொன்று
புளக முறுங் குருதி விடாறு யிரை மாட்டி போட்டித்து தேங்காய்ப் பால் படி ரெடுக்குள்
தளக முறப் பினிந்தெல்லா மொன்றுய்ச் சேர்த்து தானதிலே கறிக வகை சாற்றச் கேரு

122. கேளடா திரிகடுகு மகிர மேலம் கிறவையள்ள சாதிக்காய் பத்திரி கிரும்பு
வாளடா சீரகம் ரெண்டரிசி யாறு வளமாக வகை வகைக் கோர் களஞ்சி
ஞளடா சிவந்த தொரு சித்திர மூலந்தான் சுத்தி செய்து பலமொன்று சேர்த்துமை
மாளடா நெய்தனிலே கரைத்துக் காய்ச்சி வரும் பொழுது சர்க்கரை யோர் பலந்தான் போடே.

123. போட்டதலை வயது கண்டு வடித்துக் கொண்டு புகட்டி விடு மூன்று நாளந்தி சந்தி
காட்டிடவே மேகமொடு மேக வெட்டை கணையுடனே மேலூர்தல் மேகம் வா
ஊட்டிடவே கரப்பனொடு கிரந்தி கூட்டம் ஓடிவிடும கணை கொண்டோர்க் காவின் நெய்யில்
மாட்டிடவே மற்றோர்க்கு முக்கூட்டாக வைத்தருந்தத் தேக வலுவாகுந் தானே.

20.9.62. **கால் மேல் வீக்கத்துக்கு.**

124. வளவாரும் வாலைகட்கு கால் மேல் வீக்கம் மாறவே குரவத்தை வழுத்தக்
கேளு
கொளுவான மாளுங் கிழங்கு கருவிலாஞ்சி குடந் தெசா புரமோடு சீரகமும்
நேராம்
மலியா மலலத்தி வடித்திறத்துச் சீலை வடி கட்டிக் கலசமதில் வைத்தாக கொண்டு
மெலியுருத மதவு தனிலருந்த வோர்க்கு வீக்கமறும் பெரியோர்க்கு மிக போலா
ச்சே.

குத்திருமலுக்கு.

125. ஆச்சப்பா பாதிரி கடுகு மதிரமாஞ்சி அக்கிரு கற்கடக சிங்கி ஏலம்
ஏச்சப்பா திரிபாலை கற்கண்டு கோட்டம் மிந்து வகை சமனி வெதுப்பி மிடித்தசத்
தானாய்
தாச்சப்பா குரணந் தானிஞ்சிப் பாகு தனில் கலந்து தேன் குத்தித் தாக்கு வீரா
ல்
மூச்சப்பா வுப்பிசம் குத்திருமல் க்கல் முளக்கமொடு வாய்வ குடல் முடக்கும் பே
போமே.

விதை வாதத்துக்கு.

126. முடக் கொற்றுன் தை வேளை குப்பை மேனி முதியார் தன் கூந்தலுடன் முக்கறச்
சாறளை வேர்
கடக்கத்தான் வகைக்கு இரண்டு பலமிடித்து கலந்து நீர் குரக்கி நாலொன்ற
தாக்கி
மடக்கத்தான் குறிக்கி வடிகட்டிப் பின்பு மாசற்ற தேங்காய் ரண்டுடைத்த நன்றும்
அடக்கத்தான் கடிாய நீர் தனில் புழிந்து அதனுடனே ரெண்டெண்ணை நாழி யுத்
தே.

127. கிருமிக்கும் கணைக்கும்.
ஊற்றியதில் திரிகடுகு வெள்ளையுள்ளி ஓமமுடன் கள்ளப் பருப்பு விராகணைந்து
மாற்றியதிலரைத்திட்டுப் பதமாய்க் காய்ச்சி வடித்திறத்து சிறவருக்கோர் கரண்டி
வீதம்
போற்றியதை மூன்று நாளந்தி சந்தி புகட்டிடவே விதை வாதம் மண்டை வாதம்
ஏற்றிய தோராவந்த வாய்வ தீரு மிச்சா பத்தியமாகு மிகுதான் பாரே.

128. பாரப்பா கணைகளுடன் கிருமி நாலும் பறந்தோடக் கிருத மொன்று பகரக் கே
ளு
பேரப்பா காராவின் நெய்யிருள்ளி பங்கதலிச் சாறு வகை வகைக்கோர் நாழி
சாரப்பா புளிரி மாதளையின் பூவு தவி சாறென்று வீதம் சரியாய்க் கூட்டி
சேரப்பா கற்கமதிலளந்து விட்டு திருந்தவே கற்க வகை செப்புவேனே.

129. செப்புவேனதி மதுரம் கெருட பச்சை சிறுநேலமாயக்காய் சமனதாக
மப்புகின்ற இலவங்கம் பஞ்சி கன்னுரி வகையொன்றுக் கோர் களஞ்சி வீதந் தாக்
கு
ஒப்புகின்ற முள் சாகந் தன்னுலாட்டி ஒன்றுக வார்த்து வார்த்தருப்பிலேத்தி
தப்புகின்ற அனல் மூட்டிப் பதமாய்க் காய்ச்சி சாந்தமாம் மெழுகு பதம் தன்னில்
கேளே.

30. பதமறிந்து சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு பகர் விடையம் வசுவாசி முத்தக் காசு
விதமறிந் தொன்றிரு களஞ்சி வீதந் தாக்கி வெதுப்பி நன்றுய்ப் பொடித்து வடி
கலசத்திட்டு
இதமறிந்து வடித்தக் காசிடை மூன்றாட்ட ஏகி விடும் கிருமி கணைப்புன்று ரோகம்
குதமறிந்து மூலத்தில் கடுப்பு ரெத்தக் கொது கொதப்பு வறச்சை முதற் குணமுண்
டாமே.

அமூர்தாதிக் கிருதம்.

31. உண்ணவே அமுர்தாதிக் கிருதமொன்று உரைக்கிறேனிஞ்சியது பசுமீரைந்து
பண்ணதாமேலப்பு புறனிகளைந்திடித்து புளிந்திடுவாய் வெண்ணீரில் மூன்று போது

திண்மமாம் நஞ்சு தள்ளி பிறத்துக் கொண்டு சீராவின் பாலுடனே பசுவின் நெய்யும்
நல்லவே கரும்பின நீர் பசளிக்காய் நற்கதலி மாதளையும் சம்பளச் சாறுமே.

132\. சாறு வகைக் கோர் படி தானளிந்து விட்டு தயவான செங்கழு நீர்க் கிழங்கு தாளும்
வேறுபடா இரண்டு பலமரைத்துச் சேர்த்து விருக வடுப்பேத்திக் குறுக்கிக் காய்ச்சி
கருடைய திரிசாதி மதுர மேலம் கொத்த மல்லி திரிகடுகு அசமதாகம்
வீறுடைய சித்திரத்தை கூகைநீறு வெந்தயம் கச்சோலிரு சீரகமும் கூட்டே.

133\. கூட்டிடுவாயதி மதுரம் கெருட பச்சை கொட்ட மிவை வகைக்கு முக்களஞ்சதாக
மூட்டு வாய் ரவி தனிலே யுலத்தித் தூளாய் முன் காய்ந்த கஷாயமதில் தூவிக் கிண்டி
காட்டுவாய் வங்காளச் சீனி பலமாறு கலந்திறக்கிக் கிருத மதைக் கலசத்தூட்டி
மாட்டுவாய் நேரமொரு களஞ்சி வீதம் மண்டல மொன்று குதிதிடவே வகை தான் கேளே.

134\. வகையாவ கபை மேகம் வறட்சை தாக மாருத அத்தி சுரம் எழும்பருக்கி
தகையான ரெத்த பித்தம் ரெத்த குடு தொந்தித் த கிருணி வயிறெரிவு காந்தல்
பங்கயான உள் மாந்தை இருமலீளை பலதும் போமுடல் பருக்கும் வளர்த்தியாகும்
நங்கயானி தாளிச்சா பத்தியம் நன்குறு மின்று மொன்று நாட்டக் கேளே.

135\. நாட்டுவேன் நற் கதலிப் பழத்தின் சாறு நவிலின நீராவின் பால் பூசணிக்காய்
ஊட்டுவேன் கரும்புச் சாற் வகைக்கு நாளி ஒன்றுக்கி வங்காளச் சீனி பல மூன்று
காட்டுவேன் சீனக் கற்கண்டு நேராய் கரைத்தெரித்து பாகு செய்து கற்கங் கேளு
வாட்டுவேன் கசை நீறதி மதிரங் சீரம் வகை பலமென்றேன மரைப் பலமும் வாங்கே.

136\. வாங்குவாய் திரிகடுகு கெருடப் பச்சை மாயக்காய் கொத்தமல்லிய சமதாகம்
பாங்க தாம் திரிபலை காிய சீரம் பகர் விடையமிலவங்க மூலவாய் கோட்டம்
போங்க தாம் திரிசாதி கற்கடக சிங்கி புகழ் மேவுங் கசகசா அரத்தை கன்னூர்
சாங்கமாம் வகை வகைக்கு முக்களஞ்சி வீதம் தாலிடித்துச் சூரணித்துப் பாகில் தாவே.

<u>வாலைகள் நோய் எல்லாத்துக்கும் நெய்.</u>

137\. தாவியே நெய் நாழி சிறு தேன் பாதி நவளவே கிண்டி லேகியம் போலானால்
நீவியே கலசமதிலடைத்துக் கொண்டு நிலவாக மண்டமொன்றருந்துவீரால்
தாவியே அத்தி சுரம் வறட்சை மேகம் தாகமிளைப்பிருமல் தலைச் ~~சீனத்தில்~~ வாந்தி
மேவியே வெட்டை கண் புகைச்சல் பித்தம் விட்டகலு முடல் தெளியு மெய் சொன்னேனே.

138\. மெய்யாக இன்னுமொரு நெய் தான் கேளு விளம்புகிறேன் வாலைகள் தீர் நோய் கட்கெல்லாம்
கைப்பான் வேலிப் பருத்தி கீழ் காய் நெல்லி கருது சிறு புள்ளடி விஷ்ணு கிரந்தி
தைப்பான கொடுப்பை எழுத்தாணிப் பச்சை தக்காளி யழு குதிருத்தாளியோடு
பொய்யாத வல்லாரை கறப்பு வெள்ளை பூவங்குறுந்தி யானையடி பின்னுங் கேளே.

139\. பின்னுன நிலப்பனை சாறனை நன்னாரி பிரியமுள்ள புவிரி மாதளையின் பிஞ்சு
முன்னவே சொன்னதிந்த வகைகளெல்லாம் முறைமையுடன் வகைக்கு வோர் பிடியதாக
பொன்னுன காடி தெளித்திடித்து நன்குய் புளிந்து சாறெல்லாம் நெய்யதில் வீதந்தான்
மின்னுன யிரவுள்ளிச் சாறுமுக்கு விட்டதி லொன்றரைப் படி தேங்காயெண்ணை வீத்தே

140\. எண்ணைதான் பச்சையன்றி மற்றதாகா இது விட்டால் பசுவின் நெய்யதுவு மாகும்
வெண்ணை தனிலிடு சரக்கு மாஞ்சி கச்சோல் விடையம் பலா விருட்ச மதிரங் கோட்டம்
கண்ணதாம் தாளிச பத்திரி வெள்ளி கன்னூர் நாங்கணங் கிருமி கெருட பச்சை.
பண்ணதாம் கொத்தமல்லி சாத்திர பேதி பகருமிலவங்கம் வசம்போமந்தானே.

141. ஓமமுடன்த் திற்பிலி மாயக்காயுற்ற திரிசாதி யிரு சீரகந்தான்
சேசு சேமமுடனே வகைக்கோர் விராகன் ஆக்கி செவ்விள நீர் விட்டரைத்து கரைத்து வார்த்து
நேமமுடனருப்பேத்திப் பதமாய்க் காய்ந்து நிசமான மெழுகு பதத்திறுத்து வாங்கி
வானமுடன் காசிடை கெற்பிணி மொர் புள்ளை மதலை முதல் வாலை கட்கு வகை கண்டுட்டே.

142. ஊட்டவே அன்று விரிவாய்ப் புண்ஞேடு உற்ற கெந்த வாளியுள்ஞரோகத்தோடு
கட்டிடவே வயிற்றப் புள்களிச்சல் மூலம் கருப்பு நெத்தக் கழிச்சலிரை கடிகள் மாந்தம்
சுட்டிடவே வயிறு தல் கிருமி சாற்றில் சொரி சிரங்கு உசுஷ்ணம் வெப்பிருமலீளை
புட்டிடவே கபம் பிறங் கால் வீக்கம் காய்ச்சல் வறட்சை கணைபதினெட்டு வகையும் போமே.

வாலேந்திரத்துக்_ஞ்சும்.

143. தினம் பொருந்தும் வாலேந்திரந் தனக்கு கண்ணில் தீட்டிடவோர் மையது தான் செப்பக் கேளு
கனம் பொருந்து மயலதின் காருதிரம் வெள்ளைக் கலையூட்டி நிழலுலத்திக் காய்ந்த பின்பு
வனம் பொருந்து மதின் பித்திரலோடு வல்லாரைத் தேரண்டத் தாிசி அயந்து
மனம் பொர்ருந்தும் படி யரைத்து மூன்றுருட்டி வளமாக நிழலுலர்த்தித் திரியதாக்கே.

144. திரித்துருட்டி எடுதததனை விளக்கிற் போட்டு சிறப்பான ஏரண்டத் தெள்ளை வார்த்து
எரித்திடவே மைபற்ற வத்து வழித்து நச்சுய் எடுத்ததனைப் பசுவின் நெய்யில் குழைத்துச் சற்றே
கரித்திடு நேத்திரத்திலிடக் கண்ணில் தோஷம் கண் புகைச்சல் மாலைக் கண் மயக்குந் தீரும்
விரித்த கலைவதினுலே வாலைகட்கும் விழியில் வந்த வியாதி யெல்லாம் விட்டுப் போமே.

ஒருமை.

145. விட்டோடு மின்ன மொரு விவரங் கேளு விருது பெற்ற மையிது தான் விள்ளப் போகா
மட்டோடு மல்துத்தம் சீனக் காரம் வளர்பிறு ரேகணியும் வகை நேர் கூட்டி
வான் செறிய மூன் மருந்துடன் விட்டாட்டி வழித்ததனை வெண்சீலை வீரவாளி
நிரஞ்சனமாயிவை ரெண்டிவெர்ன்றிறாட்டி நிழலுலத்தித் திரித்தனைப் பசு நெய் வார்த்து
காள் சிறந்த விளக்கேத்தி எரித்து மேல் மை பற்ற வைத்து வழித்தெடுத்து பகருவேனே.

46. பகருகின்ற விலாங்குத் தோல் துரிசு ரன்டும் பதியாவின் நெய் விட்டு வறுத்து நன்றும்
பகருகின்ற கரியாக்கி யெடுத்தரைத்து புகுந்த மையுமிதோடே சேர்த்து
கருகின்ற பசுவின் நெய்யில் குழைந்து கண்ணிலிட்டு வரச் சிறியோர்கள் நயன மீது
கருகின்ற வாலேந்திரக் கலையால் வந்த ரோகமறு மின்ன மொன்று செப்புவேனே.

47. உரைப்பான வாலேந்திர மதுக்கோர் நெய்தான் உரைக்கிறேன் சிறு பீளை மணத்தக்காளி
அருள் பாயுந் திருத் தாளி தொட்டால் வாடி அருகு கரிசாலை நிலப்பனை சீதேவி
மருப்பால பிரமி வெழுத்தாளி மூலி வல்லாரை சிறு ஆடக்கால் பொன்னும் காணி
நிரப்பாக எடுத்துச சாற்படி காலிச்சீதம் நிற்றதில் நேர் பாதி நறு நெய்தான் சேரே.

48. சேர்த்தவுடன் சாதிக்காய் பத்திரி கிரும்பு திரிபாலை திரிகடுகு தேவதாரம்
வார்த்த தொரு கெருட பச்சை கன்னூர் கோட்டம் வசம்புவு வா யேல மதி

மதிரத்தி காரி

நேர்த்தி யுறம் வசுவாசி யிலவங்கம் பத்திரி தேமிரும் அஷுடனே அக்கிறவும்
பார்த்தியுடன் வகைக்கு வோர் களஞ்சி வீத் பொடித்து மூன் சாற் விட்டரைத்தக் கரைத்தி டாயே.

149. கரைத்த கலே யடுப் பேத்திப் பாமாய்க் காய்ச்சி கருத்தாக மெழுகு பதம் தனில் வடித்து
வடித்த மறப் பாலகர்க் கோர் கறண்டிவீதம் வரிசையாம் நாளொன்றிலிரு போஅட்ட
விரைத்த முாவாலேந்திரக் கலேயள் காய்ச்சல் மெற் வறட்சை நயனத்தில் வியாதியோடு
நரைத்த தொரு கலேயெல்லா மோடிப் போகும் நன்றாக யிந்த மொன்ற தி நவில்கின்றேனே.

வாலேந்திரக் கலேக்கு நெய்.

150. நவிலுகின் நெமியுத தாலின மொன்று நமால தெந்திப் பூ பருத்திப் பிஞ்சு
கவிழுகின்ற மாதளம் பிஞ்சத்திப் பிஞ்சு கதலிப் பிஞ்சோடு பொன்னுவரை வல்லாரை
குவிழுகின்ற ஆலிலை கொழுந்தச் சாறு குறையாமல் வகைக்குழக்கு வீதம் கூட்டி
திவிழுகின்ற சுது நெய்யோர் படிதான் கூட்டி சிதைவில்லா தளந்தொன்றுச் சேர்ப்பதாமே.

151. சேர்ப்பாய் நீ ஆவின் பால் படி தாலென்று சேகரமாய்க் கலந்த தனில் செப்பக்கேளு
தீரப்பா யதிமதிரும் கெருட பச்சை திரிசாதி மாயக்காய் சாத்திர பேதி
கூரப்பா வசுவாசி கிருஉதன் சாதி குருந்தநற்சீரம் பெருஞ் சீரகமும் கன்னுர்
நேரப்பா வகை வகைக்கோர் களஞ்சி வீதம் நோவின் பாலு வார்த்தரைத்திடாயே.

வாலேக்கும் நேத்திரக் கலேவாலேந்திரக் கலேக்கும்.

152. அரைத்த நல்லும் கலக்கி நெய்யதனில் வார்த்த அனல் மூட்டி மெழுகு பதமாயக் காய்ச்சி
நிரைத்த மோர் கலசமதில் வடித்திருத்த நித்தமிரு போதோர் காசு தாக்க
வரைத்த தோர் மாந்த மதிசி சுரமுள் காய்ச்சல் வாலக் கண் வாலேந்திரக் கலேயுந் தீரும்
சிரத்தையுட தேக நிறை மதி போலாகும் சிறப்பாக யிந்த மொன்ற செப்புவேனே.

153. செப்புவேன் குக்குடத்தினண்ட நீ தாளென்ற தீராத வாலேந்திரக் கலேதான் தீர
மப்பதாம் சதை கறுத்த கோழியொன்ற வயிற பிளந்திரைக் குடலும் நேரே வாங்கி
கைப்படா ஊட்டியறச் சுத்தி செய்து கன்னுடன் பித்தி ரவிவை கலேதொன்றுக
வெப்புற தடை பதியனெடு நன்னாரி வேர் சமன் மூன் வகையுடன் சேர்த்தரைப்பதாமே.

154. ஆம்பப்பா பச்சரிசி மாவோடொக்க அரைத் தடை யோரேழாகப் பிடித்துக் கொடு
தாமப்பா முருக்கிலேயில்பொதிந்து கட்டி சாற்றுகிறேன் பழம் பாசி குப்பை மே
ஓமப்பா குழி மீண்டான் தீற் காய் நெல்லி எழுத்தாணிப் பச்சை யதிரடப் வல்லா
சேமப்பா வெள்ளை கறப்புரண்டிளுடு சீதேவியோர் பிடி தான் தெரிந்து வாங்கே

155. வாங்கியதில் கோட்ட மதி விடையமோமம் மதிர மிருவேலி செஞ்சந்தனம் ராமிச
ஓங்கியதோர் கஸ்துரி மஞ்சள் தாளும் ஒரோன்றுக் கோர் பலமதாகத் தூக்கி
பாக்குடனே யிடித்தலேப் பாண்டத்திட்டு படி நான்கு நீர் விட்டு மடல் பொழியால் காண்டம்
தாங்கியதன் மீதிலடை வைத்து மூடி சந்து வாய் சீலே மண் செய்தடுப்பிலேத்தே.

156. அடுப்பேத்தித் தீ யெரித்தப் படியோர் முக்கால் லாக வற்றும் போது நெரிப்பலே மாற்றி
எடுப்பாய் நீ யோரடைதான் கொடுத்து மற்றதெல்லாந் தான் சமித்திடா தனத்திபோடு

156. தொடுப்பாகக் கொடுத்திட நேத்திர நோயோடு சுடர் வாலேந்திக் கலையுந் துலையும் பாரே.

வாலேந்திரம் முதலானதுக்கு முழுக எண்ணெய்.

157. பாரப்பா முழுதற்குத் தயிலமொன்று பாடுகிறேனத்தித் தோல் பலமோரைந்து
கூரப்பா யித்திவைந்து பலந்தான் பட்டை குமமாக அரிந்திடித்துப் பாண்டத்திட்டு
வாரப்பா நீர் குறக்கி விட்டுக் காய்ச்சி வற்ற வைத்து எட்டொன்றும் வடித்து வாங்கி
கூரப்பா கரிப்பான் சாறெண்ணெய் நாழி கலந்த தனில் சரக்கு வகை கழறுவேனே.

158. கழுவேனதி மதிரம் தேவதாரம் கார்கோல் சந்தனமிளகு கரியசீரம்
குணைவுதான் சடாமாஞ்சி நெல்லி முளி கோட்டம் நற்சீரக வகைக்கஞ்சதாக
விளவிலாதின நீர் விட்டரைத்து வார்த்து வெந்து வடித்திறுத்ததனை முழுகும் போது
முறலாய் முச்சுரமுஷ்ணம் வாலேந்திரம் முடல் வறட்சை கலைகள் பதினெட்டும் போமே.

அத்தி சுரத்துக்கு சந்தனாதி கிருதம்.

160. போமப்பா இன்னமொரு தச கிருதம் கேளு புகலுகிறேனத்தி சுரம் வெதுப்புக்கெல்லாம்
தாமப்பா சந்தனமும் பலஞ்சாறு தரித்திடித்துத ஆளாக்கி தண்ணீர் தாவி
வாமப்பா பாண்டமதில் விட்டுக் காய்ச்சி வற்ற வைத்து எட்டொன்றும் வடித்து வாங்கி
ஆமப்பா நெய் நாழி யிளநீர் நாழி அளந்து விட்டோர் கிரகமதிலாக்கிக் கொள்ளே.

161. அதிலேதான் கற்க வகை சொல்லக் கேளு அதிமதுரம் சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு
விதி சேரும் வங்கமிரு வேலி கோட்டம் வெந்தய மாம்திரேறு ஏலமப்பா
மதியான நாகப்பூ தேவதாரம் வங்காளப் பச்சை வசுவாசிகச் சோல்
சதிர் மேவு கொத்தமல்லி கசை நிற தயவான முந்திரிகை பேரீந்துமாமே.

162. இந்தடனே செண்பகப்பூ கற்கடக சிங்கி இருசந்தம் சீரகம் ரண்டொடு நன்னாரி
சாந்த முறன் குறந் தொட்டி வேருங் கூட தவறாமல் வகைக்கு யிரு களஞ்சி வீதம்
பாந்தமுற யிடித்து வடி கட்டிப் பின்னும் பசுவின் பால் வார்த்தரைத்து நெய்யில் சேர்த்து
காந்தியுற வெந்து பதமான போது கலந்ததின் மேல் மருந்து வகை கழறுவேனே.

வல்லாரை நெய்.

163. மருந்தான நெல் பொரியோர் படியிரேறு வங்காளச் சீனியது பலமோர் மூன்று
குருந்தான் தேன் நாழி விட்டுக் கிண்டு குழம்பு போலானதின் பின்னிறக்கி வைத்து
விருந்தான நெல்லிக் காயளவு கொள்ள வெதுப்படனே அத்தி சுரம் வறட்சை மேகம்
பொருந்தாத அதிசாரக் கழியல் காச்சல் போய் விடுமே யிந்த முறை பொய்யாதென்னே.

164. பொய்யாது சொல்லுகிறேன் நெய்தானென்று பனித முறைவல்லாரையடா தோடை
பெய்யாது தூதுவிளை கண்டங்காரி செங்குனி மீண்டாள் கூவிளை தக்காளி
உய்யாது மாதளை நெத்துளசிச் சாறு ஓர் வகை கால் படி வீதமாகச் சேர்த்து
தய்யாது வெள்ளாட்டுப் பால்ரவள்ளிச் சாறேன்றுக் கரைப்பதாகணைந்து வாரே.

165. வார்த்ததிலே தேங்கெண்ணை பச்சையாக வாங்கு காராவின் நெய்யொன்றாரி வீதந்தான்
சேர்த்திலே அதிமதுரந் தேவதாரம் திற்பிலி நல் மிளகு சுக்கு கற்கடக சிங்கி
தீர்த்திலே மாயக்காய் கெருட பச்சை சீரகம் வால் மிளகேலம்சிறு நாகப்பூ
பார்த்ததிலே சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு பஞ்சு கன்னூர் வெண் குந்திரிக்கமாமே.

166. உருக்கமுடன் வசுவாசியக் கிரு காரம் உரோதியாம் சித்தரத்தை சாத்திர பேதி
பெருக்கமுள்ள கிரிசாத்து கிருமி நாக்கும் பிசகாமல் வகைக்கு அரைக் களஞ்சி வீதம்
நெருக்கமுடனீரள வுள்ளிச் சாற்றுலாட்டி நேர்மையாய்க் கரைத்து நெய்யதனிற் சேர்த்து
சுருக்கமுடன் காய்ந்து பதம் மெழுகு தானால் ஊதை தனில் வடித்திறுத்துச் சொல்லுவேனே.

167. சொல்லுவேன் நெய்யொரு காசிடை வீதந்தான் சுகிர்தமுடன் பன்னிரண்டு நாள் தாலீய
மல்லுவேன் வறட்சி கணையுள்ளு ரோகம் வாய் நாற்றம் தொண்டைப் புண் கெந்தவாய
புல்லுவேன் காச்சலோடு கடுப்புச் சீதம் உதிரமின்ப்பிளை உள் மாந்தை விக்கல்
வெல்லுவேன் சிலேற்பனமுடன் சுரப்புச்கோவை வரைப்புடனுள் சுரமகலுமின்னங் கேளே.

168. இன்னுஞ் சேள் பழஞ் சுரம் வெப்பத்திக் காய்ச்சல் எப்பிளைப்பு முகம் வெளுப்ப மா மாந்தஞ் சாற்றில்
வன்னமுள்ள பால் மாந்தமுத மாந்தம் மயேந்திரக் கணை வாலை சந்திரக் கணையுந்த
பின்னமில்லாக் கழிச்சலோடு பொருமல் தாகம் பிரிந்த போமுடல் மெத்தப் புரிப் பாகும்
அல்லமென்ற பத்தியந்தான் பிசகிடாமல் அருந்தி வர நோய் பலவ மகனற போமே

இரை மாந்தத்துக்கு.

169. அகன்ற போமிரை மாந்தந் தீர வேண்டி அரைகிறே முதாதி நெய்தாரென்ற
பகன்றதோர முசுக்கிகீழ் காய் நெல்லி பொடுதலை கையான் பிரமி கொடுப்பை வீளி
முகன்ற தோர் பழம் பாசிபகத்தி தோடை முருங்கை முருக்கிலை வேலிப் பருத்தி தெற்றி
இகன்றதோர் ஆரை குமிழின்டான் சாறு இளநீர் தண்ணீர் வகைக்கொருழக்கதாமே.

170 உழக்குட்னே ஆவின் பால் பசு நெய் நாழி ஊற்றியதில் சாதிக்காய் கொத்தமல்லி
வழக்குமுள்ள திரிகடுகு மாஞ்சி கஸ்தூரி மாயக்கா யதிவிடையம் கெருட பச்சை
பழக்கமுள்ள அத்தி திற்பிலி வெண்சந்தம் பாக்கான கோட்ட மதிமதுரங்கச் சோல்
முழக்கமுள்ள சீரகமோர் களஞ்சி வீதம் முன்னியநீர் விட்டரைத்துக் கரைத்து வா.

171. கரைத்து வார்த்துடப்பேத்தி பதமாய்க் காய்ச்சி கலசமேல் வடித்துப் பின் பொடி தான் பின்னு
மரைத்த ரோசினை கலந்து வைத்துக கொண்டு மைந்தர்க்கோர் கரண்டியள வந்தி சந்தி
உரைத்தமே பன்னிரெண்டு நாள் நாளூட்ட உடம்புலர்தல் நெஞ்சுலர்தல் பிடறிக் காய்ச்சல்
விரைந்துமே அத்தி சுரக் கழிச்சல் கெத்த வெதுப்பகலும் வாலையுடல் விளங்குந்தாலே

மாத்திரை.

172. மெலிவான மாத்திரை தானென்ற கேசு வெட்டி வேரதிமதிர முதைதக் காசு
நலிவான செண்பகப்பு சாத்திர பேதி ராயிச்சம் திற்பிலி நன்னாரி வேலம்
மலிவான தந்தன முந்திரி பேரீந்து மகிழம்பூ ரோகனி வங்காளப் பச்சை
திலிவான யிலவங்கம் கரிய சீரம் திரிசாதி சீரகமோர் களஞ்சதாமே.

குளிகை.

173. தாமென்ற மருந்தெல்லாம் கல்வத்திட்டு தானரைப்பா யிஞ்சி கையான் தகரைச் சாற்றில்
தேமென்ற குளிகை குன்றிப் பிரமாணந்தான் திரட்டி நிழலுலர்த்தி யோருண்டை வீதம்
வாமென்ற முலைப் பால் வெள்ளீரிலூட்ட வாராத மாந்த சுபம் தோஷம் வாந்தி
நாமென்ற கணபிருமல் கழிச்சலெச்சல் நணுகாது பல பிணிக்கு நன்மந்தானே.

174. நன்னமுடன் இன்னுமொன்று சொல்லக் கேளு நற்கொழிஞ்சி வேர் கோரோசினை வெண் முத்தம்
தனிகமுறு கடுகு ரோகணி வெண்காரம் சமனிறை சேர்த்த கத்தியிலைச் சாற்றுலாட்டி
தெனின முறும் பயற்றளவாய்த் திரட்டி யுண்டை நிழலிலுலத்தி முலைப் பால் வெள்ளீரிலூட்ட
வனித முற கணைமாந்தம் பொருமல் தாகம் வயிற்றுளை வங்கணு காது மாறிப் போமே.

காதில் சீழ் பாய்ச்சலுக்கு.

175. மாறுகின்ற விரோசினை மாத்திரை தானென்ற வமுத்துகிறேம் வெள்ளைக் காக்கலம் வேர்ப்பட்டை
சிறுகின்ற கடுகுரோகணி சீவந்தி சிலதை சாதிர்ப்பிலி நன்னிலுங் கட்
மீறுகின்ற வகை சமன் தண்ணீர் விட்டாட்டி மிகளவாய்த் திரட்டி நிழுலர்த்திக் கொண்டு
ஆறுகின்றதோர் குண்டை குளிர்ந்ததண்ணீர் அதிற் புகட்ட விரோசன மாகுந்தனே.

176. தாமென்ற காதில் புண் சீ ஜலந் தீர சாற்றுகிறேன் காக்தொட்டிச் சாறு படி மரைக் கால்
ஆமென்ற நல்லெண்ணெ சமன் மஞ்சாடி யளவுரவின் சேர்த்தெரித்து வடித்திறுத்தக் கரி காதில்
பானென்ற வண்ணெதனை யடைத்த மீதே பஞ்சி வைக்கச் சீ வடிதல் சலமுந தீரும்
வானென்ற செவி ரெண்டும தொளியுண்டாகும் வாகடந் தான் நீடுழி வாழ்க மற்றே.

முற்றும்-ஆண்டவர் துணை.

* மேல் வரும் நூலின் முதல் 3 ஏடுகள் இல்லை.

18. சுத்தியே குடல் வலித்து சுருட்டி மேலிருத்து வாங்கும்
தெத்திடு மிருகா லோயும் திருந்திடாத சவை குன்றும் கத்தவம் போலே சத்தம்
கதறிடும் பாலன் றனே.

19. ## என்னை.

முதியார் கூந்தல் முடக் கொத்தான் முகக் கறச் சாறனை வத வேலியும்
பதியும் குப்பை மேனி வகை பலயிரண்டு தான் சதைத்து
குதியும் பாலி குறுனியதில் முறகக் கரைத்து நாலொன்றாய்
விதியின் படியே வடி கட்டி மிக்க தேங்காயது ரெண்டே.

20. இரண்டு தேங்காய் தான் திருவி. இரத்த கஷாயந் தனில் பிழிந்து கண்டே
ரண்ட மெண்ணை படி களச்சிப் பருப்புத் திரி கடுகு
பண்டல சுமைய மோதம் பகரும் வகைக்கு விராகனைந்து
கொண்டே காய்ச்சி பதம் வடித்து குறிய கரண்டி யளவகமே.

21. மூன்று நாள் சந்தி முறையுடன் பாலர்க் கூட்ட
கன்றமே விரைவில் வாதம் கொழித்திடு மண்ட வாதம்
தோன்று மானந்த வாய்வு சுருக்குடன வீக்கந் தானும்
இன்றமே விதனந் தீரும் இம்முறையுரைத்தால் மேலோர்.

உளக்கல் வாதத்தின் குணம்.

22. உரைத்திடுங் கையுங் காலு முறப் பெல்லாந் தளர்ந்து காட்டி,
நிரையுறு கழுத்துங் கோணலும் நீர் மலஞ் சிறுத்துக் கொள்ளும்
தரைத்திடுஞ் சீதளாகவ தவள் முலை விருப்பமில்லை
அரைத்திடும் பாவை போலே அடங்கறு முளக்கலாமே.

2 ## இதுக்கு நெய்.

23. ஆவின் நெய்யும் நிம்பெண்ணை ஆமணக் கெண்ணை நல்லெண்ணை
மேவுந் தேங்கா யெண்ணையுடன் மிக்க வகைக்கு ஒருழக்காய்
தாவுங் கொடுவேலி சித்த முட்டி தழுதாழையும் நன்னாரி
கவு மிசங்கு நறுந்தாளி கோரங் கிழங்கு பலம் பத்தே.

24 பலந்தானென்றுக் கிருபடி நீர் பரிவா யெட்டொன்று யிறுத்து
குலமார்ந் கந்கஞ் சீனப்பா. குக்கில் வெந்நழுக்கடுகு
பிலமாந் தேக்கு வசம் பித்த பிஞ்சுங் கூட்டிச் சவிறுயல்
இலங்கு மஞ்சள் கருஞ் சூரை இதுகள் வகைக்குக் களஞ்செரண்டே.

25. ஒன்றுயிடித்தும பொடியாக்கி உகந்த கஷாயம் விட்டரைத்து
நன்றாய் எண்ணெ தனில் கலந்து நாளோர் மூன்று வன்னி யிட்டு
சென்றால் கடுகு பதம் வடித்துச் சிறிய கரண்டி யளவாக
அன்றுமல் தான் நாள் மூன்று அம நேரந் தானுள் கொள்ளே.

26. உள்ளே கொண்டு மேல் பூசி யுத்த மெட்டிக் கிருந்திட்டு
மெள்ளக் காய்ச்சி வேறு விருமேவும் பத்திய மன்னைக்கு
தள்ளத் திருக்கப் பிள்ளைக்கும் தயவால் வார்த்து வருவீரால்
கள்ள வுளக்கல் வாதமது கற்ம நிவிர்த்தியால் போமே.

பொருத்து வாதக் குணம்.

27. அவயவம் பொருத்து தோறும் அதிக நீர்க் கட்டு முண்டாகும்
கவயவம் போலே நின்று காச்சலும் திகமுண்டாம்,
இவநய மிருதியாகி மிசை வெல்லா மீளகி நிற்கும்

28. தளர்ந்திடு முடமுண்டாகும் தந்தை தாய் செய்த தோஷமும்
அளவிறிருங் கெற்பத்தான மருக்கினில் வந்த பாவம்
வளவிறிடும் பஞ்ச பூதம் வருந்தெச வாய்விலேசி
இளவிறிடு மருந்தேறுஞ இறையவனருளிச் செய்தார்.

<u>மேல் மூச்சு வாதக் குணம்.</u>

29. வருந்திய பாலர் மெய்யில் வசங் கெடுங் கையுங் காலும்
திரும்பியே யசைவறுற தேகமுங் குளிர்ச்சியாகி
விரும்பியே விசை தளரும் விறைத்திடுங் கழுத்துங் கோணும்
நிரம்பிய சத்தி குன்றும் நிலை தளர்ந்தவிடாதே.

<u>எண்ணெ.</u>

30. ஊணவே நிம்ப எண்ணெ உரியதை அளந்து விட்டு
வேணுமே மரக் கொடிகாள் வெற்றிலைச் சாறுரிதால்
தோணவே பழுக்காய் பாக்கு தோல்களைந்தொரு பலத்தை
நாணவே சாற்றை விட்டு நலம் பெற வரைத்திடாயே.

31. அரைத்து நீர் கரைத்துக் காய்ச்சி அன்புடன் வடித்துக் கொண்டு
சிரத்தனில் கரத்தை வைத்து சிவனருள் மனந்திலுன்னி
உரைத்திடக் காக வீதம் உள் கொடுமேலும் பூசு
துரைத்திடும் பாலர் வாதம் துகளுமேல் மூச்சும் போமே.

<u>அதிசார வாதக் குணம்.</u>

32. வசம் கெடும் கையும் காலும் வளைந்தது குளைந்து போகும்
கசங்கியே வயிறெரிந்து கழிச்சலும் பொருமலாகி
விசம் பெறம் குளிர்ச்சி யுண்டாம். விக்கலு மவிய நட்டும்
மசங்கியே போதக் கெடா மதிசார வாதமென்னே

<u>இதுக்குத் திரி தயிலம்.</u>

33. என்னவே சாதிலிங்கம் இதுதவுந் திரியிலாட்டி
நன்னவே நிம்ப எண்ணெ நறு நெய்யுஞ் சமனதாக
வன்னமா செரித்து வாங்கி வயதை வதிந்த தாக்க
அன்னவே சிறு தேறேடு வதிசார வாதம் போமே.

<u>வாம் எட்டுக்கும் தயிலம்.</u>

34. பாலகர் வாத மெட்டும் பறந்திடத் தயில மொன்று சாலவே
சாலவே சென்ன கரை தருப்பட்டை பலமு நான்கு
ஏலவே குணி நீரில் யிடித்ததை யிட்டுக் காய்ச்சி நாலிரண்டான போத
நலமுடனிறுத்த வாங்கே.

35. இரத்த நிம்பெண்ணெ நாழியிகிய தோர் பசுவின் பாலும்
மரத்தச சமனுய்க் கொண்டு வசம் பொரு பலந்தான் வாங்கி
குறித்திடுங் கஉநரயத் தாட்டிக் குளம்பவே கலக்கிக் காய்ச்சி
பிறத்ததை யரைத்து நன்றாய் சிறுவர் மேல் பூசு பூசே.

36. பூசிடும் பாலகர் மேல் பொருந்திய வாத மெட்டும்
பேசிடா தொடுங் கண்டாய் பிறப்பினில் வாத தோஷம்
வாசக மறிந்து நல்ல வையக மெல்லாங் கண்டு
நாயகனுமைக்குச் சொன்னார், நானிலமறியத் தானே.

<u>களிம்பு.</u>

... ... பித்தி மவிக் கொமந்த

கருநீர் வெல்லஞ் சாராயம் கரி பொரி மிளகு சந்தனமும்
வளநீரஞ்சு பலகாரம் மாவாழைகுலை மாப்பிள்ளை
குளநீரருகில் கருஞ் சாவல் குட்ட தட்டும் கோத்திரியே.

38. திரியும் பச்சை யரிசியுடன் தேங்காயண்டந் திரிசு வடாய்
நெரியச் செய்யுங் கிரிகைபது நெடு நாள் வந்த பிணி தீரும்
தெரியுமேழைக் கன்னியிடு தேவி பாதந் திருவடி செய்
அரிய பிணியுந் தான் தீரும் ஆயுர் வேதம் அருளுவதாம்.

39. அகனிடும் பல ஞ லாராய்ந்து அவுஷதம் செய்யலாகும்
பொருள் நிலையறிந்து நல்ல போசனத்தியல்வுங் கண்டு
மருவிய தேகங் கண்டு மருந்துகளீ விடுமுந் தீர்த்து
ஒரு வருள் மனத்தில் வைத்துக் கொடுத்திடில் பிணி யொன்றில்லை.

40. இயம்பிய பாலர் வாதம் எட்டதின் குணமும் சொல்லி வசம் பெறச்
சாத்திய மசாத்திய மருந்துடன் செய் பாகங்கள்
தசங்கவே தர்ம கர்மம் தசமுடன் விரிவதாக வசம் பெறச் சொன்னேம்
பாலர் வாத நூல் முற்றுந் தானே.

முண்டவர் குலை-அகத்தீசர் திருவடிகளே சரணம்.

. . . .

வாதமெட்டுக்கு நிதானம்.

1. சீரணி முருகன் பாதம் திருவடி தொழுது கொண்டு
வாரணி முலையாள் பெற்ற பாலகர் வாத மெட்டும்
ஆரணி சாத்திய மசாத்தியம் அவுஷதம் செய்பாகங்கள்
காரணமாகத்தானே கமுறின நூலில் சொல்வாம்.

2. சொல்லிய பாலன் வாதந் தொடர்ந்திடும் விவரந் தானும்
மெல்லியர் கருவில் வந்து விரும்பிய திசை வாயக்கள்
நல்லியல் வில்லாமல் தான் நாதமுஞ் சேருமாகில்
தல்லியே குவைமிட்டு தளர்ந்திடும் நரம்பு தானே.

3. தந்தையுந் தாயுங் கூடித் தழுவியே புணரும் நாளில்
வந்த முன் செய்த தோஷம் சரத்தினா அது மருவிய கெற்பிக் கட்டில்
விந்தையாய்ச் சரத்தினூடே வெங்குழலோடம் போல
அந்தாலாருப்பைத் தொட்டு மடர்ந்திடு மென்ன லாமே.

4. ரூமென்ற சுரத்தின் வாத மக்கினி வாதத்தோடே
ஒமென்ற மூல வாத முணக்கிய வாதந் தானும்
காமென்ற வதிசார வாதம் பொருந்து வாதத் தோடெட்டே.

5. எட்டு வாதங்கள் தன்னில் இசைவுறு சாத்திய மசாத்தியம்
இட்டமாத்து சுரத்தின் வாத மிசைந்த வக்கினியின் வாதம் வி
விட்டிடு மூல வாதம் விதையில் வாதங்கள் நாலும் நீ
திட்டமாத் தீருஞ் சாத்தியம் தீராது உணக்கல் வாதம்.

6. வாதமே பொருந்த வாதம் வருகு மேல் சுச்சு சுச்சு வாதம்
சீதமே யதிசாரத்தின் செப்பிய வாதம் நாலும்
கோதறத் தீர்ந்திடாது கொடும் பிணி சாத்தியமாகும்
தீதறப் பொதிகை வாழும் திருமுனி யருளிச் செய்தார்.

சுர வாதக்குணம்.

7. குத்திடு மங்க மெல்லாம் கொடிய சுரம் கோபமாகி
சுத்திடு மதரத் தன்னி லமுந்து மேல் வாந்தியுண்டாம்
இத்தனை மலமிடாது இருப்பொரு பாகந் தன்னில்
வத்திய பாலர் மெய்யில் வருஞ் சுர வாதங் காணே.

என்னெய்.

8. காணவே நிம்பப் பட்டை கடராதி மிளங்கன் வேரும்
பூணவே திரிகடுகு புங்கம் வேராயில்லியத்தோல் காண்
காணவே தழுதாழை வேர் கருஞ் சூரை கருவிலாஞ் சு
நாணவே சிற்று முட்டி நவின் வகை பலங்களாமே.

9. பலமது தனக்கு ரண்டு படியது குறையாமல் தான்
செலமது அளந்து விட்டு சேரவே எட்டொன்றுக்கி
நலமுற நிம்ப வெண்ணை நல்ல யெரண்டத் தென்னை கலமதிலுரி
வீதந் தான் கனலி வெள்ளறுகு மஞ்சள்.

10. மஞ்சள் சித்தரத்தை காயம் வசம்பு வெள்ளுள்ளி சீரம்
உஞ்சு வால் மிளகு வெந்தயம் மூந்தொரு கஞ்சி வீதம்
மிஞ்சவே கலந்து காய்ச்சி மெழுகு பதம் வடித்துக் கொண்டு
அஞ்சவோர் கறண்டி வீதம் அருந்தி யேத வாலை போடே.

11. போட்டிடு முருகு வெள்ளீர் புத்தியாய்ப் பத்தியத்தை
நீட்டியே பார்க்கும் போது நில்லாது சுரத்தின் வாதம்
காட்டிடும் வேத நீரில் காஞ்சிரம இலையைச் சேரு
ஓட்டிடும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று நாளாகலாமே.

அக்கினி வாதத்திற் குணம்.

12. எரித்திடும் தேகமெல்லா மிருமலுஞ் செருமலுண்டாம்
பொருத்திடும சிரக்குண்டாகும் பேய் முளி முளிக்கும் பின்னி
அரித்திடு முடங்கும் கை காலுளை ளை பாலுண்ணமாட்டா
தரித்திடு மெரிப்புண்டாகும் சிலர்ந் போல் சத்தமாமே.

என்னை:

13. சத்தான தோடையிலை நிம்பப் பட்டை சதாவேலி கிழங்கு நிலத்தாலங்கையாள்
முத்தான வெள்ளறுகு சீந்தித் தண்டு முசுக்கிலை கருவிளியம்மான் பச்சை 1
சித்தான நறுங்கரந்தைச் சாறு நாழி சிற்றே ரண்டெண்ணை யுரி நெய்யுழக்கு
வித்தான தேங்கெண்ணை நிம் பெண்ணை வீதமரைப்படி பரைக்கால் விரும்பிச் சேரே.

14. விருப்பமுள்ள திரிகடுகு திரிபலாதி வெந்தயங்கச் சோல மிரு சீரஞ் சந்தம்
திருப்பமுள்ள அரிசரத்த வங்க மேலம் சிங்கி வால் மிளகு திற்சாதி மஞ்சள்
ஒப்பமுள்ள வகைகளிஞ்சிச் சாந்துலாட்டி உத்தமனே எண்ணெயிலே கலந்து காய்ச்சி
அப்பமுள்ள மெழுகு பதமிறக்கி முழுக் வக்கினியின் வாதமது வகன்று போமே.

15.

மூல வாதக் குணம்.

மருமலர்க் குழலினளே வமந்தர் மேல் திமிர் புண்டாகிப்
பொருமல மல்மிடாது புக்கிடு மங்கந் தன்னில்
செருமலும் வேர்வையாகுச் சேரவே குறைந்து காட்டும்
வெருவியே எட்டாம் நாளில் விட்டிடும் காலில் சேரும்.

16. காலது நன்டிமுந்தாய் கருதியே முடக்க முண்டாம்
ஞாலமுங் குறைந்து வாடும் தவள் மூலை விருப்பமில்லை

மாலவே முகமுங் கண்ணும் மஞ்சள் போல் மிகவுந் தோன்றிச்
சாலவே மூல வாதம் தனையர் மேல் சேர்ந்த வாறே.

21.9.62.

கஷாயம்.

17. திரிகடுகரிசி யாற சீரகங் கெருட பச்சை வருதலை

சுருளி வேரும் மாயக் காய் கருவிலாஞ்சி
பெரிய வெள்ளறுகு மேனி பேனியே கஷாய மிட்டு
சிறியவர் தனக்கு ஊட்டத் தீர்ந்திடு மூல வாதம்.

விதை வாதத்தின் குணம்.

வித்தொரு பாலில் தோன்றி வீக்கமும் குத்துண்டாகி

(மேல் தொடர்வில்லை)

சுர நிதானம்.

1. ஆகாது பாலருக்குச் சுரங்களேது அப்பனே எட்டு வகை அதிகமில்லை
வாகாத பால்ச் சுரமும் மந்த சுரந் தானும் வளருகின்ற அனல் சுரமும் கபசுரமோடு
திகாத தாப சுர தோஷந் தானும் புகழுகின்ற ரெத்த சுரம் கணைச் சுரந்தான்
தாகாத பிள்ளை சுரம் வருவதேது தாய் புசிக்கும் மன்னத்தின் புளிப்புத் தானே.

பாலச் சுரத்தின் குணம்.

2. தானை பால் சுரத்தின் குணமே தென்னுல் தாய் கையில் தங்காது சத்தமுண்டாம்
மானை பனி சுதறியடிக்கும் பாரு மைந்தலே சிலிர்ப்பரிச்சுக் காச்சலுண்டாம்
தேனை தேகமது வாடிக் காணும் சிறப்பாக வாய் வெளுக்கும் கண்ணீர் பாயும்
கோனை மலம் சிக்கிச் சுழியாய் விழும் கொற்றவனே யிந் நோய்க்கு கஷாயம் கேளோ

கஷாயம்.

3. கேளப்பா சீரகம் திற்பிலி சிறும்பு கொடியாள அதிமதுரம் நறுக்கு மூலம்
நாளப்பா சித்தரத்தை முத்தக் காசு நலமான கடுகு ரோகணியும்
ஆளப்பா கஷாய மிட்டு மூன்று நாளும் அருந்தி விடப் பால் சுரங்கள் மாறிப் போகும்
பாளப்பா போகாது பிள்ளை நாலைப் பரிவாக ஆராய்ந்து மருந்து செய்யே.

மாந்த சுரத்தின் குணம்.

4. செய்யவே மாந்த சுரம் வருமேயாகில் சியலாகப் பனியத்தும் வயிறு முதம்
நையவே மலசலங்கள் பிடித்துக் கொள்ளும் நாள் பட்டால் வீக்க முண்டாம் வெளுக்கும் தேகம்
பய்யவே விட்டு விட்டுப் பனியுண்டாகும் பாங்கான சீதம் வரும் சலம் வேண்டாம்
ஐய்யவே யிந்நோய்க்குக் கஷாயம் சொல்வேன் சிறுவருக்கு உச்சரித்துக கொடுத்திடாயே

கஷாயம்.

5. கொடுத்திடவே பேய்ப் பீர்க்குச் சீந்தித் தண்டு கொழுஞ்சி வேர் கரத்த சுண்டைத் தகைப் பூவும்
அருந்திடவே கடுக்காயும் சுக்கு ஏலம் அப்பனே ரோகணியும் சிவதை கோட்டம்
பகுந்திடவே வெள்ளுள்ளி நறுக்கு மூலம் பாங்காகச் சரி கூட்டிக் கஷாயம் செய்து
எடுத்திடவே கொடுத்து விடு மூன்று நாளும் என்ன சொல்வேன் மாந்த சுரம் தாவிப் போமே

அனல் சுரக் குணம்.

6. போமென்ற அனல் சுரத்தின் குணமேதென்னுல் பொல்லாத களிச்சலது அனல் போலே மீறும்
நாமென்ற காச்சல் வெக்கை வாய்ப் புண்ணும் நாயகனே கபமுண்டார் நீர் சுருக்கிடும்
அல்லன்றி [illegible] விழும் அப்பனே மலந்துவாரம் [illegible]

தாமென்ற இவ்ரேக்குக் கஷாயம் சொல்வேன் சத்தியமாய்ப் பாலருக்குத் தயவாய்த் தானே.

கஷாயம்.

7. தயவான நற நன்றி கொளிஞ்சி வேரும் நாட்டிகமாய்ப் படர் தாளிக் கிழங்கிரேடு
மயமான செங்கழு நீர்க் கிழங்கு தானும் மைந்தனே அதிமதுரம் தேவதாரம்
கயமான சுருள்ளி சீரகங்களிரண்டும் கடுகரோகணியிஞ்சி கூட்டு வாங்கி
நயமான வகை சரியாய்க் கஷாயம் செய்து நாயகனே கொடுத்து விடு நலமுண்டாமே.

கப சுரக் குணம்.

8. உண்டாவ கப சுரத்தின் குணத்தைக் கேளு ஒருக் காலு மாறாமல் பனி யுண்டாகும்
கண்டாயோ கபமேறியுதரத்துக் கொள்ளும் கண் சிவக்கும் சத்தியுண்டாம் கருகும் தேகம்
அண்டாது தட்டிட்டு அடைக்கும் கவ்வம் அப்பனே சீதம் வரும் சன்னியுண்டாம்
தெண்டாத கப சுரமே கடினமாகும் சிறப்பாக மித்நோய்க்குந் நயிலம் கேளே.

குதலம்.

9. கேளப்பா நிம்ப நெய் அரையும் வாங்கி கிருபையுடன் இஞ்சிச் சார் வெள்ளுள்ளிச் சாம்
நாளப்பா முருங்கையுட பட்டைச் சாறு நலமாகப் படியரைக்கால் கூடச் சேர்த்து
நாளப்பா கடை மருந்து விரிசந்தார்ரம் பாங்கான திற்பிலியுஞ் சுக்கிரேடு
வாளப்பா சாரமுடன் அதிதாரந்தான் வசம்புடனே சிறும்புள்ளி கடுகு ரோகணி.

10. உள்ளியுடன் கன்னரம் காட்டுச சீரம் உற்ற வடிக களஞ்சரையா யிடித்துச சேர்த்து
தள்ளி விடு பிசிறு முட்டை பூ நாகந்தான் தயவான அண்டத்தோடு சுட்ட கரி தானும்
அள்ளியிடு வடக் கயிறு சுட்ட கரி கூட்டி அப்பனே மயிலிறகு சுட்ட கரி தானும்
நள்ளி விடு மணல் பருவம் வடித்து வாங்கி நன்றுகப் பாலருக்குக் கொடுத்துப் பாரே.

தாப சுரம்.

11. பாரே நீ கொடுத்திடவே கப சுரந்தான் தீரும் பாங்கான தாப சுரம் சொல்லக் கேளு
கூரே நீ சுரங்காயும் வாய் வெதும்பும் குணமாகக் கண் சிவக்கும் வேர்வையுண்டாம்
தீரே எப்போதும் தண்ணீர் தேடும் சிக்கி விடும் பயப்பட்டுச் சரித்திடாது
நேரே நீ வாய் பிலம்பும் மலமுஞ் சிக்கும் நிசமாகத் தாப சுரக் குணமி தென்னே.

12.

கஷாயம்.

என்னவே நற் கொழிஞ்சி கவிழ்தும்பை வேர் இசலான முத்தக் காசு ஆடு தீண்டாப்பாளையின் மூலம்
பண்ணவே அதிமதுரம் சுக்கு ஏலம் பாங்கான இலவங்கஞ் சித்தரத்தை நன்னவே சிறு தேக்கு திற்பிலியிரேடு
நலமாகச் சரி கூட்டிக் கஷாயஞ் செய்து
திண்ணவே கொடுத்து விடு மூன்று நாளும் சிறப்பாகத் தாப சுரம் தீருந் தானே.

தோஷ சுரக் குணம்.

13. தீருகின்ற தோஷ சுரம் வருமேயானல் சிறு பனியாய்ப் பனியடிக்கும் சிலுகுண்டாகும்
சாருகின்ற சந்தல் பேதி மிகவுண்டாகும் பயமல்லு மரைக் கண்விட்டுறங்கும் பாரு
கூருகின்ற அன்னந் தண்ணீர் வாய்கொட்டாது மூக் கேடாய்ப் பற் பரக்கும் கையில் தாங்காது
நேருகின்ற அவஷதங்கள் கொடுக்கும் போது நிசமாகச் சத்திக்கும் மருந்தேறுதே.

14.

கஷாயம்.

ஏறுது இன்னேய்க்கு கஷாயம் கேளு இசங்கன் வேர் நஞ்சறுத்தான் கொழிஞ்சி வேரும்
பாராது சிறு விளாசின்ன வேரும் பாஞ்சி வேர் தொடை வேர் முத்தக் காசும்
சீராக அதிமதுர மிலவங்கம் மல்லி சித்தரத்தை நெல் பொரியும் திற்பிலியிரேடு
ரோக சுவாசமின்றி அருந்தும் போது நில்லாது தோஷ சுரம்
நீங்கிப் போமே

ரெத்த சுரக் குணம்.

15. போமப்பா அஞ்சாரக் கனிச்சலுண்டாம் பொன்கிய நல வேர்வையுடன் தலை யெடாத
நாமப்பா விட்டு விட்டுச் சுரமுங் காயும் நலமாகப் பேதியிலே ரெத்தங் காணும்
தாமப்பா முகம் வாடிக் கண்ணுந் தாழ்ந்து தயவாக நாவுலர்ந்து நடுக்க முண்டாம்
ஆமப்பா வயிறகமே நோவுண்டாகும் அப்பவே தேகமது அனலு சொட்டாது.

கஷாயம்.

16. ஒட்டாது இதேனுக்கு கஷாயம் கேளு உத்தமனே வேப்பனெட்டு முருங்கைப் பூவும்
கிட்டாது அப்பட்டுக் குருந்திலேடு கிருபையுள்ள முத்தக் காசடா தோடை
தட்டாது சிவன் வேம்பு. சித்தரத்தை தயவாய் சிறு தேக்கு அமுக்கிருவும்
பட்டாத கிரிசரத்து ஓமம் மல்லி பாங்கான அதிமதுரம் வேதாரம்.

17. காரமுடனிவைகளெல்லாம் சரியாய்க் கூட்டி தயவாகக் கஷாய மிட்டுக் கொடுப்பாயால்
காரமுடன் ரெத்த சுரம் தீர்ந்து போகும் ஈக்க கண்ட ரோகமிது கருதிப் பாரு
பாரமுடனிந்த மொன்று சாதி முன்று பாங்கான அதிமதுர முத்தக் காசும்
காரமுடனே வகைப்பாய்க் கஷாயம் செய்து தயவாகக் கொடுத்திடவே சாந்தமாகும்.

கபசுரக் குணம்.

18. சாந்தமாம் கபசுரத்தின் குணத்தைக் கேளு தயவாகக் காசசலது மிகவுங் காணும்
சாந்தமாம் ஒன்றை விட்டு ஒரு நாள் வீங்கும் தயவாக ஒன்றை விட்டொரு நாள் வாடும்
சாந்தமாம் வாய்ப் புண்ணும் சுவாசமுட்டும் தயவாக அன்னமது பிறங் கொட்டாது
சாந்தமாம் வயிற் மந்தம் மலம் போகாது தயவாகக் கபசுரத்தின் குணமிதென்னே.

கஷாயம்.

19. குணமான நிம்பர நட்டு மருதம் பட்டை கவிழ்த்திரி லையுடனே தவரை தாளும்
குணமான சித்திரப் பால் கொடிப்பி வேரும் டைந்தவே சிறுவிலால் விஷ்ணுகிரந்தி
கணமான நன்னாரி முத்தக் காசு கருவான நெல்லி யென்ற வருத்தி தாளும்
பண்பான சீந்திலுடன் பேய்ப் புடலும் பாங்கான விஷ்ணுக்கிரேடும் கூட்டே.

20. கூட்டியே கோட்டமுடன் மாயக்காயம் கொத்த மல்லி வெந்தயமும் நறுக்கு மூலம்
ஆட்டியே அதிமதுரம் பற்படாகம் அக்கிறு சிறு தேக்கு ஓமந் தாளும்
நாட்டியே முன் மருந்து பிடி ஒன்றாக நலமாகக் கடை மருந்து கஞ்சி மூன்றும்
பூட்டியே கஷாய மிட்டு மூன்று நாளும் புகழதாகக் கொடுத்திடவே புனிதமாமே.

சகல சுரத்துக்கும் வாத ராட்சதக் குளிகை.

21. ஆமென்ற பிள்ளை சுரமனைத்துந் தீர அப்பனே வாத ராக்ஷதக் குளிகை கேளு
நாமென்ற பெருங்காயம் வெள்ளைப் பூண்டு நலமான அரியாது சுக்கு ஏலம்
போமென்ற கடுகரத்தை சிவதை ரோஜி புகழன வசம்புடனே கடுக்காய் தாளும்
தாமென்ற பூ நாகம் மிசிறு முட்டை தயவான நாகத்தின் கண்டந்தானே.

22. தானான வகை சரியாய் வாங்கி வந்து தயவாகப் பொடி செய்து கல்வத்திட்டு
மானான நொச்சிச் சாறு தன்னாலாட்டி மைந்தனே குன்றிமிடை குளிகை கட்டி
தேனான நிழலுலர்த்தி வைத்துக் கொண்டு சிறப்பான அனுப்பான மதனியீந்தால்
கோனான பிள்ளை சுரமனைத்தும் தீரும் குருவான பிந்து லேக் கர்ந்து பாரே.

சுரம் சகலத்துக்கும், கருணாந்த சஞ்சீவிக் குளிகை.

23. பாரே நீ பிள்ளை நோய் சுரங்கள் தீர பாடுகிறேன் கருணாந்த சஞ்சீவி தன்னை
ஏனே நீ பச்சைக் கர்ப்பூர மேலும் இலவங்கம் வால்மிளகு சிறு நாகப்பூ
கூறே நீ ரோகணியும் மாஞ்சி சுக்கு குணமான சீரகமும் நேர். வாளந்தான்
சீரே நீ வகை வகைக்குச் சரியாய்க் கூட்டி சிறப்பாக பொற்றலையின் சாற்றிலாட்டி

டி

24. ஆட்டியே ஒன்பது நாளரைத்துக் கொண்டு அப்பனே மிளகு தரம் குளிகை செய்து
மாட்டியே நிழலுலர்த்திச் செப்பில் வைத்து மைந்தனே தேன் முலைப் பாலிஞ்சிச் சாற்றில்
நீட்டியே ஈந்திடவே சுரங்களெய்கே நேரான நாவறச்சி மந்த மெங்கே
கூட்டியே கபமெங்கே அவறு மெங்கே ஐடி கெட்டு முடி விருந் தின்னுந் தானே.

25. பின்னை சகல சுரங்களும் ஆனந்தசஞ்சீவிக் குளிகை.

திண்மையுடன் பாலருக்கு இன்னமொன்று செப்புகிறேன் ஆனந்த சஞ்சீவி தன்னை
எண்ணமுடன் திரிகடுகு லிங்கம் காயம் என்ன சொல்வேன் வெண்காரம் நாவி சூதம்
பண்ணமுடன் வகை சரியாய்ச் சுத்தி செய்து பழச் சாற்றில் நால் சாமம் அரைத்துக் கொண்டு
வண்ணமுடன் மிளகு தரம் குளிகை செய்து வளமாக நிழலுலர்த்தி வைத்துக் கொள்ளே.

26. கொள்ளவே அநுபானந் தன்னில் தந்தால் குறுக் கட்ட சுரங்களெட்டும் ஓடி செட்டோடும்
விள்ளவே கஷாயங்கள் முன்னே சொன்னேன் அநுபானம் இஞ்சிச் சாறு தேன் முலைப் பால்
தள்ளவே கஷாயங்கள் தன்னில் தந்தால் தணியாத எச்சுரமும் தணிந்து போகும்
விள்ளவே அநுபானமறிந்த போது விக்கல் சுக்கல் கப முதலாய் விட்டுப் போமே.

அக்கர நிதானம்.

1. அய்யன் கரனடி தொழுது அக்கர நிதானந் தன்னை
மங்கையே பாலருக்கு வந்திடு மோரேழுக்கும்
சங்கையாய்க் குணமும் நல்ல சாத்தியம் அசாத்தியமும்
பங்கய மருந்துவுங் கூட பல பல குறிகை சொல்வாம்.

சிங்குவ அக்கரக் குணம்.

2. சிங்குவ அக்கரந்தான் செய் குணம் புகலக் கேளு
தங்கம் போல் மின்னுந் தேகம் தனைத்திடும் நாக்கும் தொண்டை
மங்கையர் முலை புண்ணு வாந்தியு மதிகருண்டாம்
வெங்கயப் பஞ்சு போலே வெளுத்திடும் நாவும் புண்ணும்.

3. புண்ணொரு தோஷந் தீரப் புஷ்பங்கள் பஞ்ச வாசம்
தெண்ணிய கன்னித் தேங்காய் செங்கருன் கோழி முட்டை
தண்ணிய மூல மந்திரம் சலமதி லோதிப் பின்னை
மண்ணிய தலையைச் சுத்தி மடைவரு கடியில் வையே.

மருந்து.

4. வைத்திடு சீனக்காரம் மாயக்காய் முலைப் பால் தன்னில்
சத்தமு வுரைத்து நல்கும் தாய் முலை பூசி யூட்ட
சித்தறப் புண்ணுந் தீரும் சிங்குவ அக்கரம் போம்
கொத்தறப் பொதிகை வாழும் குறுமுனியருளிச் செய்தார்.

எண்ணெய்.

5. திருகுக எண்ணை நாழி சீரகம் கார்கோல் சந்தம் பாரதி மதுரஞ்
சாதிபத்திரி கிராம்பு ஏலம் சேர் வகை சமனதாக
தெற்றிப்புச் சாறு நாழி
கூர்மையா யரைத்த தெல்லாம் குழம்பலை கலந்து காய்ச்சே.

6. காச்சு மெழுகு பதம் வடித்துக் காசினிடையாய் நாள் மூன்று
வாச்ச எண்ணை தான் கொடுப்பாய் வகையா யந்தி சந்தியுந்தான்
பாச்சு முழுகு வெந்நீரில் பரிவாய் ஒன்று விட்டொரு நாள்
தேச்சு முழுக அக்கரமும் தீருமுடனாம் நன்றாமே.

பில்லி அக்கரக் கூனம்.

7. காதம் கன்று முக மெங்கும் கதிக்க ஊருந் தான் சொறியும்
பார்த்து மடவார் கையதிலே பாலன் தரியாது துடி துடிக்கும்
மேதும் சிவந்து புண்ணுகி விரும்பிக் கொண்டாலுடன் தட்டும்
தாதும் பில்லியக் கரந் தீரத்தைக்க கிறிகையது கேளே.

8. கிறிகையது தான் பாணியிலே கெட்டும் பஞ்சாட்சர மொட்டி
அறியச் செவித்து முகத் தெறிந்து அறளிப் பூவு மீளநீரும்
கறியும் சோறும் பலங்களும் கருவாடுரட்டிக் கேத்திரியும்
அறியச் சுற்றிச் சுடு காட்டில் அகமே வைத்து முறிப்பதுவே.

கடூ ாயம்.

9. அதிக மதுர மீருள்ளி அமுகாம் சதிப் பத்திரியும்
முதியும் செம் பொன்னெரிஞ்சியுடன் மூக்கறச் சாற ணை நல்துளசி
பதியுந் தென்னங் குரும்பலுடன் பனையின் காரம் பாரிதிக்காய்
விதியின் படி அட கடூ ாயம் விட்டுக காய்ச்சி எட்டொன்றே.

10. எட்டொன்றுக்கி நாள் மூன்று யிசல் வாயாறு நேரமுந் தான்
மட்டாயருந்தப் பாலருக்கு வந்த வில்லியக் கரமும்
கட்டூடப் படுதலும் புன் பொடியும் கடிய பறங்கி சொறியூர்தல்
திட்டத்துடனே தீருமென்று திறமாயுரைத்தார் சேயிழையே.

இளைப் பக்கரம்.

11. இருமலுமிளைப்பி முண்டாயி இசைவுடன் நாவும் புத்தக் கரும்
கருகிடு மலமும் நீரும் காச்சலு மூக்கில் நீரும்
செருமலு முளியுமாறி திவவுடனே சொறியுண்டாகும்
அருமையாய்ப் பால் கொள்ளாது அக்கர மிளைப்பதாமே.

கிறிகை.

12. இளநீர் பாக்கு வெற்றிலையு மிசைந்த பழமும் பொரி வறையும்
கமுநீர் வெல்லம் புண்ணுக்கு களபந் தீபம் தூ பமுடன்
அமுநீர் மதுவம் பொதி சோறும் அஞ்சு வகையாம் பலகாரம்
மறையுந் தட்டுவ கோத்திரியும் மகவைச் சுற்றிக் கோத்திரியே.

அனிலென்னை.

13. தேங்காய் ரெண்டு பால் பிழிந்து திரிசாதி யதிமதுரமுடன்
பாங்காயேலஞ் சீரகமும் பகரு மக்கிரு யீருள்ளி
ஏங்கும் வகைக்கு ஓர் களஞ்சி ஈருள்ளிச் சாறு விட்டரைத்து
ஆங்காய்க் கலந்து தான் காய்ச்சு அனிலொன்றறுத்து உதிரம் விடே.

14. விட்டுத் தசைய மரிந்திட்டு விரைவாய்க் காய்ச்சி முதிர் பதத்தில் மட்டாய்
வடித்துக் கலசமடை மதலைக் கந்தி சந்தியுந் தான்
திட்டத்துடனே காசளவு திட்டமாய் மூன்று நாள் கொள்ள
தொட்ட இளைப்பு அக்கரமும் தூ ரவழி போம் தோகையுரே.

கடவாயக் கரம்.

15. கடவாய்கு வடும் புண்ணுகி கரு முள் போலே சரசரத்து
அடவாய் முளிக்கும் துடிதுடிக்கும் அன்னை முலைய மருந்தாது
தடமாய் வயிரம் கழிந்து வரும் த லையுங் கவத்து நீரொழும்
மடவார் கையில் தரியாது மைத்தர் கடவாயக் கரமே.

கிரிகை.

16. அக்கர மதுதான் தீர அறைகிறேன் கிரிகை கேரு
சர்க்கரை யடைக்காய் பூலம் சந்தனம் பஞ்சு புஷ்ப
மிக்க தொரு முந்தன் சோறு வெண் பொரி குட்டத்தடு
தக்க கோத்திரியிளுடு சத்தியில் வைக்க நன்றும்.

கஷாயம்.

17. நல்லதோர் வடலி மட்டை நல் சீரங்கிஷ்ண சீரம்
மல்லியுந் கெருடப் பச்சை மாயக்காய் சீனக் காரம்
தொல்லை தீர்பிலாம் பழுப்பு தொட்டர்க் கால் வாடி வேரும்
இல்லையில் கஷாயமிட்டு ஊட்டிடத் தீரும் பாரே.

எண்ணெய்.

18. தென்னையின் கனி தாளைந்து திருகியே பால் புழிந்து
இன்னும் செம்பருத்திப் பூவும் ஈருள்ளி தெற்றிப் பூவு
மன்னன் கற்பூர வள்ளி வகை வகை சாறு நாழி
சின்ன மாயக் காயேலம் சீரகம் கார்கோல் சந்தம்.

19. சந்தம் சித்தரத்தை மாஞ்சி சாதிக்காய் கிரும்பு பத்திரி
சிந்தையாய்க் கழஞ்சி வீதம் சேர்த்தரை கலந்து காய்ச்சி
உந்தவே வடித்துக் கொண்டு ஊட்டிடு மேலும் பூசு
விந்தையாய்க் கடவாயக் கரம் வேருடனிளகிப் போமே.

20

உதட்டக் கரம்.

கீழுமேலு தடுரெண்டும் கீறியே தடிப்புண்டாகி
நீருமே சக்கை முள்ப் போல் நின்று முழுன்றுக்கிலேசி
நாறுமே பாலன்னை நடுங்கிடும் பாலகன்றுன்
ஊறுமே முனக்க முண்டாம்உதட்டக் கரமி தென்றே.

கிரிகை.

21. அன்றிடுங் கறியுஞ் சோறும் அரளியின் பூவு மஞ்சள்
குன்றிடு மிளநீரப்பம் தூபமும் பொரியும் கூட்டி
குன்றிய குட்டத் தட்டு கோத்திரி யிரு வத்திலும்
கன்றிய மகவைச் சாற்றி கடுத்தமுச் சந்திவையே.

இலுக்கு நெய்.

22. வைத்திடு முழக்கு நெய்யில் மாய்க்காய் கழஞ்சி மூன்று
உற்றிடும் கதம்பைச் சாறு ஊட்டியே அரைத்து நன்றாய்
பற்றிய ஆதளம் பால் படி யரைக்கால் கலந்து
சுற்றியே வடித்துக் கொள்ள கண்டிலக் கரமும் போமே.

ரெத்த அக்கரம்.

23. நாக்கு வாய் தொண்டையெல்லாம் நையவே சிவந்து புண்ணாய்
நீக்கிடுங் காலடைத்து நீறியே நாற்ற முண்டாம்
தூக்கமு முலையுண்ணை சுரமுடன் ரெத்தக் சாயமா
மாக்கமு மயக்கம் ரெத்த மக்கரம் சாத்திய மென்னே.

24.

கிரிகை.

இன்னமும் பழம் பாலும் யிளநீரும் நெய்யும் சோறும்
கன்னலுந் தீப தூபம் களபமும் பொரியும் புஷ்பம்

தென்னையின் கனியு முட்டை செஞ்சாவல் மது புன்குக்கு
இன்னிய குட்டத் தட்டு கோத்திரி யிருபத்தஞ்சே,

25. அஞ்சடன் கெனபதியை ஆதரவாக வைத்து
மிஞ்சுரா மிச்சு சந்தம் மேவிய புகையுங் கட்டி
அஞ்சியே மூல மந்திரம் சொல்லியே திருநீறிட்டு
தஞ்சிய சலத்திலோதி சங்காளம் தீர்த்திடாயே.

26. சங்காள மெல்லாந் தீர்த்து தாய் பிள்ளை தலையைச் சுற்றி
அங்கவன் வடி கிழக்கா மதி சுடுகாடு தன்னில்
பொங்கிடு பெலியுஞ் செய்து புகள் தம்பல மோதித் ஊபி
இங்கிதமாகச் செய்ய இறையவனருளிச் செய்தார்.

இழுக்கு நெய்.

27. அத்திக்கா யபருத்திப் பிஞ்சு ஆவின் விழுது தெள்ளம் பூவு சுத
சுத்திய நவ்வல் பட்டை துளசி பச்சிச் சாறு தாளம்பால்
முத்துமே வகைக்குழக்கு முச் சாதி கெருடப் பச்சை
மத்திய ஏலஞ் சீரம் மாயக்காய் வசம்பு பச்சை.

28. பச்சையுங் களஞ்சோரொன்று பசுவின் நெய்யுரி தேங்கெண்ணை
மிச்சையா முழக்கிரூடு யிவை யெல்லா மொன்று சேர்த்து
மிச்சமாங் கலந்து காய்ச்சி மெழுகு பதம் வடித்துக கொண்டு
அச்சுதனருளால் ரெத்தம் அக்கரமகன்று போமே.

தொந்த-அக்கரம்.

29. வாய்க் குள்ளெங்கும் பூப்போலே வந்து படர்ந்து புண்ணுகி
நாக்கு மசையாதடல் காயும் நவ்வி முலையு முண்ணுது
மூக்கு மடைப்பது நீரொழுகு முள்ளப் போலே முகமெங்கும்
ஆககமென் குறையுங் குழல் மடவீர் அக்கரத் தொந்தக் குணமிதுவே.

30. கிறிகை.

கழுகன் குலையு மீனநீரும் கருப்புக் கட்டி புன்னுக்கும்
சமுக மடக்காய் வெள்ளிலேயும் சாம்பிராணி சாராயம்
குழுகத் தரியும் பொரி பழமும் குட்டத் தட்டும் கோத்திரியும்
அழுகப் புது நீர் மிகச் சொரிந்து ஆற்றங் கரையில் வைப்பதுவே.

31. இழுக்கு மருந்து:

தென்னையின் குரும்பை மேல் தோல் சீவியே யிடித்து நன்றும்
நன்மைச் சாறு புழிந்து நல்ல சர்க்கரை யு மிட்டு
வன்னியிட்டு ருக்கக் காய்ச்சி வனிகன் ஞாள் தவிக் கிண்டி
நன்மயக் குழம் போலே நாவதிற் தேய்க்கப் போமே.

கஷாயம்.

32. தெங்கு தாலத்தின் காரம் சீரக மீரவுள்ளி மங்கையே நெல்லி
மங்கையே நெல்லி முள்ளி மாயக்காய் சாத்திர பேதி
சங்கையாங் கஷாயமிட்டு தாய் முலைப் பாலுஞ் சேர்த்து
தொங்கலாய்க் கொள்ளும் போது தொந்த வக்கரமும் போமே.

நெய்:

33. சாற்றிடு முழக்கு நெய்யில் சாதிக்காய் கிராம்பு பத்திரி
மாற்றிடுஞ் சந்தனத் ஞாளி மாயக்காய் சமனதாக
கற்று தேனி கரும்பைச் சாறு ளம்ப விட்டகரத்துக் காய்ச்சி

ஆற்றியே வடித்து வூட்ட அக்கரந் தீர்ந்து போமே.

<u>எண்ணெய்</u>.

34. போக்கிடுங் கையான் சாறு பொடுதலை பருத்திச் சாறு
ஆக்கிடு மிஞ்சிச் சாறு அவரிச் சாறுள்ளிச் சாறு
பாக்கிலாது மூக்கு வீதம் பச்சையாந் தேங்காயெண்ணெ
வாக்கிலா நாழி சந்தம் வசம்பிரு சீரம் கார் கோல்.

35. கோலதி மதுரம் வெள்ளைக் குங்கிலிய மிாகரத்தை ஏலமும்
களஞ்சி வீதம் யிடித்தரை சாறு விட்டு
சாலவே யெரித்து நல்ல தரு பதம் வடித்துக் கொண்டு
மேலெங்கும் பூசி வென்னீர் விட்டொரு நாளை விட்டே.

<u>அக்கரம் சகலத்துக்கும் தயிலம்</u>.

36. அக்கரஞ் சகலத்துக்கு மறைகிறேன் தயிலமொன்று
தக்க வெள்ளறுகு சம்பாதாள பொன்னெரிஞ்சி கையான்
மிக்கவே நலை சுருள் வெற்றிலை நகரை தெற்றி
தொக்க செம்பருத்தி நீலி துளசி தென் குரும்பைச் சாறே.

37. குரும்பையின் சாறு நாழி கூறு மூன் சாற் வகைக்கு
திரும்பவே வகைக்குழக்கு சீரக மூன்று சந்தம்
விரும்பியே ரெண்டு திற்பிலி வெட்பாலை வசம்பு கார் கோல்
அரும்பியே மதிர மக்கிரு அசுவஞோர் கழஞ்சி வாங்கே.

38. வாங்கியே சாற்றுலாட்டி வளராவின் நெய் யேரண்டம்
தாங்காயே தேங்காயெண்ணை சமன் வகை படியில் பாதி
பாங்குடன் கலந்து காய்ச்சு பதம் வடி காசு வீதம்
நீங்கிடு மூன்று நாளும் நீட்டியே மேலும் பூசே.

39. பூசிடும் பாலகர் மேல் புதிய நீர் வேது விட்டு ஆ
ஆசுடன் நாலுக் கொன்று அவ்விதமாகும் போது
பேசிடும் மக்கரந்தான் பேரது ஏழும் தீரும்
வாசிடும் கரப்பன் தீரும் வது பிணியகலு மென்னே.

40. அகலுமே பலதா லாய்ந்து அவுடந்தத்தியற்க் கை தேர்ந்து
புகலுமே கை பாகங்கள் பொருந்தியே செய் பாகந் தான்
நகலுமே பெரியோர் தம்மை நலம் பெற <u>மனத்திலுள்ளி</u>
திகலுமே பரிகாரங்கள் செய்திடில் பிணி யொன்றில்லை.

41. இல்லையே தர்ம தானம் யியம்பிடும் தவங்கச் செய்தால்
தொல்லையும் விலையும் நோயும் தோடங்கும் தீர்ந்து போகும்
நல்வர் நனக்குச் செய்த நன்மை போல் சொன்ன யிந்த
வல்வக் கர நிதானம் வாழி வாழியே முற்றந் தானே.

<u>சிரப்பு பதினெட்டுக்கும் நிதானம்</u>.

1. ஆதியாம் கடவுள் பாதம் அடியினை தொழுது போற்றி
சோதியா முகவன் பாதம் தொழுதுமே பாலுக்காய்
நீதியாக் சிகப்பு ரோகம் தெரிட்ட விவரந் தானும்
வீதியா யுலகில் சொல்ல விமலனுர் காப்புத் தானே.

2. தந்தையுந் தாயும் கூடித் தழுவியே புணரும் நாளில்
வந்ததோர் வெட்டை மேகம் வரும் பெரும்பாடு சூலை

சிந்தையாம் தெற்பங் கூடில் சேர்ந்திடும் சிருமியாலும்
பிந்திடாச் சுரோணி தங்கள் பிலப்படாதழிக்குந் தானே.

3. தானென்று மிருகள் தப்பி செனித்திடும் பின்னைக்கே தான்
வானெனவ் கொண்ட ஞரு வங்கத்தினுள்ளே சேர்ந்து
பானெனும் மன்னந் தண்ணீர் பல பல தீற்றியாலும்
ஊனென முதரந் தன்னில் ஊற பல விறணங் கானே.

4. விறணத்தாலே மேகத்தாலும் வெட்டையாய்ச் சூட்டினாலும்
திறணமாஞ் சூலையாலும் செவித்த பின் போகத்தாலும்
விறணமாம் கெற்பமன்றி யிச்சமாய்ச் சோரை நீரு
வற்ஜமாங் கெற்ப ரோகம் மைந்தர்க்குச் சிகப்புமாமே.

5. ஊமடா கர்மத்தால தவர் செய்த தோஷத்தாலும்
தரமடா பற்றும் ரோகம் தரணியோர் தீற்பதேது
நாமடா சாத்தி மசாத்தியம் நலம் பெற அறிய வென்று
ஓமடா ஆகை மூவாறும் ஒன்றொன்றாய்ச் சொல்லுவேனே.

6. சொல்லும் நல் சிகப்பிலேது சுகர கொந்தளச் சிகப்பு
வல்லியே கருவலோடு வருங் கொடு சாதி தானும்
புல்லிய உளக்கல் சன்னி பொங்கிய பிறங்கால் ஏற்றம்
வல்லியே உள்ளுரோகம் வந்திடும் எரிச்சலாமே.

7. எரித்த சூரியனும் சக்கரம் இசைந்த சந்திரனும் மாறி
பொரித்த சூத்திர மூந் தோடை புகள் தலையாரத்
வரித்திடும் விகாதி யெல்லாம் வரும் பதினெட்டதாச்சு
நிரத்தியே பாலருக்கு நேர்ந்திடு மாதந் கேளே.

8. கேட்டிடும் பிறந்த நள் தான் கிருபையா யன்று தொட்டு
தாட்டிக மாசம் நாலு தன் னுளம் சிகப்பாய்த் தோன்றும்
வாட்டி சேர் கரப்பன் போக்கல் வந்திடும் பருவனெல்லாம்
நீட்டியே சிகப்பினாலே நேரிட்ட தென்று சொல்லே.

9. என்ற தோர் ரண்டு மட்டும் எழுந்த தோர் ரணங்களெல்லாம்
மன்றினிற் சிகப்பு ரோகம் வந்தித்த கால் தானென்று
நன்றென மருந்தினாலே நாட்டிடும் பிணிகள் தீரும்
கன்றிடமாசா மாசம் கடந்திட பலமாய்ச் செய்யே.

10. செய்ய நல் மூலியோடு சேர்ந்திடும் கஷாய மென்னே ~~வையவே~~
நையவே குழிகை நெய்யும் நயனமுடன் பலதுங் கண்டு
அய்ய ரென்றென நினைந்து அவுஷதம் செய்வீராகில்
வெய்யவே ரோகந் தீரும் விளம்பு வேனினங் கேளே.

11. கேள் பிணி பலங்கள் கண்டு கிளர் சிசு மாதர்க்குந் தான்
நாளுமே கொடுக்க வேணும் நலம் பெறக் கற்ம தர்மம்
நீளுமே தோஷந் தீர்ந்தால் நெடும் பிணிகடலே புக்கும்
வாளுமே நீக்கிச் செய்தால் வளவாம் புத்திரனே.

<u>சிகப்பின் குணம்.</u>

12. புத்திரன் பிறந்த போது பூனையின் குரலு போலே ~~சத்தமும்~~
சத்தமுங் கட்டிக் கொள்ளும் தவன் வயிறுள்ளே நோகும்
மூத்திர மலமுங் கட்டி முகமுங் கை கால் சிவக்கும்
மத்தமாய் வயிறு மூதும் வருங் குறிச் சிகப்பிதாமே.

இதற்கு மருந்து.

13. ஆமே குன்றியிலை மிருள்ளி அதிக துளசி வெற்றிலையுந்
தாவே சமனாய் யெடு சாறு தக்க பசுவின் ரோசினையை
நாமே கொஞ்சம் மயிலுரைத்து நலமாய் மூன்று நாளூட்ட
போமே சிகப்பு ரோகமது புதல்வர் தனை விட்டோடிடுமே.

கொந்தளச் சிகப்புக் குணம்.

14. காசி போல் சிவந்து வட்டம் கருமரைத் தவல்கள் போக்கி
பூசியே கழுத்தைக் கூடும் புண்ணைச் சிவந்து போகும்
மாசியே வெதும்புந் தேகம் வாய் முலை நவ்விடாது
கூசியே நயனமூடும் கொந்தளச்சிகப்பிதாமே..

இதற்கு மருந்து.

15. ஆமிரு சீரன் கார்கோல் அதிமதுரமாயக் காயும்
தாமிரு துளசீருள்ளி நாரும் செம் பொனெரிஞ்சி வேரும்
வாமிது வொரு களஞ்சி வகுந் திரி சாதி காலும்
போமிரு நாழி நீரில் பகம் பெற எட்டொன்றுக்கே.

16. ஆகசியே சங்களவு அதிக ரோசினை யுரைத்து
தாக்கு நாளந்தி சந்தி தானே முறையுடன் பாலனுக்கு
போகும் சிகப்பு கரப்பனொடு பொக்களூர்தல் காந்தலுடன்
நீக்கு மிதுதான் கண்டறிந்து நேரே யுரைத்தாரேந்திழையே.

விகாரச் சிகப்பின் குணம்.

17. அலறியே முலையுண்ணாது அருங் குரல் கம்மலாகிப்
பலமுடன் காயும் மூர்ச்சை பகர் விழிதிறந்திடாது
நல வயிறாதிக் கொள்ளும் நாவது வற்ண்டு போகும்
பிலமுற மலமும நீரும் பேர்ந்திடா தடைக்குந் தானே.

18. அடைத்து ஜதி வலியுடனே அமராத முதுகை காலும் இசை
பெருத்து தளர்ந்து அசதியுடன் போத மன்றி நாவறளும் ப
படைத்த விகாரச் சிகப்பிதுவே பரிகாரங்கள் செய்தாலும்
உடைத்த பரனார் தன்னுனே ஒரு நாளுந் தான் பிழையாதே.

உடலாதி சிகப்பின் குணம்.

19. பிள்ளை பிறந்த உடன் வயிறு பெருக்க ஜதி மலங் கட்டும்
உள்ள நீரு மிறங்காமல் ஓங்காரித்துக் கண் மூடி
தள்ளை முலையு முண்ணாது தனுகாப்பச்சை நரம்புனே
கள்ள மறவே மருந்து செய்யில் காணதோடிப் போய் விடுமே.

இதற்கு மருந்து.

20. விடுமே கருஞ் சூரைப் பட்டை மேவி முலைப் பால் தனிலுரைத்து
திடமே ரோசினை யிதில் கொஞ்சம் சேர்த்திருள்ளியின் சாறு
நடமே துளசிச் சாறதுவும் நன்னாய் கொஞ்சமதில் விட்டு
கொடுமே சிகப்பு ரோக மெல்லாம் குடிதான் வீழ்ந்து போம் பாரே.

கருஞ்சாதி சிகப்புக் குணம்.

21. காலுங் கையும் பொடு பொருத்து கண்ணும் மூடித் தானமுது
மேலுங் காசு போல் சிவநது செழும்பி நீரு மலஞ்சிக்கி
பாலுங் குடியாதடி வயிறு பாறை போலவே கனத்து

தோஷமுரிய மரிசிரங்கு தோன்றுஞ் சூரிய சிகப்பிதுவே.

<u>இதுக்கு மருந்து.</u>

22. கழுதைப் பாலிலொரு கள்ளி கடிய ஞெண் ரெத்த மிடு
பழந்தாய் மூன்று நாளூட்டப் பத்திய விவரம் சொல்லுகிறேன்
முரு முதலியிலை வறுத்தச சாத மல்லாது
குழலே யொன்று மாகாது குளிப்பது மூன்று நாள் சென்றே.

<u>சந்திர சிகப்புக் குணம்.</u>

23. பிறந்த பின்னையுடல் பருத்து பின்னே யுலர்ந்து தான் வற்றும் குறைந்தே
குறைந்தே வயிறு தானு தம் குழலி வயிறுஞ் செமியாது
சிறந்த கையுங் காலொடுவாகி சிரவர் மலமும் போகாது
உறைந்தே சிகப்பின் குணமறிந்து உலகில் மருந்து செய்வீரே.

<u>இதுக்கு மருந்து.</u>

24. செம்பொன்னெரிஞ்சி நல் துளசி சிறக் கற்றலிப் புளிச் சாறு
நம்பிருள்ளி வெற்றிலையும் நககுராயிலையின் சாறுடனே
உன்பீர் ரோசினை தான் கூட்டி யூட்டு மூன்று நாள் தானும்
சிம்பா தாறு நேர மெண்ணை தேய்க்கப் போகும் திணையிதே.

<u>சந்திர சிகப்பு.</u>

25. சந்திரன் நிறம் போல் பின்னை சரீரமு நடுங்கி வந்தி
தந்திர வயிறு நொந்து தான் பொறுத்திடவு மாட்டா
புந்தியும் நாவும் வெந்து புண்ணென நோவு கண்டாய்
பிந்தியே குணங்கள் வேறே பிறந்திடல் தோணு மாமே.

<u>மூக்குட்டெண்ணை.</u>

26. ஆவின் கிருதம் நல்லெண்ணை ஆமணக்கின் எண்ணையொடு
மேவு மிசங்கிலைச் சாறு மிளகு சுக்கு திற்பிலியும்
தாவி யரைத்தெல்லாம் கலந்து தக்க சூரியன் தனில் வைத்து
நாவுகின்ற செம்முள்ளி நல்ல கிரந்தி நாயகமே.

27. நாககமுடனே பிலை யெல்லாம் நயமாய் நீருதனிலிட்டுக்
காய்சிக் குறுக்கி யன்னீரில் கருதிக் குளிந்து வரும் போது
வாச்ச உடலுந் தான் தெளியு மற்றும் பல நோயுந் தீரும்
வீச்சமுடனே சொன்னது தான் விழலாய்ப் பத்தியமில்லாதே.

<u>சன்னிச் சிகப்புக் குணம்.</u>

28. கண்டத் சீறி தலைக் கனமும் கையுங் காலுமே யசைந்து
உண்ட பாலும் நாசி வழி ஓடி வரும் பின்னுண்டு
தொண்டை கறள்டு கபம் வந்து துரப்பும் விலாவுந் தானெடுத்து
விண்ட குணங்களடிக்கடி தான் வெவ்வேறுகச் சார்ந்திடுமே.

29. சாருங் கண்ணும் மூளி மாறி தக்க நகமும் கறுத்திருண்டு
பாரும் கை காலமுத் தேறும் பத்து நகமுங் கன்றுடனே
தாரா விஷம் போலே கறுத்து வரும் தீக்கும் சன்னிச் சிகப்பிது தான்
ஆராலும் கட்டிடுமோ அரனுரைத்த பிழையாதே.

30. <u>அக்கினி சிகப்புக் குணம்.</u>

எரிவுறக் காய்ந்து தேகமிருமலுங் காச்சலுண்டாய் பரிவுற
[illegible]

அரிய நாவறண்டு தாகம் அலைகை தங்கிடாது;
பிரியும் நாளெட்டுக் குள்ளே பேர்ந்திடுஞ் சீவன் தானே.

உள்ரு_ரோக_சிகப்புக்_குணம்.

31. முள்ளுப் போல் வாயில் வந்து மூளைத்து மேல் சிவந்து காலும்
கள்ளுப் போல் நீரும் போகும் களிச்சது மிரைச்சலுண்டாம்
துள்ளலும் பனியும் போலே துடித்து வாய் நீருமாகி
உள்ளமும் வெந்து நீறும் ஒரு போது மீளா தென்னே.

உளைக்கல்_சிகப்புக்_குணம்.

32. சிகப்புமேல் கண்டிடாது கண்டதும் தெரிடாது
..... பகர்ந்திடு முளைக்கலான பாலகர் சிகப்பிதாமே.

எண்ணை.

33. ஓரிலைத் தாமரை பொன்னெரிஞ்சி உற்ற மூக்கறச் சாறளையும்
பாரிலே கொற்முனிருள்ளி பகர் முத்தெருக்கின் செவியுடன்
வாரு மிவையின் தன் சாறு வளருமே எண்ணெய் சமன்
சேரு மஞ்சளைப் பிசியுடன் சிறக்க காய்ச்சி வடித்திடுமே.

34. வடித்து மைந்தருள் கொடுத்து மாதர் மேலுந் தான் பூசு
தொடுத்த பத்தியம் வெகு கடினம் சூதகத்துடனே காத்துவரில்
பிடித்த சிகப்பு பதினெட்டும் பின்னும் பல நோயுள்ள தெல்லாம்
திருகைத்துடனே தான் தீரும் சேரவுரைத்தார் செந்திருவே.

கருஞ்சாதி_சிகப்புக்_குணம்.

35. கறுத்திடு முடல தெங்கும் கட வறிற் நரம்பு பச்சை
உறுத்திடும் வயிற்றினுள்ளே ஊறிடும் பாறை போலே
அறுத்திடும் ரெத்தம் போலே ஆகிடும சிறு நீர் பேதி
குறித்திடும் குணத்தை கண்டால் கொடுங் கருஞ் சாதியாமே.

எண்ணெ.

36. கார்கருங் கழுதை வெத்தி கருஞ்சிய சாறு நீலி
ஏர் தருஞ் சாற்றிலோடு ஏரண்டத் தெண்ணெ சேர்த்து
ஊர் தரும் வசம்பு வெள்ளை யுள்ளி சேர்த்தொன்றுய்க் காய்ச்சி
வாரு சங்களவே யூட்டு வருந்து பத்தியமு மில்லை.

தலையாரச்_சிகப்புக்_குணம்.

37. கன்னங் குழிந்து தலை வீங்கி கடிய மலமு மகரசிக்கி
இன்னுங் குழந்தை தான் மயங்கி யிருமலிளைப்பு மேல் மூச்சு
உன்னுங் கை காலுடல் குளிர்ந்து ஓங்காரித்து வாந்தியுமாம்
பன்னுந் தலையாரச் சிகப்பு பாலன் பிழைப்பதரிதாமே.

பொன்னிச்_சிகப்புக்_குணம்.

தளர்ந்து வெதும்பும் குழந்தை விழும் சரீர மெல்லாம் நோவாகும்
இழைத்த பொன்னிச் சிகப்பிது தான் இசைந்த குணங்கள் கண்டறிந்து
களைத்த மருந்து செய்து வரில் கடியில் விழுந்து ஓடுமே.

இசுக்கு மருந்து.

ஓடுங் கருஞ் சூரைப் பட்டையுடனே கடுநாய மிட்டிருத்து
நாடுங் பசுவின் ரோசினையும் நலமா யதிலே பூடாடி 39
டும் கஷாயம் திரிநாளும் குறியாப் பாலர் தனக் கூட்ட
இடுஞ் சிவனுர் தன்னுனே அகலக் காதம் போய் விடுமே.

சூரியச் சிகப்பு.

வாரும் பிள்ளை பிறந்த வுடன் பஞ்சு சிறிய சிகப்பிது
போல் வாரங் கடந்து சூரியன் போல் வந்தே வளையுந் தேகமதில்
கரம் பெரிய விழி மயவும் குழலி வாயில் நுரைப்பதையும் 40
ஆரம் பெரியவற் மதலம் அடங்கல் கட்டு மோதரமே.

41. கட்டி யடையும் சிலதலத்தில் கருண்டு சுனக்கும் சிலதெல்லாம்
பொட்டு மயக்கம் மேல் மூசசு புக்களாறி வரும் போது
துஷ்ட நரம்பு வலியுண்டாய் சூரியச் சிகப்பு மூவாறில்
திட்டமாகச் சொல்லுகிறேன் சீலவர்க்கே பறந்திடுமே.

தாடகச் சிகப்புக் குணம்.

42. கனலுவுற தேகந் தன்னில் கட்டிடும் பொருத்த தோறும் திரளை
நிலைவுறு வலாப் புறத்தில் நீண்ட தோர் பருவன் கட்டும்
சிலையது உடைந்து பாயும் தேகத்திலெங்கு முண்டாம்
நிலைபது மிகவுங் காட்டி சேர்ந்திடும் காச்சல் தானே.

43. காச்சலு மதிக முண்டாய் கண்ணு மூடிக் கொள்ளும்
பீச்சலு மிரைச்சலாகிப் பேதியு மந்தமாகும்
மூச்சது மயக்கத் தோடே மோதுகள் வம்மந் தோறும்
தாட்சயாய்க் குணங்கள் கண்டால் தாடகச் சிகப்பிதாமே.

44. சிகப்பிது கற்மத்தாலே செய்த முன் தோஷத் தாலே
அகப்பட வுடலில் வந்தால் ஆராலும் செருக்கப் போமோ நீ
தகைப் படும் அவதியப்பா சொல்லுவேனிரறல்லால்
வகைப்படி பதினெட்டில் தான் வந்திடு மரணந்தானே.

ஏறு சக்கரம்.

45. இரண்டு கால் கரங்கள் தன்னில் இசல் சிறு
நீருண்டாகி குண்டலே பாலுண்ணை குழந்திடு முதர நோவும்
மண்டையும் கனத்துக காச்சல் மலமு நீரடைத்துக் கொள்ளு
திண்டலே கண்டமெல்லாம் சேரவே வீக்கமாமே.

46. வீக்கும் நீர் கல்லுப் போலே மெய்யெல்லாந் தடித்து வுதி
பாக்குற கபமுஞ் சத்தி பல பல குணங்களுண்டாம்
தாங்கியே மாசம் ரெண்டு தாறுமே சென்ற நாளும்
நீங்கிடு மேற சக்கரம் நீ மருந்தூட்டு வாயே.

இறங்கு சிகப்பு.

47. இறங்கு சிகப்பு செய் குழந்தை யியம்பக் கேளா யின்மாதே
உறங்கும் போலே விழி மூடி வற்ற மூலையு முண்ணு
கிரங்கள் கலையில் நீரோக்கு கேடுரே கன்னங் கலை கனத்த
இறங்கி மகிழுகிடு வழியாம் வெந்து மீசம் குனிக்கட்டே

48. கட்டும் பீசத் தடி தனிலே கடிய சூந்திர நீரது போல்
விட்டுச் சில நாள் கீழிறங்கும் மேலுங் குறக்குந் தானேறும்
தட்டப் பிறங்கை பிறங் காலும் சொல்லுள் கறணிய தலத்தோடும்
பட்ட தென்பது நாள் சென்றுல் பாலன் பிழைப்பான் பார் தனிலே.

49. சிப்பு பதிவெட்டுக்கும் தயிலம்.

பாரில் சிகப்பு பதினெட்டும் பறந்தே போடத் தயில மொன்று சேரும்
ஏரன்டென்ணையுடன் தேங்காய்ப் பாலும் செம்பருத்தி
நேரே சாறும் வகை யொன்று நிகழ்ந்தே நாழி கலத்திட்டு
பூர மிாகு விராகனிடை பொடித்தசு கலக்கித் தாள் காய்ச்சே.

50. காய்ச்சி மெழுகு பதம் வடித்து கலசமதிலே யாக்கிய பின்
வாச்ச பாலர்க்குள் கொடுத்து வருந்தி மேலுந் தாவ் பூசு
ஊச்சம் பத்திய மில்லாமல் தலையும் சிகப்பு பதினெட்டும்
வாச்ச மருந்து தானெனவே வகையாய்ச் செப்ப வந்தனராம்.

சகல சிகப்புக்கும் என்ணெயும் நெய்யும்.

51. கவிழை நாகவல்லி சுறும் செம்பருத்தியோடு தா
தாவியருள் காய் நெல்லி தருமிரு துளசி நீலி
மேவிய கணையின் கூடு விளம்பிய இலையிரெடு
ஆவிய தேற்றிப் பூவம் மது வகைச் சாறு நாழி.

52. சாறு தெங்குருக்கு மெண்ணை தானிரு நாழி கூட்டு
வீறிரு சீரமொன்று விளம்பு மோர் பலமதாக
சுறுடனரைத்துக் காய்ச்சி ஞானம் பதம் வடித்துக் கொண்டு
மாரமண் கலசத்தாட்டி விட்டது கட்டலாமே.

53. கட்டிய என்ணை தானும் காசிடை கொடுத்த மேலே ~~[illegible]~~
திட்டமாய் முழுகி வெந்நீர் செய்திவைப் பத்தியந்தான்
பட்டமாய்க் காத்த போது பாலசன் சிகப்ப ரோகம்
தொட்ட தோரரி கரப்பன் சொறி சிரங்க கண்டு போமே.

54. அகன்று போயின்று மொன்று ஆவின் நெய் படி யிரண்டில்
உகந்த முன் மருந்த தெல்லாம் உற்றதோர் பாகம் போலே
சுகம் பெற வடிக்கும் போது தாளி பச ரோசினை தான்
வகை வடிகலிச மிட்டு வடித்து நீ வண்டு கட்டே.

55. கட்டியே வைத்த நெய்யில் காசிடை வீதம் கொள்ள
பட்டதோர் சிகப்பு ரோகம் பதினெட்டுந் தீருந் தோஷம்
விட்டுமே யுடல் மெலிதல் மீறிய தேரைத் தோஷம்
வட்டறத் தீர்ந்து நன்றும் வளர்ந்துடல் பருக்குந் தானே.

முழுக என்ணெய்.

56. பகரு நல் துளசிருள்ளி படரும் பொன்னெரிஞ்சி யொன்று
நிகரமாயிடித்துச் சாறு நேர் வகைக் குழக்கதாகும்
தகர் புழிந்திருக்குத் தேங்காய் என்ணெயும் நாழி கூட்டி
சுகமிரு சீரமொன்று சொல்லு முகக்காஞ்சதாமே.

57. கலந்தெல்லா மரைத்து நன்றுய்க் கலக்கியே காய்ந்து வற்றிப்
பல மெழுகு பதமேயாகில் பகர் வடி பாத்திரத்தில்
தலக்கு ரோசினையு மிட்டுச சுட்சமாய் வடித்து நீயும்
நலந் தரு மைந்தர்க் கெல்லாம் நாளிலே முழுகச் சொல்லே.

58. நாளிலே முழுகும் போது நாள் மறு வெந்நீராகும்

பானிலே சிகப்பு ரோகம் பதினெட்டு மெங்கே போச்சு
காளரு கரப்பன் பொக்கல் முடிவிரு முடல நன்றும்
பாளி தென்றென்னிடாதே பறக்கு மீதன்கம தானே.

சகல சிகப்பு முதலானதுக்கும் கஷாயம்.

59. தெற்றி வேரிலையும் பூவும் இருவேருள்ளி செங்கத்தாரி பொன்னெரிஞ்சி துளசி தாது
இத்தவேயு மொன்று பலங் கால் வீதந் தானிரு சீரஞ் சாதிக்காய் சிரம்பு, திற்பிலி
கொத்தமல்லி ஓர் வகையும் களஞ்சில் பாதி கூட்டி யிடித் திரு நாழி யெட்டொன்றுக்கி
சித்த முடனிறத் தறிலே மூன்று நாளும் சேர் துளசிருள்ளியின் சாறு திமுந் தானே.

60. சாரடவே மூன்று நாளது நேரந்தான் தக்க பசு ரோசினையுந் தானூடாடி சுக முடனே மாதர்
சிசுக் கூட்டும் போறு முடிபோகும் சிகப்பதிரு லெழுந்த ரோகம் விறுடைய புடை
கரப்பன் சீரங்கு குட்டம் விம்மல் தவப்பூரல் சொறி வீக்கம் காச்சல் மாறிவிடும்
கரப்பனது மூன்றுடெல்லாம் மதலை கட்கு யிந்த முறை வகை கண்டுட்டே.

சிகப்பு நீர் கட்டு வியாதிக்கு கஷாயம்.

61. கரிய சீரமிருக தலை முடி வேரு கருந் குறை பூவரசம் பட்டை அஞ்சும்
வரிசையுடனிரு களஞ்சி சமனதாக வாங்கி யிடித்திரு நாழி எட்டொன்றுக்கி
பரிசுமாம் பாலருக்கு மூன்று நாளும் பத்தி மாயசுத்திருகில் பருவன் குட்டம்
சரியுமடா கரப்பனது மூன்றிலேடு தவப்ப கட்டி யுறல் சொறி சாந்தமாமே.

62. சாந்தமாம் துளசி பொன்னெரிஞ்சிருள்ளி தலை முடி வெள்ளருந் நத்தைச் சூரி
சுந்த சத்தி சாரணையின் வேருங் கட சொல் பெரிய தெற்றியின் வேரிலையும் பூவும்
வாந்த செங்கத்தாரி பூரவசம் பட்டை மாயக்காயிரு சீரங்காரு கோஷம்
தேர்ந்த வகைக்கொரு களஞ்சி கொத்தமல்லி திரிசாதி விராகனை சேர்ப்பதாமே.

63. சேரப்பா யிரு நாழி நீரிலிட்டு சிறு தீயா யெரித் தெட்டி லொன்றதானல்
காரப்பா ரோசினையுந் தேனூட்டி கலந்துமே மாதரொடு சிசுவுக்குமாக
கூரப்பா மூன்று நாளாறு நேரம் கொடுங் கரப்பன் சிகப்பிறெடு தவப்புக் குட்டம்
சூரப்பா புன் புரை நீரேற்ற மூரல், அகன்று போம் சூதவியிலைச் சாதமாமே.

குளிகை.

64. ஆமப்பா கருஞ் சூரை முதல் சாதிப் பட்டை அடர்ந்த ரவிபுலர்த்தி யெடு சதுர் களஞ்சாய்
தாமப்பா ரோசினையு மொட்டிலொன்று தானிரண்டும் சேர்த்தாவின் பாலில் நாலு
காமப்பா, சாம் மளர மயமாகச் கரும் பயற்றினளவுருட்டு நிழலில் காய்ந்து
ஓமப்பா செப்பிலடை மூன்று நாளும் ஓர் குளிகை வீத மான் பாலூட்டே.

65. ஊட்டு மைந்தர் தனக்கு நீர் குளிக்கலாகா சூதவியிலைச் சாகமாதர்க்காகும்
காட்டு மா பத்தியந் தான் விட்ட போது கருதியே பால்வரையும் கருவலாகும்
நாட்டிகமா யிசைந்த எண் ஊ முழுகும் போது தைத்த சிகப்பது மூன்றும் தவறலாச்சு
நாட்டிவள்ளோர் பரிகாரம் செய்ய வென்றுல் நலம் பெரிய நூலறிய மிகவு நன்றே.

66. ஊட்டுமா பாலுந்தான் கறந்தவளவே, சீலைவடி கொண்டு ந
நாட்டிக் காய்ந்த அதிலெடே தக்குத் தள்ளிச் சங்களவு க
காட்டில் கருஞ் சூரைப் பட்டை காசியினளவு முதல் தங்கம்
கூட்டி நன்குயுரைத்த பின்பு கோரோசினையும் அரிசிடைபே.

67. அரி

67. அரிசியிலிட யெல்லாம் சேர்த்து அப்பாடிரைத்து தானட்டு
பிரியமுடனே மூன்று நாள் பிசகாதளித்து வந்திடில்

கரிய சிகப்பு உடலூர்தல் கடுத்த சன்னி தோஷமுடன்
மூரிய தோஷம் பதினெட்டு முடனே தீரும் பத்தியமே.

முற்றும்.

பிரணி பதினெட்டுக்கு நிதானம்.

1. சீர் பெறுங் கமலர் பாதம் திருவடி தன்னைப் போற்றிப்
பார் புதலளித்த மங்கை பைங்கொடி புலம்பாள் பெற்ற ஆ
ஆர் பெறும் பொதிகை வாழு மறுமுக் கடவுளன் பால்
பேர் பெறப் பிறந்த பாலன் பிரணி நோய் தன்னைச் சொல்வாம்.

2. சொல்லிய பிரணி தானும் தொடர்ந்திடும் விபரங் கேளு அதன்
மெல்லிய மருந்தும் அந்த விஷ முதப் பதார்த்தத்தாலும்
கல்லக மென்னை தண்ணீர் கலந்ததும் விஷத்தினாலும் தொ
தொல்லை சேர் முலையிடு மருந்தில் தொடர் விஷ மட்டு மென்னே.

3. அடர்ந்திடும் பிரணி வாய்வு அக்கினி பிரணிப் பச்சை
தொடர்ந்திடும் சுரப் பிரணி கிரந்த நீர்ப் பிரணியோடு த
சுடத்திடும் பிரணி முட்டு கட்டுடன் முதகு நீரைப்
படர்ந்திடும் விஷப் பிரணி பகர் தொந்தப் பிரணியாமே.

4. ஆமென்ற சுவாச காசம் அதிசாரப் பிரணியோடு
தாமென்ற பேர் மூவாறும் சாத்திய மசாத்தியங்கள்

5. சாத்தியம் வாய்வுப் பிரணி தருமக்கினிப் பிரணி பச்சை
பார்த்திடும் சுரப் பிரணி பருத்துட்டும் பிரணி நீரை
காத்திடும் மஞ்சள் தொந்தந் சுருங்கு நருக்கள் தானும்
சேத்திடு மிழைப்பிரைந்தத் திடம் பெறத் தீருமென்றே.

6. தீராத விமல கண்டன் திறமுள்ள முறுக் கலிலி கக்கல்
பேரான சுவாச ரூக்கல் பிரணி நீர்ப் பிரணியோடு
ஆரான விஷப் பிரணி அதிசாரம் மிது நான்குந் தான்
தீராத அசாத்தியந் தான் வசப் படும் சிகிச்சை கேளே.

7. வாய்வுப் பிரணியின் குணம்.

கேளே மலமுந் தான் கட்டும் கிறுகிறென்று சுரங் காயும்
நாளே களியும் வயிறதுவும் நனிறும் மலையு மண்ணை
தானே மலரும் அடி அடிக்கும் சுற்றும் கண்ணும் பருமனியாய்
நாளே வாய்வுப் பிரணியிது நன்று புரைத்தோம் நன்னுதலே.

மருந்து.

8. கேளே ரண்ட மென்னை படி சிறுக் வெந்தயம் அப்பிரக்கு
நாளே முருக்கிலைச் சாறதைரயும் நயந்தீருள்ளி யரிந்திட்டு
கூளே காச்சி மிளம் பதத்தில் சுட்டு வடித்துள் கொருப்பிரால்
நாளே வாய்வுப் பிரணியது நன்றாய் மாறும் கண்டுரே.

அக்கினிப் பிரணியின் குணம்:

9. கண்டரக் கினியின் பிரணி காந்தலிருமல் கலைச்சுரமாம்
உண்ட பாலுடன் கட்டும் உணர்ந்தே மலமுந் தான் கருகும் கண்டா
கண்டால் குழவி புலால் நாறும் காயம் வெளிறிக் குரல் கம்மும்
தெண்ட மதி சேர் குழலாளே செய்யுங் குணக்களிதுவாமே.

எண்ணெய்.

10. குமரிச் சோறும் மரிதசியும் கட்டிக் கடுநாபம் மீட்டிறந்து
உயிரும் சீரகம் ரோகணியும் ஓமம் காய மிந்துப்ப சமன்
சேரண்ட என்னை தனில் தக்க மெழுகு பதம் வடித்து
தமர மறவே தான் கொடுக்கில் சாற்றும் பிரளி தவறிடுமே.

11. ## பச்சைப் பிரளியின் குணம்.

இருமே பாலனடி வயிற யிரைந்து வலித்து விரணமுடன்
படுமே கனியு மடிக்கடி தான் பச்சையிலையின் நிறம் போலே
கடுமே சிறுகச் சுரங் காயும் கைகாலசதி மிகவாகி
மடவார் கையில் தரியாத மருவும் பச்சைப் பிரளியிதே.

இதற்கு மருந்து.

12. நயமாயிதற்குப் பிரண்டையிலை நரியார் பயற்றினிலையுடனே
மயமீருள்ளி யிவை யெல்லா மாட்டிப் புழிந்த சாறு தனில் பயந் தீ
பயந் தீராவிக் புல்லுருவி பதமாயுரைத்தக் கொடுப்பீரால்
மயஞ் சேர் பச்சைப் பிரளியது மாறிப் போகுங் கண்டீரே.

சுரப் பிரளியின் குணம்.

13. குதம் போல் வயிற தான் பொருமும் குடலைப் பிரட்டி
வாந்திக்கும் அதிக சுரமும் காய்ந்து வரும் லறு முலையு முண்ணுை
பதிகத்துடனீறிறங்காத பார்வை பரந்து கண் சுழலும்
அதிகம் போலே முகமிழக்கும் சுரத்தின் பிரளி யென்றெண்ணே.

இதற்கு எண்ணெய்.

14. எரண்டென்னை கால் படியில் இசையுக்குமரி வேருடனே சீர் சேர்
முடக் கொற்றுனிலையும் சேர்த்துப் புழிந்த சாறு சமன் புரக்கும்
பூடு வெந்தயமும் புரிவாய் நாளு கஞ்சரைத்து நேராய் யெரித்து
மெழுகு பதம் நிகழ்த்துங் கறண்டியளவாமே.

நீர்ப் பிரளியின் குணம்.

15. அளவாய்க் காயும் சுர மெங்கும் அடரக் காந்தி வரும் மேனி
பளம் போளு தி வீக்கமுடன் பரிவாய் நயனமுளியாது
களங்க மிகுங்கு கபமிளகி கர கர வென்னும் சுவாசமுமாய்
வளம் போலிந்தக் குணம் கண்டால் மரிக்கும் பிளைப்பதரிதாமே.

துட்டுப் பிரளியின் குணம்.

16. துட்டுடன் மலமுங் கட்டி ஞ ண்டில் போலுடலம் நொந்து
மட்டுடன் மு லை புண்ணுை வாரியு மதிக முன்னும்
பட்டமாய்ப் புலாலுடம் நாறும் பாலகனுடல் தளர்ந்து
வெட்டெனக் காயு மேனி வெளிறிடும் பிறளி துட்டே.

17 ## எண்ணெய்.

தேங்காய்ப் பாலுமுந் நாழி சிறிய சின்னி பொருதலையும்
பாங்காம் பெரிய தும்பையுடன் படரும் பருத்தி யீருள்ளி
வாங்கும் சாறு வகையுழக்கு வளர் வெள்ளுள்ளி யிந்துப்பு
தாங்கும் காந்தம் ஓர் களஞ்சிச் சாற்றுலரைத்துக காய்ச்சுவதே.

18. காச்சு மெழுகு பதம் வடித்துக காசினிடை கொடு வெவ்வீர் புகட்டு
எச்சுந் துட்டுப் பிரளியுடன் இசைய மாந்தம் வயிறா தல்

பாச்சும் பத்திய மன்னைக்குப் பயிவாய்க் காக்க வல்லிராய்
தீச்சப் படவே தீருமென்று சேரவுடிரத்தார் செந்திருவே.

<u>முறக்குப் பிரளியின் குணம்.</u>

19. உருவா முறக்குப் பிரளியது ஊதும் வயிறு பறையது போல்
கருகும் மலமும் போகாது கன்னும் பெரிய முளி முளிக்கும்
மருவு முறக்கும் வலி வலிக்கும் வாயில் நுரை தான் தள்ளு விக்கும்
திருகு முலையு முண்ணுது தீராதிந்தக் குணந்தானே.

2

<u>எண்ணெய்.</u>

20. தாளுந் திருடிப் பாவீருள்ளிச் சாறு வகைக்கு நால் களஞ்சி
வேளுங் சிறேற் றன்டென்னை விளங்கும் பத்துச் சுவடதிலே
பூனுங் காயமொரு களஞ்சு புகழ் பெரித்து மெழுகு பதம்
தோண வடித்துக் காசிடை கொள் சுடு நீருடனே புகட்டிடுமே.

<u>தீரைப் பிரளியின் குணம்.</u>

21. இடமும் பெரிய தீரையது யிசைந்த வயிற்றுள் பிரள்டெழும்பி
உடனே யிரைந்து சந்தலுமாய் உறக்க மின்றியலறி யழும்
அடியே அடிக்கும் மலங் கழியும் சுரம் போல் காயும் முலையுண்ணு
அடைவாயினைக்குங் குணங் கண்டால் அறிவீர் தீரைப் பிரளியிதே.

<u>கஷாயம்.</u>

22. முட்டை துன்டு பனங் கதிரும் முதலி மலரும் பிறத்தி மன்டை
காட்டி லவங்கம் அமமோதம் கஷாய மிட்டுக் காயமது
வாட்டி யுரைத்துக் கொடுத்திடுகில் மாறுந் தீரைப் பிரளியது
நாட்டில் விழுந்ச பயந்தோடும் நல்லுயிதனைச் கொள்வதுவே.

<u>விஷப் பிரளியின் குணம்.</u>

23. கொள்ளும் விஷத்தின் பிரளியது கொடுகித் தலையும் நடுநடுங்கும்
உள்ளங் காய்ந்து வேர்வையுமாய் ஓங்காரித்து மயங்கி வரும்
கள்ளுப் போலே நீரிறங்கும் கரிய போல் மலமுங் களிந்து விரும்.
தள்ளை முலைய முண்ணுத சாகும் பிழையாதறிவீரே.

<u>தொந்தரப் பிரளியின் குணம்.</u>

24. பேதே பிரளிக் குணங் கேளாய் பொருமும் வயிறு மிரைப்புண்டாம்
கோதை மலமும போகாது குடலைப் பிரட்டி வாந்திக்கும் மாதன்
முலையுண்ணுது வலுவைக் குறைக்கும் வாயுலரும் முதாய்
முனங்கும் மூச்சுண்டாம் முழியுஞ்சுரலும் சித்தமிதே.

25. சித்தா யிளைக்கும் சிலமொழுகும் திட்டு திட்டெனவே முக்கும்
முத்தா முகவில் நீரொழுகும் முதிர்ந்த குணத்தைக் கண்டீரால்
கற்றுல் காட்டில் மேதிப் பால் காரரை யென்னை யேரண்டம்
வற்றக் காய்ச்சிக் காசளவுள் வயிறு கழியும் வலி தீரும்.

26.

<u>சுவாக காசப் பிரளியின் குணம்.</u>

வலிக்கும் வயிறு கொழுத்தடனே மந்தந் துட்டுக் கழிச்சலுமாம்
பலிக்கு முலையு முண்ணுது பருமூச்சுடனே தலை நடுக்கல்
பெலத்த சுரமும் குளிர் தாகம் பேய் முழி முழிக்கும் குரல் கம்மும்
சலித்தே யிளைக்கும் பரதவிக்கும் சாகும் பிழையாதாயிழையே.

<u>அதிசாரப் பிரளியின் குணம்.</u>

27. ஐயவிச் சுவாலங் காய்ங்கிருமி சுரல் நெஞ்சு தனில் நோகும

பளகிக் கழியும் சலமிரத்தும் பால் முலையுன்றுதலருக்கி
யமும் தழுகிக்கை காலமுக் கேறும் தள தளப்பாக முகமிறுக்கும்
அளகு மிருந்தாலுயிர் போகும் அதிசாரத்தின் பிரளியிதே.

விமல கண்டப் பிரளியின் குணம்.

28. வலிக்கும் வயிற கொழுத்துடனே மந்தந் துட்டுக் கழிச்சலுமாம்
பலிக்கு முலையு முன்றுற ப்ரு மூச்சுடனே தலை நடுக்கல் செ
பெலத்த சுரமும் குளிர் தாகம் பேய் முழி முழிக்கும் குரல் கம்மும்
சலித்தே யிளைக்கும் பரதவிக்கும் சாகும் பிழையாதாயிழையே.

அதிசாரப் பிரளியின் குணம்.

29. இளகிச் சுரமுங் கக்கிதிருமி ஈரல் நெஞ்சுதனில் நோகும்

விமல கண்டப் பிரளியின் குணம். 2

28. இரைப்பெர்டு களைப்புண்டாகி இசைந் தொரு புறமாய் நின்று கை
கரைப்பொடு கையுங் காலும் கள் முகம் திருகி வாங்கி
வரைப் பட வலியுண்டாகி வாயில் நீர் பத்யுந் தள்ளும்
விரைப் பட விழித்துக் கொல்லும் விமல கண்டப் பிரளிதானே.

மஞ்சள் பிரளியின் குணம்.

29. தன்னகம் கண்ணும் சுண்டும் சாயும் நீர் வலமோடெல்லாம்,
உன்விய மஞ்சள் போலே உண்ட பாலெதிரே தட்டும தென்னையின்
பூவு கையான் சீரக மதர மேலம்
பொன்னுங் காணி கஷாய மிட்டு பக்ட்டத் தீரும் பூமாதே.

மூக்கல் பிரளியின் குணம்.

30. புரு புரென்ன வாங்கும் போகாத மலமும நீரும் நீரு நீரா
நீரு நீராக மூக்கில் நின்றுதான் சாயும் வேர்க்கும்
இரு முரன்னக் காயும் முக்கலுந்திட்டு முட்டாம்
பேரு பேராகப் பின்னை பிளைப்பது பெரியோர் சொல்வார்.

குளிப்பு.

31. வார் பொரி யிளநீரப்ப மலர் சந்தம் கமுகின் பூவு நீரடைக்
காய் தாம்பூலம் நிறை நாழி தீப தூபம்
சேர்கறி வெண் சோற் மஞ்சள் சிறு குட்டத் தட்டு மாவால்
சேர் பிள்ளை உருவால் பச்சை சீலையுமதுவு மாமே.

32. மதுவொடு வெல்லம் எள்ளு வன் கருஞ் சாவல்க் கோளி
இதவ; முன்னரிசி பச்சை எல்லாந் தாய் பிள்ளை அற்றிப்
பெரிய பஞ்சாட்சரத்தை யொட்டி பிணஞ் சுடு காடு தன்னில்
தெரிவறக் கிரிகை செய்யத் தீர்ந்திடுந் தோஷந் தானே.

இழைப்புப் பிரளியின் குணம்.

33. இருமிடு முரத்துக் காயும் ஏகமும் புண்போல் நோகும்
வருமலக் கட்டுண்டாகி வாய் முலை நவ்விடாது
தரு சத்தி விளைப்புண்டாகி சோர்ந்திடுந் தேக மெல்லாம்
பிரியு மிக் குணமிளைப்பும் பிரளி யென்றிசைத்தவாறே.

கஷாயம்.

34. வாறுன ஆதவிளையாடா தோடை வளரிசங்கு கண்டங் காரி முதலியார் பு

கூறுன தெற்றி மலர் கிஞ்சுத் தோல் கொழுத்த நிலவேர் மிசிற முமடை நொச்சி
பாருத சொறி சுணங்கு சிறிய தேக்கு பருவசம்பு மல்லி சிங்கி சித்தரத்தை
நீருன யிஞ்சி சமன் கஷாய மிட்டு நிம்பெண்ணை சேர்த்தூட்ட நில்லாதென்னே.

35. <u>விக்கல் பிரளியின் குணம்.</u>

நில்லாத விக்கல் கக்கல் நீள் சுரம் வேர்வை தாகம்
சொல்லாத பொருமல் போக்கு தூக்கமும் அரைக் கண்ணும்
அல்லாத வீக்கம் மூச்சு அதிகமாய்க் குளிரும் கை கால்
கல்லாருமுலை யுண்ணுது கடின மென்றுரைத்தார் மேலோர்.

<u>நடுக்கப் பிரளியின் குணம்:</u>

36. மேலெங்கும் நடு நடுங்கும் விதனமாம் வயிற்றினுள்ளே
பாலது கொண்டால் தட்டும் பனித்துடன் விட்டுப் போகும்
நிலமாய்ச் சிவக்கும் கண்ணு நிலை விளியதிகமாகும்
கோலவிற் புருவமாதே கூறும் நடுக்கப் பிரளியிதே.

<u>கஷாயம்.</u>

37. அரிசி வகையும் திரிகடுகும் அழகாய்க் கஷாயமிட்டிறுத்து
முருங்கை முருகின் நெட்டைநந்து முறுகச் சதைத்து அதில் பிழிந்து
பருத்த வசம்பு அதிலுரைத்து பரிவாய்க் கறண்டியளவூட்ட
உரைத்த நடுக்கப் பிரளியிது ஒடும் ஒடும் கண்டிரே.

38. <u>மேற்கண்டதுக்கு மருந்து.</u>

கண்டீர் பிரண்டையிலை வாட்டிக் கசக்கிப் பிழிந்து சாறு தன்னில்
பண்டே காயம் தானுரைத்து பரிவாய் மூன்று நாளூட்ட
கண்ட பிரளி வயிற் கடியும் குமட்டும் அரோசி பருந்தீரை
உண்டை போலே பரந்தேறும் உள்ளும் விரணமாறிடுமே.

39. <u>பிரளி பதினெட்டுக்கும் கிறிகை.</u>

கமுகன் பூவு மீனநீரும் கருது மஞ்சு பனியாரம்
திமிரப் பாலும் பழம் நெய்யும் தேனும் சர்க்கரை பிட்ட மூர்தம்
வமூர்தந் தெற்றியிச்சி மலர் வாசம் புனுகு சாராயம்
குமிர்த் பொரியும் தரியுடனே கோலத் தாப தீபமுமாம்.

40. ஆகும் மஞ்சள் மாவாலே அழகாய்ப் பிள்ளை உருவெழுதி
வாகும் குட்டத் தட்டுடனே வந்த மடக்காய் தாம்புலம்
வெகும் சோறு முழுந் தின் சோற் விளங்கும் அரத்தச் சோறென்றுர்.

41. என்றுர் பூவன் சாவலறும் இசவாயெல்லா மானதின் பின்
கன்னுர் சந்தனம் ராமிச்சம் கடுகயிடித்துப் பொடியாக்கி
நன்றுய்ப் புகைத்துப் புது நீர் சொரிந்து நலப் பிரதிஷ்டைக்கும் மெழுதி
குன்றுல் மொழியாள் குழவி தலை கோத்திரியோ டொழிந்தெடுத்து.

42. எடுத்திடு மிதனைக் கொண்டு இஞ்சலாரதி யான் மோதி
தொடுத்திடுங் குளத்தின் கீழே னார் மடையருகில் வைக்கக்
கடுத்த தோர் பிரளித் தோஷம் கனபட்சி பறவை புள்ளு
விடுத்திடும் தேரைத் தோஷம் விடுங் குழித் தோஷ மெல்லாம்.

<u>பிரளி பதினெட்டுக்கும் குளிகை.</u>

43. வில்லைப் பட்டை யதி மதிரம் மிக்க கிரும்ப மாயக்காய்
நல்ல சீரகமிந்துப்பு நவிலுங் கோட்ட மிலவங்கம்

சொல்லுங் கடுக்காய் பால் விளரு தேற்றுள் கொட்டை திற்பிலியும்
அல்லல் காயம் ரோகிணியும் அக்கிரு வரத்தை. சிறு தேக்கே.

44. சிறிய சிங்கி வெண் பிசினும் சோத்தோடைச் சாற்றுரைத்து
முதிய உருந்தினளுருட்டி முலைப் பால் நொச்சிக் குடிநீரில்
உறவே கட்டயீனைப் பிருமல் உற்ற பிரளி யொடு மாத்தம்
மறியா நாய் முள்ளக் சுரமும் வாந்தி விக்கலது போமே.

<u>தட்டுப் பிரளி சகலத்துக்கும் என்னெய்.</u>

45. போமே தட்டுப் பிரளி கட்டு பொருந்தும் ஊம்மட்டிக் காய்ச் சாறு
தாமே சிற்றேரண்ட என்னை தவறுதோ ரொன்றழக்கதிலே
ஆமே மஞ்சள் தேறிரண்டு அரிய முக்கறைச் சாரணை வேர்
நாமே கச்சந்திராய் வேரும் நல்ல தேசிக் காயளவே.

46. அளவே யிட்டு யீருள்ளி அரிந்தங் கெரித்து இளம் பத்தில்
பழம் போல் வடித்துக காசிடை கொள் பறக்கும் பிரளி தட்டு மலம்
அளஞ் சேர் நிம்ப என்னையுமாம் அதுயிந்த விதமாகும்
தளஞ் சேர் மூளங்களிது வென்ற தவறுதுரைத்தார் தையலுக்கே.

<u>பிரளி பதினெட்டுக்கும் என்னெய்.</u>

47. கையான் தகரை படர் பருத்தி கனத்த மஞ்சளுத்தி யோடு
மெய்யாய வரைப் பூ முதலி தும்பை விளங்கும் ஓரிலைத் தாமரையும்
பொய்யாங் கொளிஞ்சிச் சாறு வகைக்குப் பொருந்து மரைக்கால் ஏரண்டம்
துய்ய என்னை படி காவில் துவங்கீருள்ளி காயமுமே.

48. காயம் வசம்பு மஞ்சளொடு கனத்த கொளிஞ்சி வெள்ளரி வேர்
நேயமுடனேர் கள ஒ சரைத்து நிறையா யெரித்து மெழுகு பதம்,
சாய வடித்துக் காசிடை கொள் தவறுா ட்டு வெண்ணீரு.
பாயும் பிரளி பதினெட்டும் பறந்தே ஓடும் பாரிடத்தே.

49. பிரண்டையோடு தும்பை மேனி பெரிய நொச்சி நளச்சி தோடை,
திரண்ட படர் பருத்தி வேளை சிர்விலாவரை யெருக்கு
உரண்ட முருங்கை விஞ்சுகமும் சொல்லும் கொளிஞ்சிச் சாறுமே.

50. சாற வகைக்கு ஒருழக்கு தக்க சிற்றேரண்ட என்னை
கூறும் படியே திரி கடுகு விளங்கு மஞ்சள் பெருங்காயம்
ஆறங் கார் கோல் வெள்ளுள்ளி அரத்தை சிங்கி ரோகணியே.

51. அணியுஞ் சீரகமாயக்காய் அத்தி திற்பிலி பொரி காரம்
பணி முசாதி கெருட பச்சை பஞ்சு கஸ்தூரதி மதுரம்
வணிடனே சமன் கட்டி மாட்டிச் சாறு விட்டரைத்து
அணியக் காய்ச்சி மெழுகு பதம் ஞ ச்சத்துடனே வடிப்பதுவே.

52. வடித்துக் காடிசை யளவாக வளமாய் மூன்று நாள் கொள்ள
எடுத்த பிரளி பதினெட்டும இசையு மாந்தம் தோஉதமுடன்
அடித்த மதலையுடலில் விட்டு சொல்லாதோடும் ஞா ர வழி
அடுத்த என்னையிது வென்று அன்பாயுரைத்தார் புவிமீதே.

முற்றும் - குருந்தனை.

<u>பித்த நிதானம்.</u>

1. குயில் மொழி மடவாரீன்ற குழந்தையின் பித்த ரோகம்

அயில மதிரைந் தொன்று அக்குணம் சாத்தியங்கள்
மயில மாங் கட்ட சாத்திய மருந்து செய்பாகந் தானும்
நயமுடனறிய வென்று நாட்டிடும் நூலி தென்றே.

2. என்றிடு மாந்த பித்தம் இயம்பிடுங் கலையின் பித்தம்
மென்றிடுந் தூங்கும் பித்தம் மேகமாம் பித்தத்தோடு
துன்றிடு முது பித்தம் சுரந்தநீர்ச் சோகை பித்தம்
கன்றிடும் சுரத்தின் பித்தம் காய பித்தம் சத்தி பித்தம்.

3. பித்தமே வீங்கு பித்தம் பெரும் பித்தமிவை பன்னொன்றில் கத்
கத்திய மாந்த பித்தம் கலை பித்தந் தூங்கு பித்தம்
முத்திய மேக பித்தமுது பித்தஞ் சுரத்தின் பித்தம்
கத்திய சத்தி பித்தங் கயபித்த மெட்டுந தீரும்.

4. தீருமே சோகை பித்தம் தெரிவுடன் வீங்கு பித்த
முருமே பெருகும் பித்த மூன்றதுந் தீர்ந்திடாது
சாரு மேதர் மதானம் தவமணி மந்திரங்கள் பார்
நவக்கிரகம் ராசி பழவினை யகலுமென்றே.

<u>மாந்த பித்தக் குணம்.</u>

5. மந்தமு மிகுந்திரைந்து மலமிடாத முடத்துக் கொண்டு
அந்தமாய்த் திரேகம் வேர்க்கும் அன்றி பாலணங்கிடாது
பிந்திய கழிச்சலுண்டாய் பெரு முழியாகச் சுறதல்
வந்திடு மாந்த பித்த வகையி தென்றியம்பலாமே.

<u>கலை பித்தக் குணம்.</u>

6. கண் முகம் வெளுத்துக கை கால் கானவே வீக்கமுண்டாம்
நிர்மயச சுரமுங் காய்ந்து நீர் மலங் கருகிக் கொள்ளும்
தன்மயஞ் சுழன்று வாந்தி தயங்கியே மயக்கமாகிக்
கண் மயிலானே கேளாய் கலையினில் பித்தமென்னே.

<u>தூங்கு பித்தக் குணம்.</u>

6. பித்தமே தூங்கு பித்தம் பிணிகள் தனக்கு வந்தால்
சுத்த மாயசலங் கொள்ளார் தூக்கமும் சக்கமாகும்
சித்திடும் வாய் நீருண்டாந் தூலமுங் குருந்த காணும்
பத்திடு மரிசியாறு பழம் பாசி ஏலம் சீரம்.

7. சீரகம் வில்வ முததம் சித்த முட்டி பேராமுட்டி
நேரமுங் களஞ்சில் பாதி நீர் படி யெட்டொன்றுக்கி
ஆரவே புகட்டு முன்போல் அதி நேர மூன்று நாளும்
சேரவே தூங்கு பித்தம் சிதறிடுந் திட்டந் தானே.

<u>மேக பித்தம்.</u>

8. திட்டமா யுடம்பு வற்றி சிரசது சுழன்று வா நீர்
நட்டமா யுதரங் காந்தும் நடுங்கியே வெளிரும் மேனி
சட்டமாய்ச் சிறு நீர் சாயும் சலமுடன் வெள்ளை யுண்டாம்
பிட்டின மயிலே மேக பித்த மென்றியம்பலாமே.

<u>இதற்கு மருந்து.</u>

9. மாங்கிழங்கும் கறுத்த கோழி மாங்கிழங்கும் மரிந்தெடுத்து
வாங்கி மோரிசி யாறு மதிரமிருள்ளி சீரம்
தாங்கியே விழுதி மூலி சாதிக்காய் கிரும்பு பத்திரி

பாங்கியே களஞ்சி பாணி தான் குறுணி வாரே.

10. வார்த்துடன் சீலை மண் செய் வன்னியா மணலை மூட்டு
எத்தியே சிறு தீயிட்டு எட்டிவொன்றுன போது
பார்த்துமே பிரித்து ஆற்றி பாலர்க்கு மூன்று நாளும்
சாத்துமே யாது நேரம் தவறிடுமேக பித்தம்.

ஊது பித்தக் குணம்.

11. ஆகமும் திரண்டு ஊரி அழலொடு வாயும் புண்ணாய்
தேகமுந் திளைப்புண்டா கித்திகவுடன் சிறு நீர் கட்டு
வேகமும் விரைய வூர்ந்து விரும்பியே
பாகமா யூது பித்தம் பாலகர் பிணியிதென்றே.

இதற்கு மருந்து.

12. இஞ்சி வால் மிளகு திற்பிலி சிறுள்ளி மதிரம் சீரம்
மிஞ்சிய காந்த மல்லி மிளகு சிற்றரத்தை யேலம்
கஞ்ச நீருள்ளி மாஞ்சி கடுகுரோகணி விராணி
உஞ்சலாய்க் கஉநாயமுன்ன ஊதிய பித்தம் போமே.

சோகை பித்தக் குணம்.

13. இருமலும் செருமலுண்டாம் இளைப்பொடு அரைப்பு மாகிக்
கருகிடு மலமும் நீரும் கடுத்திடுங் கையுங் காலும்
வெருவியே வெளிலும் பாண்டம் வெம்பெரும் பாடதாகி
நருவியே சோகை வற்றி சோகை நீராகு மென்றே.

14. நீரது மிகுந்து கண்டம் நெகிழவே வீக்கமாகு
சேரவே மினுங்குந் தேகம் செம்பொன்னின்னிறமதாக
ஊரவே திட்டு முட்டாய் தடிப்பு மேல் மூச்சு முண்டா
பாரவே நயனஞ்சுண்டும் பஞ்சு போலாகு மென்றே.

15. பஞ்சு போலகம் புறங்கள் பரந்திடும் பரதாபங்கள்
நெஞ்சோடு விலாவிரண்டும் நெடிலடியாக வாங்கும்
கஞ்சியு மறந்து ரண்டு கண் பருமுனி மூளித்து
அஞ்சவே தலையுருட்டும் அறிந்து கொள் மரணந்தானே.

மருந்து.

16. தன்றுடன் சோகை பித்தந் தனையர் மேலெடுத்த போது
உன்னிய தொண்ணூறுக்கும் ஊட்டிடும் மருந்து கேளு
பன்னியதரும் பிரும்பு பழங் கிட்டம் பலமீரைந்து
இன்னும் நல் மிளகு நாழி இது சமன் கடுக்காய்த் தோடு.

17. தோடுடன் குறுணிமோரு சொன்னது சரியதாக
வாடிடுங் காடி கோமியம் வகைக்கு இரு நாழியாகப்
பாடியு மெட்டொன்றுக்கி பண்புடனிறுத்துக் கொண்டு
வாடிடு மிஞ்சி கையான் வளர் பழச் சாறு நாழி.

18. சாறுடன் கொடுப்பைச் சாறு சதா வேலிக் கிழங்கின் சாறு
சாறுடன் படியில் பாதி கோவின் நெய் ரெண்டு நாழி
வீறுடன் சுற்கங் கேளு வெந்தையங் காந்தஞ் சீரம்
தேறுமுக் கடுகீருள்ளி சிறு புன்னை யரத்தை காயம்.

19. காயமும் சாத்திர பேதி கடுகு ரோகணியிந்துப்பு
மாயக்காய் கெருட பச்சை மதிரமும் பஞ்சு கன்னூர்
சீரமுச் சாதி கோட்டம் துலங்கிய பொரிகாரந் தானே

பாயமாய் வகை களஞ்சி பால் தவிலரைத்திடுரே.

20. அரைத்தெல்லாங் கலந் தெரித்து அடுத்த நாள் மெழுகு பதத்தில்
சரிந்தவை வடித்த நெல்லில் தயவுடன் திங்கள் வைத்து
சொரித்ததைக் காசு வீதம் குட்டிடு மண்டலந் தான்
கரைத்திடுமே க பித்தம் காமாலை பாண்டு சோகை.

21. சோகையொடு நீராம்பல் கணையின் வீக்கம் தொந்தித்
அதிசாரம் கிரணி மூலம் தாகமுள்ளெரி
தாக முள்ளெரிவு மல பந்தமும் போம் தயவான பத்தியந் தான் தறுகிடாமல்
ஆகமுள்ள கை பாகம் நோயின் சாரம் அறிந்துடனே தேகமதின் பலமுங் கண்டு
வேகமுடன் பிணியிது தான் நோய்கள் நீக்கும் விரும்பித்தான் பார்த்தவர்க்கு மெய் கண்டாயே.

சுர பித்தக் குணம்.

22. கதிக்கு முன் சுரத்தைக் காட்டி கசைந்து நாவரு வருத்து
குதித்துடல் நடு நடுங்கி கோபமும் வேகமுண்டாம்
பதித்திடும் பாவை போலே பாலகன் தெரிடாது
குதித்திடு முதடும் புண்ணும் சுர பித்த மென்றிடுரே.

இதுக்கு மருந்து.

23. என்றகிலி சங்கு தோடை சுருள்ளி பொன்னுங் காணி
மன்றில் நன்னாரி சீந்தில் மதிரமுச் சாதி சீரகம்
கன்றிய மாயக் காயும் கனகத்தின் பூவும் திற்பிலி
சென்று முந்திரி ராமிச்சு செந் நெல் வென் பொரி சிற்றேலம்.

24. ஏலம் நெற்பொரி சமனுய் யிசைவுடனரை நாளும்
மேல் பொடி சர்க்கரை கலந்து விருப்பமா யருந்தும் போது
காலம் விட்டகன்று பித்தம் கருஞ் சுரம் வெப்புச் சூடு
ஞாலம் விட்டகலம் நீங்கி சுகந் தரும் சுறுக்கில் நன்றே.

கபபித்த குணம்.

25. சுறுக்குடன் மதியுங் கெட்டு ஞாலமுங் குனேந்து வாடி
இறுகியே முகங் கருகி யிருமலு மிளைப்புண்டாகும்
தறுகியே தாகமுண்டாய் தலையதுசுழன்று வாந்தி
கறதிடு மலமும் நீரும் கப பித்த மென்று செப்பே.

இதுக்கு கஷாயம்.

26. செவ்வியம் சிறு நாகப்பூ திற்பிலி மதுரஞ் சிங்கி
இவ்வித கடுகுரோகணி இலவங்கஞ் சீரம் ரண்டு
கொவ்வியை கணையின் பூடு குறந் தொட்டி வில்வ வேரும்
அவ்விதங் களஞ்சி ரண்டு ஆறநாள் கஷாய மூட்டே.

27. மூட்டியே பொன்னுங் காணி முத்தள சீந்தி மகயான்
தீட்டியே அன்டங் காரி செம்பக நெரிஞ்சி வில்வ
கட்டியே அடா தோடை குழி மீண்டான் ஞா றுவேளை
சாட்டியே வகைக்குழக்கு சாறுடனிர வுள்ளி.

29. உள்ளியின் சறு நாழி உற்றதோர் பசுவின் பாலுதுள்ளிய
துள்ளிய செவ்விள நீர் சுரபி நெய் வகைக்கு நாழி
அள்ளிய வசம்பு சுக்கு ஆகதி மதிரம் சீரம்
தெள்ளிய மாயக் காயும் திரிசாதி சாத்திர பேதி.

30. பேதியோட ரிசியாறு பேடைய மிலவங்க மேலம்

ஆதியாய் வகையொன்றுக்கு அரைக் களஞ்சாக வாங்கி
ஓதிய பாலாலாட்டி ஒன்றித்துக் கலந்த போது
நீதியாய் சிறு தீயிட்டு நினைவுடன் மூன்றும் நாளில்.

31. நாளிலே பருவந் தானும் நல் மெழுகாக போது
நா லிதை மாயிரத்து சிறுவர்க்கோர். குறண்டி வீதம்
வேளையா மந்தி சந்தி விரும்பிய பாறு நாளும்
காளிழ கொடுக்கும் போது கய பித்த ரோகம் போமே.

சத்தி_பித்தக்_குணம்.

32. பொங்கிடு விலாவ நெஞ்சும் புண்பட விதன முண்டாம்
தங்கியே காய்ச்சல் வந்து தலை வலித்துடன் சுழன்று
மங்கிய ரெத்தம் போலே மறுத்தெதிலேயஞ் சத்தல்
அங்கமுங் குறைந்து வாடி அன்னை பாலுணங்கிடாதே.

இதுக்கு_மருந்து.

33. இலவங்க மதிரம் திற்பிலி இஞ்சியோட்டாத்தை சந்தம்
பலமுள்ள முத்தம் கோட்டம் பேர்ந்த முந்திரி
ஏலம் சூலமுள்ள நன்னாரி சீந்தி கூவை நீர் சமுலத்தி
சீலை வடிவாக நெய்யில் செலுத்திடச் சத்தில் போமே.

வீங்கு_பித்தக்_குணம்.

34. சத்திலே வீங்கு பித்தம் தனையர் மேலான போது
முத்திய மலமும் நீரும் மூச்சதும் பேர்ந்திடாது
குத்தி போல் தடித்து வீங்கிக் குரல்து கட்டிக் கொள்ளும்
யெத்திய சுவசமுட்டி எடுபடுஞ் சீவன்றுனே.

35. எடுபடா தேமு நாளும் யியல்வுடன் கலந்து தானும்
துடியுள்ள மாருன் மூலம் சோமனுர் சிவதை ரோணி
வடிவுள்ள காந்து அட்டம் வரிக் கடுக்காய் மிளகு
பிடியுள்ள பொரி காரந்தான் பேர் வகை சமனுய் வாங்கே.

36. வாங்கு நீ யிடித்துச் சூ ளாய் வளர் பழுச் சாற்றுலாட்டு
பாங்கியே மை போலானால் பகலவன் முகத்துலர்த்தி
தீங்கில்லாப் பொடியதாக்கி தேவேது நெய்யுமாமே.

37. நெய்யொடு பசு மோராகும் நேர யோர் காசு வீதம்
பய்யவே யருந்திடுக் கால் பாலகன் வீங்கு பித்தம்
செய்யவே சோகை பாண்டு சேர்ந்த நீர்க் கவுசியாம்பல்
தொய்யலி குலை யேகும் சோரையுந் தனைக்கும் பாரே.

பெரும்_பித்தக்_குணம்.

38. பருத்திடுந் திமிர்த்து மேனி பருங்கல்லுப் போலுறைத்து
முருத்திடுங் கண் மயங்கும் முழலையு மிகுதி தேடும்
ஒருத்திடுங் குகனைப் போலே உள்ளிருந் தேப்புத் தோன்றும்
வருத்திய பன்னிரண்டில் வருவது காலனிறுனே.

கழிப்பு.

39. காலன் வந்தடரு முனனே கழிப்பது . சொல்லக் கேளு
வாலையா முருவு கட்டி வரனமு மஞ்ச தாக்கி
கோலமாங் குருமுன் வைத்து குவித்துப் புவதிழல் லெட்சை
மேலவர்க்கான போது வெற்றிலை பாக்கு குடன்.

40. குடலைக் சாம்பிராணி ஞாளித மிலங்கு கற்பம்
காடழு நூட்டை தேங்கள் கள்வலுக்கிசைந்த கோளி
பாடையும் பாழியாடை பால் மது கறி பொரிகள்
வேடலுக்கு கிசைவதாக வேண்டிய தெல்லாஞ் சேரே.

41. சேர்த்திடு வாலை கற்பம் தெளிவுடன் கிரிகைக் கெல்லாம்
ஆர்த்திடு மயிமன நலம் அம உமளும நமமம
கோர்த்திடு குறேதாரியும் கோம் வாலைபுவனே சொரி
தீர்த்திடு வல்லி யும் திருந்திய கவசகா வென்றே.

42. என்றுமே சங்காளந் தான் எறிபடச் சலத்தா லோதி
மன்றிய மகலைச் சுற்றி மசான மக்குகில் சென்று
இன்றிய கர்மந் தீர்ந்து எழும் பிணிக்க வுடதங்கள் ந
நன்றென நெய் ஞானென்று. நாடவதன்மை தானே.

<u>நெய்.</u>

43. தானமாம் பழைய கிட்டம் தய்ங்கிய இரும்பிரும்பு
ஏனமா முதலி வேரும் சுருள்ளி கருவிலாஞ்சி
கானமா மிரகு கையாளி கற்றுனஞ் சரு நீர் நூள்ளி
ஞா வ மாந்திரி பலாதி குடர் புளியிலையு மாமே.

44. இலவகை பலமதாக இடித்து மூசுகிரணி நீரில்
கலங்கவே எட்டொன்றுக்கிக் கஷாயமு மிருத்து போது தலங்கிய
நெய் முன்னுழி ஞா தனை யிசன்கு தோடை.
அலக்கவே பிரமி மிஞ்சி அதின் சாறு படி தான் வாரே.

45. வாரவே பழத்தின் சாறு வன் கரும்பின நீர்ச் சாறு
பாருமே படியில் பாதி பசுவின் பால் படிதான் றெண்டு
காராவின் கோமியம் நாலு காடியும் படி தானென்று
சீரக மரிசியாறு திரிகடுகுள்ளி காயம்.

46. காயமுங் கடுகு காந்தம் கன்னுரம் கெருட பச்சை
வாயமுக் சயிலஞ் சாமை. சாத்திர பேதி பச்சை
நாயனும் குக்கில் பட்டை காரு. குழுமத் திற்பலி
ஞா ய வால் மிளகு தேற்றான் சிங்கியம் கஞ்சி நண்டே.

47. இரண்டென பாலாலாட்டி இசைவுறக் கலந்து வைத்து
கண்டென மெழுகு தானகும் பதம் வடித்திறுத்து
ஓண்டுடன் ரைக்களஞ்சி சுகிர்தமா யந்தி சந்தி மண்டல மதினில் பாதி மைந்தருக்
கூட்டிடாயே.

48. ஊட்டிடில் பித்தமேது ஒப்பிய சோகை பாண்டு
நாட்டிய குலையேது நல் விஷ ரோகமேது
ஆட்டிடுங் கவுசியேது மகோதரங்களேது
ஓட்டிய பிணியுந் தீர்த்து சோபையுந் தமைக்கும் பாரே.

49. பார் மனக் கவலையற்று பல பல விசாரம் விட்டு
சாரவே யுலக மெங்கும் தாய் போலுந் தந்தை போலும்
நேர்மையை விரும்பினோர்க்கு நீடுழி காலம் மட்டும்
பேரக தழைக்கும் வாலை பித்தி நிதான முற்றே.

நாய் முள்ளின் நிதானம்.

1. சீர் புகழ் குமாரன் சீஷன் திருமூலி குழந்தை கட்கு
பார் புகழ் நாய் முள்ளு ரோகம் பதிறிடு மொரு நாலந் தான்
வார் புகழ் செய் குழந்தான் வகையது விவரமாக
கூர் பகழ் மருந்தும் கூட கூறின நூ லிதெள்ளே.

சித்திர நாய் முள்ளு குணம்.

2. பதறியே அமுத பாலன் பாலது கொள்ளிடாது
கதறியே வெதும்புந் தேகம் கப்மத மிருதி காணும்
உதறிடும் கையம் காலும் உள்ளமும் நடுக்க முண்டாம் ?
சிதறிடும் மிக் குழந்தான் சித்திர நாய்முள் ளென்றே.

இதற்கு மருந்து.

3. சீரகம் கடுக்காய்த் தோடு சேர் வலகக் கரைக் களஞ்சி
வார்தரும் குமரி வேரை வாட்டியே பிழிந்த சாற்றில்
கார் குழல் மாதரைத்து கரண்டியினளவதாகச்
சாரவே திரி நாளந்தி சந்தியுந் திட்டந்தாவே.

4. திட்டமாய் முலையுண்ணை சிறி மிசவே சந்திக்கும்
மடவார் கையில் தரியாது மனம் போலுடலும் வெச்சென்றும்
விடமேய் நயன விழியாளே வேப்பின் பூப் போல் வயிறெழுகும்
நடமே புரிவாரருள் செய்தாருள்ளக்கி நாய் முள் குழந்தானே.

இதற்கு மருந்து.

5. குமரிச் சோறுந் கடுக்காயும் கவச் குருந்தும் சீரகமும்
அமுரி விட்டு எட்டொன்றாய் ஆக்கி யிறுத்த ரோசிலையும்
விமரி யுரைத்து முலைப் பாலும் விட்டுக் கலந்து நாள் மூன்று
உமரிப் படி தாலுள்ளக்கி ஓடும் ஓடும் நாய் முள்ளே.

உக்கிர நாய் முள்ளுக் குணம்.

6. உள்ளங் கலங்கி வயிறிளைந்து ஓடிக் கழியுஞ் சந்திக்கும்
தள்ளை முலையுங் கொள்ளாது தயங்கி மயங்கும் பாலகன்றுன்
அள்ளுஞ் சொறியும் காந்கலமாய் அரையின் கீழே தான் குளிரும்
உள்ளபடியே முனி மொழிக்கும் உக்கிர நாய் முள்ளிது வாமே.

7.

இதற்கு மருந்து.

சந்தனம் வசம்பு சீரம் சாதிக்காய் மதிரத் சுக்கு
வெந்திய கிரும்பு பத்திரி வால் மிளகு கருவேல் பிர்க்கு
முந்திய கடுக்காய் திற்பிலி மிளகின் வசமன் வெதுப்பி
உந்திய குடி நீருண்ண உக்கிர நாய் முள்ளோடும்.

8. கட்டிடும் சிறுநீர் தாலும் கடுப்புடன் தரிப்புண்டாகும்
தட்டுடன் மலந் கருகும் நுரைப் பிளைப்பிருமலுண்டாம்
விட்டிடாச் சுரமுன் காயும் வீங்கிடு முலையுண்ணது
பட்டிடும் விஷ நாய் முள்ளு பாரமென்றியம்பிடீரே.

மருந்து.

9. இஞ்சி நற்சீரந் திற்பிலி ஏலமுங் கடுகு ரோணி
அஞ்சிய நெரிஞ்சி கையான் தோடகை பிரமி சிங்கி
மிஞ்சு நீர் முள்ளிக் கண்டன் வெருகு வீராணியெல்லாம்
நஞ்சதைச் சமனைக் கொண்டு [illegible]

10. ஆக்கிடும் நாள் மூன்றப்பா அந்தியுஞ் சந்தியுந்தினசரி
தாக்கிடும் பொரி காரத் தூள் சாந்த மேல் பொடியதாகப் போக்கிடும்
போக்கிடும் விஷ சுரத்தில் பெரிய நாய் முள்ளு நோகம்
பாக்கியம் செய்தோரின்ற பாலகன் தனக்குப் போமே.

முற்றும்.

மாந்தம் பதினெட்டுக்கும் நிதானம்.

1. ஆதி பரா பரத்தின் தாள் பணிந்து போற்றி அண்ட பகிரண்ட மெல்லாம் நிறைந்த சோதி
பாதி மதி தரித்த சிவன் தன்னைப் போற்றி பச்சை திருமாலடியைப் பணிந்து போற்றி
ஆதி கரி மதி முகவன் பாதம் போற்றி ஆறுமுகக் கடவுளினையடி தொழுது போற்றி
நீதி தரு மூலகு தனில் பாலகர்க்கு நெருங்கி வருமாந்த நிதானந் தான் காப்பே.

2. மாந்தமது வரலாறு சொல்லக் கேளீர் மாதரொடு பாலகரு மருந்துண் தீனி
சேர்ந்த தொரு பால் தனிலே விஷந் தான் கொண்டு சிறுவருக்கு உதரத்தில் மந்தம் பற்றி
ஊர்ந்தெழுந்த தீரையினல் விரணங் கொண்டு உள் விரணம் பல நோவு உறவதாகி
சார்ந்த மலம் சிக்கியதில் தோஷமுண்டாய் தானெழும்பும் மாந்த வகை சாற்றுவேனே.

3. சாற்றுகிறேன் வாத மாந்தம் பித்த மாந்தம் தயவான சிலேற் பனத்தின் மாந்தந் தானும்
ஊற்றுகிறேன் பால் மாந்தந் தீரை மாந்தம் ஊதுகின்ற மாந்த மொடு பிரளி மாந்தம்
சீற்றமுள்ள விம்மாந்தம் தொந்த மாந்தம் சொல் பெரிய நீர் மாந்தம் துட்டு மாந்தம்
ஏற்றமுள்ள பேர் மாந்தம் கிட்டு மாந்தம் இயல்வான சுழி மாந்தம் வீக்கமாமே.

4. வீக்கமொடு மகா தோஷ மாந்தந் தானும் விளம்புகிறேன் குடோரியொடு வீச்சு மாந்தம்
பக்கமுறு மாந்தவகை பதினெட்டுந் தான் பற்புடைய பாலகர்க்கு வந்ததனில்
ஆக்கமுடன் சாத்தியமும் அசாத்தியமும் ஆராய்ந்து கண்டறிந்து அவுஷதங்கள்
நீக்கி விடச் சொல்லுகிறேன் பண்டிதர்க்கு நிகழ்வாத மாந்த குணம் நீ தானே கேளே.

வாத மாந்தக் குணம்.

5. பாலகன் தன் வயிற் பொருமி விம்மிக் கொள்ளும் பாக்கான உடலதுவும் வேர்வையுண்டாம்
கோலமுடன் பல விதமாய்க் குறிகள் காணும் கொண்டெழுந்து உடல் அடிக்கும் வலியுண்டாகும்
சீலமுடனே நாசி புண்ணதாகும் சீறியமும் கொட்டாவி சிறந்து காணும்
இவை விஷமுண்டோன்றன்னறி வருளா லறைந்து விட்டேன் வாத மாந்தத் தோஷ மீதே.

கஷாயம்.

6. ஈதென்ற உள் முதலி வேளை நொச்சி உத்தம தாளி பொடுதலை நுணயிலை தான்
நீதமுடனோர் வகைக்கோர் பிடி வறுத்து நீரிலிடு திரிகடுகு அசமதாகம்
வேதென்ற வசம்பு வகை சமன் வெதுப்பி வெள்ளுள்ளிச் சில் முடிந்திட்டு விளம்பக் காய்ச்சி
அதென்ற மாத்திரை அளறிந்து சேர்த்த ஊட்டிவிடு தயிலமொன்று உரைக்கிறேனே,

தயிலம்.

7. முத்தம் பூங்குழலாளே மொழியக் கேளாய் முருங்கை வேர் மிளகு சுக்கு வசம்பு கூட்டி
எத்திசையும் சித்திர மூல சாரணையின் வேரு இசைந்த நரி விரட்டியுட வேருஞ் சேர்த்து
வித்த நிம்ப எண்ணை தனி விட்டுக் காய்ச்சி விதமாகக் காசளவு உள்ளுக் கூட்டி
மெத்த வலித்திடுங் குதிரை சன்னி தோஷம் வெருண்டோடும பாலகர்க் காய் நெய் சொன்னோமே.

பித்த மாந்த குணம்.

8. சொல்லுகிறேன் வாந்தியொடு பேதியுண்டாம் சுறுக்கான மூர்ச்சையது மிகவுங் காணும்
அல்லுகிறேன் குரலதுவுங் கம்மலாகி அழகான மேனி யெல்லாம் மஞ்சனித்து
பல்லகியே வேர்வையொடு தான் குளிர்ச்சை பகரு பித்த மாந்த குணமிது தான் பாரு

நெல்லனைய மாயறியப் பண்டிதர்க்கு நேர்மையுடன் தானுரைத்த நினைவிதாமே.

கஷாயம்.

9. தாமென்ற வேர்க் கொம்பு அசமதாகம் தை வேளை. வேர் வசம்பு வெந்தயந்தான்
நாமென்ற ஓரிடையாம் நிறுத்து வாங்கி நல் பருவமாய் வறுத்து இடித்துக் கொண்டு
ஓமென்ற நாழி நீரெட்டொன்றுக்கி உத்தமனே மூன்று நாளதிதி சந்தி
தாமென்ற பாலகர்க்குப் புகட்டிடுக் கால் தக்க பித்தமாந்த மது தவறலாச்சே.

சிலேற்பன மாந்தக் குணம்.

10. மூச்சப்பா உடல் சிலிர்த்துத் தான் குளிரும் அழகான நாவுலர்ந்து வெளிறிப் போகும்
மாச்சடர்ந்த நெஞ்சு தனில் கபந் தான் கட்டி மலமும் வயறு தான் பொருமி ஏப்பவிட்டு
தாச்சப்பா, பாலகன்றன் மயக்க முண்டாம் சஞ்சலமாய் வயிற் கழியும் சரீரம் நோவாம்
தீச்சப்பா கப மாந்தம் செய் குணத்தைத் தெளிந்து முனி தானுரைத்த செய்கை தானே.

கஷாயம்.

11. கழற் கொடி நீர்க் குண்டி நாவிலை வகைக்கு கருது மொரு பிடி இரும்பு சட்டி தன்னில்
பழுக்க முடனிடு சிவக்க வடித்து வாங்கி பாணி படியச மோதம் வசம்பு சுண்டி
நிசக்க முறம் நல் மிளகு பொடுதலைக் காய் திற்பிலி யோரிடை நிறுத்துத் திலகத் தென்னை
அழகக விடு சிவக்க வறு பாகமாலல் அது சூ சில் முடிந்து போட்டு அழல் தீயேற்று.

12. தீ யெரித்து எட்டொன்றுக் குறுக்கி வாங்கி சேர் குளிகை நோயறிந்து திரமதாக
நீ யிருத்து நாள் மூன்று அந்தி சந்தி நிச்சயமாக வட்டி வர தீர்க்கும் மாந்தம்
வாயமுறம் பத்தியந் தானர் முதலி வகருமிலைக் கருவாடும் மாதர்க்காகும்
சாயமுறம் பாலகர்க்கு மறிந்து ஊட்டு தயவான பால் மாந்தம் சாற்றுவேனே.

13. பால் மாந்தக் குணம்.

மாந்தஞ் செய்யுங் குணங் கேளு வயிறு பொருமு, மிரைப்புண்டாம் மூநவது போலே
முளித்திருக்கும் ஆவின் பாலும் சந்திக்கும்
வேந்தர் வேம்பின் பூப் போலே விதமாய்க் கழியுந்தாகிக்கும்
ஏந்துந் தாத் தான் விழி சொருகும் ஈயல் வாயிடறும் புண்ணுமே.

கஷாயம்.

14. ஓதும் பொடுதலைக் காய் வசம்பு ஓங்கும் பூண்டு மிளகுடனே மேவுமிந்துப் பொடு
சமனும் வேக வறுத்துக் கஷாய மிட்டு
கோதும் கஷாயம் தனிலிரத்தச் சொடுக்க மாந்தம் தாடின தீரும்
நீதம் வயித்தியர் தானறிய நிறையார்புரைத் தோம் செந்திருவே.

நெய்.

15. உண்டா மிதற்குப் பரிகார முகந்த மேதி நெய்யுழக்கிப் ஐஸ்.
பண்டே வேலிப் பருத்தியின் சாற் பகரும் பாதி யதில் விட்டுக்
க்ண்டார் ஊழலே வெள்ளுள்ளி ததிக்க ரெண்டு கழத்சிட்டுச்
கோண்டே காய்ச்சிக் கொள்வீரால் கொடியமாந்தம் ஜுடி போமே.

மேற்கண்ட பால் மாந்த நெய்.

16. கண்ணும் குழியும் உச்சி தாழும் கருத்த மயங்கி புழைவுண்டாம்
புன் போலு தரம் தானொந்து புளித்தே கழியும் வயிறதவும்

17. கோதே கேளாய் மாந்த நெய்யைக் குளாவுமேதி நெய்யுழக்கு
போதே வேளையு முருக்கு பொடுதலை பருத்தியின் சாற சமன்
மீதே ஏலம் விளாலரிசி மிக்க கிரும்பு வசம்பிவையும்
ஊ தாய் வெந்தயம் துரமுள்ளி திரிகடு கீரைந்தது வாட்டே.

18. வாட்டமா மிவைகளெல்லாம் வகைக் கரைக்கஞ்சதாக
கூட்டியே அரை ஊக்கி ந்தே நெய்யில் கூர்மையாய்க் கலந்து காய்ச்சி
மீட்டியே மெழுகு பதம் மிளப்பமாய் முதிர வெந்து
நாட்டியே வடித்துப் பின்னி நாளைபாலங் கேளே.

19. உச்சி தனிலும் விலாப் பறமு முகந்து நடலி புள்ளுக்குச்
கச் சீர் முலைப் பாலானதிலே சுறந்து நெ் நாள் காசளவு
உச் சீர் விட்டங் இனி துன்ன ஒடும் மாந்த மிவை யெல்லாம்
தச்சீர் துட்டுந் நாள் தீர்த்தய்ய பொடுதலைச் சாற்றிலிடே.

இரை_மாந்தக்_குணம்.

20. இரையும் கோபமாகி இரைந்து மேல் சுழற்றி வானிர்
திரையுது கடல் போகி தீரைய மலமிடர்து
நரையுது வயிறு விம்மி நளினமும் குறைவதாகி
சுரமுறு தொண்டை கோழை தீரையின் மாந்தந் தானே.

21.

கஷாயம்.

தாளை ஊமுதலி ஊரி மலரிரேடு, சயவாள முசிட்டையுட நன்டு தாளும்
வாளை இது வகை யோரளவஞ் கொண்டு வாரியது விட்டெரித்து எட்டொன்றுல்
காளை முதல் காய மதிமரைத்த கலந்து கொடு திரி நாளுமாறு நேரம்
வான கண்ட பறவைகள் போல் நீரையெல்லாம் வாங்கி விடுமே பிரளி மாந்தங்
கேளே.

பிரளி_மாந்தக்_குணம்.

22. கேளடா பாலர் வயிற் நரம்பு பச்சை கெலிதமாய்ப் பேதி பச்சை நிறமேயாகும்
நாளடா சில பொழுது கட்டிக் கொள்ளும் நாறு சில போதிரைந்து களிச்சலுண்டாம்
வாளடா வயிற் கடியும் சில போதாகும் வந்திருக்கும் குணமது தாலின்னர் கேளு
பாளடா மலம் விடாதிளைப்பு புண்டாகில் பார்த்தறிந்து மருந்து செய்யப் பலிதமாமே.

எண்ணெய்.

23. ஒமம் சுக்கு நல் மிளகு உள்ளி திற்பிலி வசம்பிந்து
நாமும் வேலி யிசங்கு நொச்சி நல் பொடுதலைச் சாறு முத்தென்னை சமன்
தாமே காய்ச்சி நாளொன்றில் தயவோர் காசிடையுள்ளுட்ட
போமே பிரளி யொடு மாந்தம் போகுஞ் சொன்னேன் பிசகாதே.

மேற்கண்ட_எண்ணெய்.

24. மஞ்சள் தேறரண்டுடனே மூக்கறச் சாறனை கச்சந் தீராய்
மிஞ்ச பத்துக்கும் மட்டிக் காய் மிகுந்த பிரமி யிது வெல்லாம்
நஞ்ச யிடித்துச சாற படி நவிலே நெய்டென்னை யீருள்ளி
காய்ந்து யிறக்கித் தான் கொள்ள கலங்கும் மாந்தம் பிரளியுமே.

ஜுர_மாந்தக்குணம்.

25. ஜுரமாந்தம் செய் குணத்தைஉரைக்கக் கேளாய் ஒன்றுடனே
வாதை போலே மலங் கட்டி வயிறும் விம்மிச் செரிப்பித்து
வேது முடலில் சுரங் காயும் வியர்வை மயக்கந் தளர்ச்சியுமாம்
பேதி யிடித்த மாப் போலே பின்னே கெந்த மதுறக் கெந்தம்
ஓஜங் குணங்கள் தானறிந்து உற்ற மருந்து கொடுத்திடரே.

26. காட்டு மல்லிகை யீருள்ளி கருஞ் சீரகமும் கடுக்காயும்
நாட்டில் பெருத்த சீரகமும் நல் வச்சிரப் பால் விளக் கெண்ணெ
கூட்டி யெரித்துப் பாலகர்க்கு கொடுக்க மாந்தம் பேர் மாந்தம்
ஓட்டி விடுங் காண் ஒன்றுவதலே உலகோரறிய உரைத்தோமே.

விகட மாந்தக் குணம்.

27. மலமும் சிக்கி வயிறிரைந்து வாகாய்த் திரைந்து தான் கழியும்
பலவாய் நின்று சுரங் காயும் பாங்கரையில் வீழ்க் குளிரும்
சலமா யுடம்பு தானு வியர்க்கும் தாங்காப் பின்னே வாந்தியுமாம்
நலமாய் மேனி வாடி வரும் நவின்றோர் விகட மாந்த மிதே.

28. சிறிய வன் வயிறு மூதி சினத்துடன் தேகம் காயும்
கரியுடனுண்ட தாயார் கையிரும் தங்காதிரசில் அறிவயர்ந்திருக்கு மீது
அரைக்குக் கீழ்க் குளிர்ந்திருக்கும்
வெறிவிலா தாக்கி வைக்கும் விகட மாந்தமாகு மென்மே.

29. தாகிக்கும் சிறு சிறுக்கும் சந்து கால் வீங்கும் வாரும்
தேகத்திலுருப்ப தெல்லாம் சேரவே புளையும் குத்தும்
வாகுற்ற உதரத் துள்ளே மலமிறு மடைத்துக் கொள்ளும்
பாகுற்ற மொழி நன்மாதே பகர் விகட மாந்தமாமே.

30. குறி பலன் கேளாய் மாதே குளுந்துமே வெதுப்புத் தோன்றும்
அதிலொரு புறந்தான் காயும் அப்பிறம் குதந்த பின்னே
பிறமது குடைந்து குத்தும் மீறுடல் பெருக வீங்கும்
செறி மலங் கடுத்து நின்று சிறுகவே கழியுங் கண்டாய்.

31. கண்டிடாய் விடு நீர் மெத்தக் கடுப்புண்டாங் கழியம் போது
சுண்டுற முனங்கும் கண்டாய் சொல் மொழிக் கெதிரே பேசும்
விண்டிடாய் நாவும் பல்லும் விரலினை கறக்கும் கண்டீர் தண்டின்
தண்டின் மேல் வெதுத்துத் தோன்றின் சதிரமா யறிந்து பாரே.

32. குறைந்திடும் குளுந்து காலும் கொப்புழ மடிந்து வீங்கும்
சிறந்த கண்ணிமையை பற்றி சில விகடம் தொந்த மாசி
விரிந்திடும் நாவும் பல்லு நீரளும் வெளுத்துக் காணும்
நிறைந்திடக் குணமே கண்டால் நெகந்திடு மருந்தீயாதே.

33. மருந்துகள் விரும்பிடாதே மது பிற மூச்சு மேலும்
தரங்களில் தாளும் வீங்கும் தடித்தது ஊரு மாகில் மர
பரந்த நீர் போலவே வீங்கிப் பார்வை யு மயங்கிற்றுலில்
மருந்திட வேண்டாம் சொன்னேன் மரண மென்றறிந்திடாமே.

34. மீண்டுவாய் வழு வழுத்து மேனியும் வெளுப்பதாகும்
தாண்டிய விழி மேலாகும் தவறிடும் கவன முண்டாம்
ஈண்டு மா மரண முண்டாம் மிரண்டரை நாழிகைக்குள்
கண்டு மேயிரைப்பு பெருத்துக் கொல்லுமே மரணந் தானே.

பொது மாந்தக் குணம்.

35. மலசலங் கட்டி நின்று வயிறது வலித்துக் கொள்ளும்
அலறியே அழுத பாலன் அன்னம் பாலெடுக் கொட்டாது
பலம் பெற மிரண்டு கோணப்பார் விழி பரந்து பார்க்கும்
புலன் குறியறிந்துரைத்த பொது மாந்தக் குணமிதாமே.

கஷாயம்.

36. கொன்றை யோடி சங்கு தோடை கொடிவேலி வேரு காயம்
நன்றெனும் புங்கின் பட்டை நல்ல தோரிந்துப் போடு
ஒன்றெரு களஞ்சிடித்து உதகமும் ரண்டு நாழி
சென்றதை உழக்காய் வாங்கி செலுத்திடு மாந்தம் போமே.

நீர் மாந்தக் குணம்.

37. பாரப்பா வுடல் மெலிந்துகுறுந்து வானீர் பக்குவமாய்ச்சுழன்று சிசு வாந்தியுண்டாம்
நீரப்பா சிறுத்து வரு முலை புண்ணுற நிரப்பாகத் தூங்கி விழித்துச் சரிக்கும்
சாரப்பா உடம்பு கை கால் தின வெடுக்கும் சார்வாக வயிற் கழியும் நீர் சுழற்றும்
நீரப்பா முகமிருங்கும் தலை வலிக்கும் நீர் கடுத்து மலம் சிறுத்து யிறங்கும் பாரே.

இதற்கு மருந்து.

38. பாரடா வெதுப்படக்கி அம்மான் பச்சை பரிவான நுணசங்கள் குப்பியோடு
ஊரடா சாணக்கி வகைக்குச் சாறு ஓர் வகைக்குக் கால் படி தான் அளந்து விட்டு
சீரடா எரண்டத் தென்னை நாழி சேர் வசம்பு வண்ண குள விந்த மொன்று
வாரடா பலமரை தான் இடித்து முன் சாற் வார்த்தரைத்துக் கலக்கி யடுப்பேத்தி
டாயே.

39. எரித்ததனை மெழுகு பதம் தன்னில் வாங்கி இதமான கலச மதில் வன்டு கட்டி
பிரித்ததனைச் சிறு வருக்கோர் கரண்டி வீதம் பிசகாமல் மூன்று நாளந்தி சந்தி
கருதி யதைக் கொடுத்து விடு பத்தியந் தான் காத்திடவே தீரும் நோய் கருத்தாய்க்
கேளு
பிரித்த தொரு நீர் மாந்தத் தோஷ மெல்லாம் பிசகாது யிது நிசமாய்ப் பேசும்
ஞாலே.

ஓட்டு மாந்தக் குணம்.

அழுத
40. பேசுகிறேன் சுரங் காயும் தலை வலிக்கும் பெரு வயறு நொந்துவீழி முதலாகும்
நேசமுடனே யரைத்து கரைத்தமாப் போல் நின்று மலந் தானிரைந்து கழியும் பாரு
வாசமுடனித்திரையு மரைக் கண்ணுகி மைந்தர் மிகத் தளர்ந்துலர்ந்து குழைந்து போகும்
வாசமுறஞ் சடா மாஞ்சில சுணமோதம் வசம்பு கருஞ் சீரகமு மாமை யோடே.

41. ஓடுடனே திரிகடுகு சமனும் வாங்கி ஒன்றுகப் பொடித்து மிரு நாழி நீரில்
போடுடனே தீ யெரித்து உழக்காய் வாங்கி புதல்வருக்கு யிருபொழுது பொறியா
யூட்டு
நீருடனே மூன்று நாளும் போது நிகழ்த்திறல் மாந்த மறு மின்ன மொன்று
கூட்டுடனே இஞ்சி பெருந் தும்பையின் கூட்டி மேதி நெய்யில் வெந்து கொள்ளப் போமே.

பேர் மாந்தக் குணம்.

42. மாந்தம் நீருடம்பு வற்றி வயிறது பொரு மிக்காயும் ?
விந்தையால் மலங் கழிந்து விட்டு விட்டடைத்துக் கொள்ளும்
உந்தியில் கடுப்புச் சீதம் ஒழுகியே விறங் கால் வீங்கும்
வந்த பேர் மாந்தந் தானும் வதைத்திடு முயிரைத்தானே.

எண்ணெய்.

43. பேர் மாந்தந் தீரகள் கேளீர்ப் புகழுமே ரெண்டெண்ணை உழக்கிளுடே
பார் தெங்கின் தேங்காய்ப் பளம் பசுவின் பாலுழக்குச் சேர்த்து
கோர் தங்கும் குமரி வேளை ஞெங் கொன்றைத் தோல் களஞ்சி
ரண்டு வேர் தங்கும் வெப்பால்ரிசி வெள்ளுள்ளி வசம்பு கூட்டே.

44. கூட்டுங் கள்ளிப் பாலுடனே கொண்டே ஒரொன்றோர் களஞ்சாய்
நாட்டி யரைப்பா லெண்ணையுடன் நலமாய் வெந்து பதத்திறக்கி
ஊட்டு மெண்ணை காசளவு உகந்து முலைப் பால் சேர்த்தருந்த

தீட்டும் பெரிய பேர் மாந்தம் திடமாய்த் தீரும் பெண் கொடியே.

குடிநீர்.

45. பெருந் தும்பை கரு வேப்பின்ன வரி மஞ்சளுத்தி பெரிய தொரு தெங்கு தாலம் விரி
முருக்கு விரி முருக்கு நார்த்திருமிச் சேர்க்க வேணவே வகைக்கு ஒரு களஞ்சி கட்டி
திறிகடுகு வெள்ளை யுள்ளிய சமதாகம் சீரக மோரொன்று களஞ்சாய்க் கொண்டு
அருவி நீர் காச்சியதை எட்டொன்றுக்கி அருந்திடுகில் பேர் மாந்த மகன்று போமே.

நெய்.

46. மங்காத படர் பருத்தி பெரிய தும்பை வளர் முருங்கை பொடு தலையு முருக்கிலேடு
தங்காமலிவை யெல்லா முழக்குச் சாகம் சரி சமனும் யிடித்துச் சாற் பிழிந்து கொண்டு
சிங்கார மிளகு மஞ்சள் திற்பிலி வெள்ளுள்ளி சேர் மிகவே மேதி நெய்யில் சேர்த்துக் காய்ச்சி
பாங்காகக் காசிடை தான் கொள்ளும் போது பாலருட மாந்த மெல்லாம் பறந்து பிராமே.

கட்டு மாந்தக் குணம்.

47. கட்டான மாந்தமுடன் வயிறிரைந்து கடுப்போலே கொமுத்து வலி தானுண்டாகி திட்டு
முட்டென மயங்கி மலமுஞ் சிக்கி சிறுக வயிற் தான் கழிந்து திகைப்புண்டாகி
விட்டுவிட்டு முலை யருந்தித் தூக்கம் போலே விழும் சோர்ந்து சற்றிருமல் வியர்வையுண்டாம்.
கட்ட முறந் தலை வலிக்குஞ் சுரங் கொட்டாவி தான் வலிக்கு மிது கட்டு மாந்த மென்னே.

கஷாயம்.

48. சீந்தித் தண்டு களிப் பாக்கு சிவதை வேருங் கடுக் காயும்
ஆய்ந்த கொத்தமல்லி சுக்கு அதிலே கவந்தம் நாலு படி
ஏந்து முலையாயின்னிரை எட்டொன்றுகக் குறுக்கிய பின்
வாய்ந்த குடி நீர் மலங் கழியும் மாந்தவசிரச் சுரம் போமே.

என்னெய்.

49. சாகினித் திருட்டிப் பால் வகைக்குச் சாற்றும் படி காலே ரென்டென்ன
வாகில் நாழி யருத்கியும் வளருந் தான்றி நெல்லி முள்ளி
பாகில கணம் விர்ாகனிரு படியா யரைத்துக் கரைத் தெரித்து
காயு மிறுத்துக் காசிடை கொள் கட்டும் மாந்தம் போய் விடுமே.

சுழியிறப்பு மாந்தக் குணம்.

50. போமென்ற சுரங் காயு மிரைப்புச் சுவாசம் பொல்லாத விக்கலொடு கக்கல் தானும்
ஆமென்ற முலையதுவு முண்டிடாது அப்பனே நித்திரை தானங்கே யில்லை
போமென்றதும் குணங் குணங்களிதிலுண்டாம் பொல்லாத மாந்த மெனப் பேணிப் பாரு
சாமென்ற குணங்கள் வந்து அன்முப்பா சாற்றினேன் சுழித்திழுக்கு மாந்தந் தானே

என்னெய்.

51. தலை புகழும் நறு நாழி முதியார் கூந்தல் சாகாத மூலி தும்பை தோடை யோடு
மலை துவழா, கொடக சாலை யிதின் சாறு வருமே ரென்டென்னே வகை சமனதாக
கலைசாதி ஆகதியு மிங்குரோணி காராவின் ரோசினையும் வெள்ள வுள்ளி
விலை வகைக் கோர் களஞ்சரைத் தெரித்திறுத்து வீதமொரு காசிடை கொள் விழலாய்ப் போமே

விடு வீக்க மாந்தக் குணம்.

விஷ வீக்க மாந்தக் குணம்.

ஆமப்பா சுரங் காயும் காதங் கண்ணும் அதிகமாய்த் தான் வீங்கும் வற்றும் பின்னே
52. காமப்பா விங்கி விடும் கை காலோயும் நாவுதான் புண்ணாகும் செர்ல்லக் கேளு
தாமப்பா அன்ன மயம் சொல்லொன்னாது குடித்து வுடல் வெருத்த நிறம் தள தளப்பாம்
ஓமப்பா ஞானமிதெல்லா மறிந்த போது ஊட்டுவது அவுஷ தங்களுண்மை தானே.

கஷாயம்.

53. ஊர் முதலி யீர்க்கு சிறு குறிஞ்சி ஆ தா உரக் சீந்திந் தண்டு தழாய் வேளை வேரு
நீருள்ளி பிரமியிலை மருள் கிழங்கு நிலை சங்கம் பட்டை சத்தி சாரணை, வேர்க் கொம்பு
மோதகமும் கரிய சீரம் விளைவான பூ வரன் பழுப்பிளெடு சேர்கையெல்லா
மோரிடையாய்ச் சதைத்துக் கொண்டு நீ யெரிக்க கரக மதிலடக்கு வாயே.

54. அடக்கி யதில் தண்ணீரும் விட்டுக் காய்ச்சி அளவாக எட்டிலொன்றுய்க் குறுக்கி வாங்கி
குடித்து வர மாந்த மொடு வீக்கஞ் சோகை குடி கெடுத்த காமாலை யிளைப் பிருமல்
அடுத்த சுரம் மயக்கமொடு சன்னி தோஷம் அழல் போக்கும் சுரமாகும் மருமையாக
பிடித்து வந்த குடோரி யென்ற மாந்த தோஷம் பேசுகிறேனின் நூலில் பெருமை தானே.

குடோரி மாந்தக் குணம்.

55. பெருமையாய்த் தேக மெல்லாம் பூரணித்து பொங்கி யெழும் வீக்கமுடன் புண் போல் நோகும்
துரை போலே வயிற் பொருமிப்பால கன்றுள் துள்ளி விழுந் தெழுந்து கையும் கால் குளிரும்
இரை எழுந்து கொட்டாவி ஏப்பமுண்டாம் இரு நாசி நீர் வடியும் குளிர் சுரமாம்
குரிய முகம் வேர்வொடு தலை கனத்து கொடு வரியாம் குடோரி யென்ற மாந்த மென்னே.

மருந்து.

56. மாந்தமது தீருதற்கு வெதுப்படக்கி வள்ர் பெரிய தும்பை வேலிப் பருத்தி யோடு
தீர்ந்த வெள்ளறுகிலிவை வேர் வதக்கி சிறந்த சாற் பழிந் தெடுத்து தேவதாரம்
கூந்தல் மொழி மானே வெள்ளுள்ளி சுக்கு குப்பை வசம்பா கதியோர் களஞ்சி கட்டி
பூந்தனமே வறுத்தரைத்துக் கலக்கி யுள்ளில் புகட்டிடு நீ மாந்த மது போகுந்தானே.

மாந்த சன்னி வீச்சுக் குணம்.

57. உண்டிடு பதார்த்தந் தன்னுல் உள் மாந்தம் பற்றி நின்று
தின்டிடும் வலி மயக்கம் தீராயிசிகூ பல் கடிகும்
குண்டிடு மன்னந் தண்ணீர் குடல் தன்னில் செல்லாச் சற்றதல்
பண்டிடும் சன்னி வந்து பறைக்கிடும் பிறவீச்சாமே.

மகா தோஷ மாந்தம்.

58. சாற்றுகிறேன் பாலனுடல் வெதும்பும் வேர்க்கும் சற்று முலை புண்ணாது வாந்தியுண்டாம்
கூற்றவனே மதி மயக்கம் சீதம் விழும் ஊனம் கெட்டு மலமதுவும் கெட்ட பால் போல்
தேற்றுகிறேன் தெளிந்து தண்ணீர் போல் கழியும் தேகம் வெப்பு நாற்றமும் கை கால் குளிரும்
ஆற்றுகிறேன் நாவுலரும் குரலும் கம்மும் அப்பனே கண் குழிந்து சுழலுமாமே.

59. ஆமப்பா சிவந்து கண்ணும் சுழன்று காணும் அடைவான கை காலும் பின்னலுண்டாம்
தாமப்பா முகமதுவும் பளிங்கு தாகும் தங்கம் போல் மேனியது மின்னும் பாரு
போமப்பா மாந்தமது தோஷம் தோஷம் பொருந்திய தோர் பலகன் தன் பிணி தான் நோக்கி
நாமப்பா சொல்லி விட்டோமிந்த மாந்தம் நன்றுகப் பார்த்தறிந்து நவிலலாமே.

60. நவிலுகின்ற வியாதி யெல்லாம் சாத்தியம் அசாத்தியம் நன்ருகப் பார்த்தறிந்து அவுஷதங்கள்
குவலயத்தில் வெகு நூல்கள் தேர்ந்த சொன்னூர் குருடரைப் போலிருக்காமல் நூலைப் பாரு
புவிய தனில் பாலகர்க்கு வெகு நூலுண்டு புகழ்ந்தறிந்து செய்தலனே புண்ணியோனும்
நிமிந்த மொழி பேசாதே நானென்னுதே நீகூறி மட்டு மல்லோ நிலைத் திட்டாரே.

முற்றும்.

கரப்பன் பதினெட்டுக்கும் நிதானம்.

61. அண்ட பிண்டம் உலகெங்கும் நிறைந்து நின்ற அரன் மகனே உந்தனுட பாதம் போற்றி
திண்டு செய்யும் கரப்பனது சொல்ல வேண்டி சிவ சிவா உந்தனுட பாதம் போற்றி
மண்டலத்தில் பாலகர் தன் கரப்பனெல்லாம் மகிமையுடன் சொல்லுதற்கு அருள்தா தேவி
என் திசையும் புகழ் படைத்த ஈசா போற்றி ஆனை முகா உந்தனுட பாதம் காப்பே.

62. காப்பான் தந்தை தாய் மேகத்தாலும் கருவான தோஷங்கள் விஷத்திலும்
கோப்பான கிரந்தியினுல் கர்மத்தாலும் கொங்கை பால் குடித் மந்த கிருமியாலும்
தாப்பான கரப்பனது அணுகிக் கொள்ளும் சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் தகமை கேளு
ஏற்பான கரப்பனது ஈரொன்பதாகும் இதின் மேலே அவுஷதங்கள் குறியும் கேளே.

3. கேளப்பா வாதத்தில் கரப்பனெட்டு கொவான பித்தத்தில் கரப்பன் அஞ்சு
நாளப்பா சேற்பனத்தில் கரப்பனஞ்சு நாடுமப்பா பதினெட்டுத் தொகையுமாச்சு
சூளப்பா வாதத்தில் பேர் தான் கேளு சுகமன மாரி கொள்ளி அத்திக் காயும்
வாளப்பா கொத்துச் செங்கரப்பன் சூலை வெப்பான சுரகாவன் கரப்பன் தானே.

4. தானென்ற பித்தத்தில் கரப்பன் கேளு தய்வான விஷக் கரப்பன் சுர கரப்பன்
தேனென்ற நீர்க் கரப்பன் உள்ளு ரோகம் தேகமதில் தழு களைய மிவைகளைந்து
நானென்ற வெடி கரப்பன் செங்கிரந்தி நல்ல விஷ வெடி கரப்பன் மண்டை சூலை
கானென்ற சுர வாதக் கரப்பனோடு கண்டறிந்து அசாத்தியமும் சாத்தியமும் பாரே.

5. பாரென்ற வாதத்தில் சாத்தியங் கேளு பாங்கான சுர கறனன் மாரி வெப்பு
ஊனென்ற பித்தத்தில் சுர கரப்பன் உள்ளி நோய்க் கரப்பநெடுயிவைகள்
தானென்ற சேற் பனத்தில் வெடி கரப்பன் தய்வான மண்டையிலே கரப்பன் சூலை
வேனென்ற இத்திரையும் சாத்திய மாச்சு விளம்பு வேன் குறி குணமும் மருந்தும் மேலே.

மாரியின் குணம்.

6. காசு போல் சிவந்து வட்டு கடும் சிவப்பாகத் தோன்றி
கூசியே பறவை போலே குழந்தையு மழுது காட்டும்
வீசிய சுரமும் கம்மும் விரும்பிய மலவீர் கட்டும்
பேசிய கபமு முட்டும் பேசிடு மரணமென்றே.

கொள்ளிக் கரப்பன் குணம்.

7. என்ற தோர் தேகமெல்லாம் எழும்பிய பொன்னல் போலே
குன்ற தோரி பனியுங் காட்டி குப்பெனப் புடைத்து மோதும்
நன்றென மலமுங் கட்டும நல் பழுப்பதுவுந் தோன்றும்
வென்ற தோர் கொள்ளி கொண்டு வீசியே மருந்து செய்யே.

8. மருந்து.

செய்திடு நிம்பம் சீந்தி செறுகன்டை வேரும் புடோலம்

பய்யவே ஆடாதோடை பருஞ் செம்பொன்னெரிஞ்சி தெற்றி
கொய்ய வேலுக்கில் சீனப்பாவொடு வறட்டு மஞ்சள் தீ
நெய்யவே சுக்கு சீரம் நல் திரிபலையும் சேரே.

10. சேர்த்திடும் வகையொன்றுக்கு சேகரம் களஞ்சி கூட்டி
பார்த்திடும் கஷாய மிட்டுப் பைய தேனுரையும் விட்டு
தீர்த்துடனருந்தும் போது தீர்ந்திடுந் தினமென்று
கார்த்திடு மீசனுனை கருத்துடன் செய்து நில்லே.

11. அத்திக் கரப்பன் குணம்:-

நில்லப்பா தேகமெல்லாம் நிறைந்திடு மத்திக்காய் போல்
இல்லப்பா ஊர்ந்து நீரும் இருந்திடும் சொறிந்து புண்ணும்
வெல்லவே சலமும் பாயும் வெருண்டெழும் காரு மேனி
குல்லப்பா குறிதான் கண்டால் கூறிடு மென்னை கேளே.

என்னெய்.

12. அத்தமும் வருசு உள்ளி சீரக மிளகு வேம்பான்
ஒத்ததோர் சந்தங் கோட்டம் உலத்தியின் குருந்த வேரு
வைத்ததோர் துளசி செம்பொன்னெருஞ்சியின் சாறு நாழி
பொய்த்த தோருருக்கு நெய்யும் புகழ் பெறக் கலந்து காய்ச்சே.

13. காய்ச்சியே பிரட்டும் போது கண்டதோர் கரப்பன் தீரும்
வீச்சியே சிறியாணங்கை விரவதாய்ப் பசுவின் நெய்யில்
வாச்ச தோருள்ளி கூட்டி வகையுடன் காச்சிறுத்து
தீச்சுடன் கொடுக்கும் போது தீர்ந்திடும் கரப்பன்றானே.

செங்கரப்பன் குணம்.

14. சிரசு வலிக்கும் மேல் சிவக்கும் தேகம் நோகும் நீர் வடியும்
புரகும் பூப் போல் சிவந்து வரும் புண்ணுந் தலையில் தேகமெல்லாம்
குரலும் கம்மும் புண் வெடிக்கும் குருப் போல் புடைத்துப் பின் காணும்
பிரலும் சிலது கரிந்து வரும் புண்ணும் புடைக்குங் கரப்பனிதே.

15. நெய்:- இதுவே தீரக் கூந்தல் தேற்றி யிதமாய்ப் பருத்திப் பூவுடனே
அதுவே பாலை யிருள்ளி யடுத்த செம்பொன்னெரிஞ்சி நங்கை போது
பொதுவே கழுதை லத்திச் சாற்பு பகுட்டி யிடித்துச் சாறுழக்கு
எதுவே சீரம் கருஞ் சீரம் எடுத்த குரைப் பட்டை சந்தம்.

16. சந்தம் பூலா விருட்சமுடன் சாத்திர பேதி திரிசாதி
பொந்த ரெண்டெண்ணெயது புகட்டி நீயுங் கால் படியாய்
விந்தம் பருவ மெழுகு திலே விரவாய் வடித்துக கொடுத்திடுகில்
ஏந்துங் குழலாள் செங்கரப்பன் யெல்லாந் தீருங் கண்டாயே.

குலைக் கரப்பன் குணம்.

17. கண்டாய் குலைக் கரப்பனது களத்துத் திரண்டு நீர் போலே
விண்டாய் பனியு முண்டாகு விதனம் பலதும் செய்து வரும்
குண்டாய் சிவந்து புண்ணும் குடுங்கிப் பழுக்கும் சிலதெல்லாம்
சிண்டா மங்கை யெல்லாதும் சீறி வெடிக்கும் பறங்கியைப் போல்.

என்னெய்.

18. போலாம் மிந்தக் குறி தீர பொங்கும் சங்கன் குப்பிச் சாறு
காலாம் பசுவின் நெய்யதுவும் கலந்து காச்சும் மருந்தைக் கேள்
கோலா மிலிங்கங் கெந்தகமும் கொடுத்த வசம் பகாரு சீரகம்

கலாம் வகைக்குக் களஞ் சொன்ற கட்டுந் தூிசி யதில் கால் தான்.

25.9.62

19. சுரீலா யரைத்துத் தான் கலக்கி கதித்த யீர வுள்ளியுடன்
வேலைபசுவின் நெய்யுழக்கு வெருண்ட கழுதைப் பாலுழக்கு
கூலே பசுவின் பாலாரியும் கூட்டுங் கழுதை லத்தியது C
வேலே தீரும் காச்சினி மேல் வேக முரைத்தேன் மடமாதே.

<u>வெண் கரப்பன் குணம்.</u>

20. மாதே கேளாய் வெண் கரப்பன் மருண்டு சுரம் போலுண்டாகும்
கோதே வெடிக்கும் புண்ணும் கோரும் நீர் போல் வீக்கமு மாம்
பாதே கபமுண்டாகி பதிந்து போகும் குரல் சத்தம் நீதே களிச்சல் மிக
வாகி நீங்கும் மாசம் மூன்றதுவே.

<u>சுர கற்ணூ கரப்பன் குணம்.</u>

21. அதுவே சுரமு முண்டாகி அடைவாய்க் காதில் குத்து ஊச்சல்
பொதுவே கண்டம் மேல் வீங்கி புடைக்குங் காதில் பழுத்துடையும்
எதுவே மண்டைக் குள் குத்தும் எருக்கும் சன்னி பத்ததிலே
பதுவே நாசி வழியாகப் பாயுஞ் சோரையுடன்.

<u>எல்லாக் கரப்பனுக்கும் குடிக்கவும் குளிக்கவும் தயிலம்.</u>

22. வேலிப் பருத்தி செந்நெரிஞ்சி வெருண்ட ஆவாரை கையானும்
சீலக்குப் பை மேனியிலே சீரந் துளசி தவரையிலை
காலப் பனம் புள் நாயுருனி கடுத்த நெரிஞ்சி சிறு பீள்ளை
நீலச் சுரையினிலை விஷ்ணு கிரந்தி வகைக்குப் பிடி யொன்றே.

23. ஒன்றே வகைக்குச் சாறெடுத்து உடனே கலக்கிக் கடை மருந்து
பன்றே ஏலங் கிரும்புடனே பகரும் சீரகம் மருத்கியும்
குன்றே மதுரம் கார் கோலம் குமமாங் கறுத்த சீரகமும்
சென்றே யீரவுள்ளியுடன் சீராய்க் கழஞ்சு நெய் நாழி.

24. நாழியாகத்தான் கலந்து நன்குய் வடித்து மனல் பருவம்
குளித்துடனே மேல்ப் பூசி சுகமாயுள்ளுக்குடன் கொடுக்க
பாறில் கரப்பன் பதினெட்டும் பறந்தே ஒடுந் தப்பாது
குழலகில் செய்யில் தப்பாதுணமா முறைகளிது தானே.

<u>விஷ கரப்பன் குணம்.</u>

25. தேகத்தில் சிவந்து பொங்கி சிரங்கு போல் நீரும் பாய்ந்து
ஆகத்தில் ஊர்ந்து கொண்டு அடைவுடன் தலையுங் காயும். நோகுமே
யுதரத்துள்ளே நொய்ய கால் ரெண்டும் புண்ணைப்
பாகமாய்ப் வெடித்து நீரும் பற்றியே பாச்சலாமே.

<u>தயிலம்.</u>

26. ஆமெ யுருக்கு நெய் நாழி அடவாய் ரெட்டி நெய்யுழக்கு
போமே கறுத்த சீரகமும் பொருந்துந் அத்தம் வெம்பாடை
தாமே கார் கோல மஞ்சள் கோட்டம் தக்க மீளகு அருசு புற்றம்
நாமே சந்தம் சாம்பிருனி நல்ல மூன்று சாதியுமே.

27. சாதி மதுரம் கருஞ் குரை சாரும் வகைக்குக் களஞ்சொன்று
பதிரும் பெரிய செந்நெரிஞ்சி பகரும் காரையிலைச் சாறும்
நீதிப் படியே யுள்ளிச் சாறு நேரே மாருந் தண்டில் சதற்
சீந்திய வரிச் சாறுகிச் சிறக்க வெற்றிலைசாரி காய்ச்சே.

28. காய்ச்சி வடித்துத் தேய்த்து வரும் கடுத்த கரப்பன் நீர் சிரங்கு

நீச்சத்துடனே தான் தீரும் நிசமாய்த் தீரும் பதினெட்டும்
வாச்சி யென்னையிது போலே வாலைகட்டு யில்லை யென்று
ஓச்சம் பெரிய பொதிகை முனி உரை செய் முறை யென்றறிவாயே.

சுர கரப்பன் குணம்.

29. சுரமொடு யிருமலுண்டாய் சுர மறக் குளிருந்திம்மல்
கரமொடு தேக மெல்லாம் சுர கரந்தா ர்ந்து காட்டி
பர பரத்திடிப்புண்டாகி பாலகர் வாயும் புண்ணும்
நுரை நுரை சோரை கக்கும் நால் வழி பதினெட்டென்றே.

30. ## நீர்க் கரப்பன் குணம்.

நீராலெடுத்த கரப்பனது நித்தங் காயுந் தேகமெல்லாம்
வரளச் சிரங்கு போல் வந்து வளர்ந்தே குருப் போல் பழுப்பாகும்
சுரம் பெரிய கால் வீங்கும் குழலி வாயில் புண்ணாகும்
பாரம் பெருத்த நீர்க் கரப்பன் குருங் குணங்களிது தானே.

கஷாயம்.

31. நிம்பப் பட்டை திரிபலையும் நிலத்தில் சுண்டை பட வலமும்
கம்பஞ் சூரை அதி மதூரம் கருத்த சீரகம் சுக்கு மஞ்சள் வேகி*
வேம்பங்குக்கில் சீனப் பாவேன்டுந் தெற்றியிருள்ளி
நம்பன் காய்ச்சி யெட்டொன்றாய் நலமாய்க் குடிக் கொடு போமே.

உள்ளு ரோகக் கரப்பன் குணம்.

32. அசைவுகள் சந்து பற்றி யதிகமாய்ப் பருப் போல் வந்து
நிசமதாய் விரணமாகி நிறைந்துடன் குளிர்ந்து புண்ணும் பசமதாய்ப் பனியும் காட்டும்
பகல் குளிர் மலமுங் கட்டும்
விசமதாய் வீக்கமாகி விதித்தது மாசம் பத்தே.

தமு கணைக் கரப்பன் குணம்.

33. பற்றுப் போல் திரேகந் தன்னில் படர்ந்திடும் ஊரலாகும்
குற்றுக் குற்று வந்து குருப்பதாம் ஆர்ந்து நீராம்
சீற்ற மேல் விட்டு விட்டு சிரங்கு போல் புடைக்குமாகில்
எற்றி செயறியச் சொன்னேன் விது வென்று அறிந்து கொள்ளே.

எண்ணெய்.

34. கருஞ் சீரகமும் நல் மிளகு கதித்த கோட்டம் சந்தனமும்
வருஞ் சீரகமும் மதிர மொடு வருத்தஞ் சூரை கருஞ் சூரை
பருத்த மஞ்சள் யிவை யெல்லாம் பதமாய்ப் பலந் தானென்றெடுத்து
குருஞ்சா நீர் விட்டெண்ணை படி குறையாதெடுவுங் காலதுவே.

35. காலாம் எண்ணை முன்றுழக்கு கடுகக் காச்சி மேல் முழுகு
சீலக் கரப்பன் தமு கரப்பன் நீருந் தீரும் உண்மையிது
வேலோர் தன்னை நீ வணங்கி வேகத்துடனே செய்திடுகில்
ஆலம் பெரிய கரப்பனெல்லாம் அகலப் போகும் உண்மையிதே.

வெடி கரப்பன் குணம்.

36. வெடித்திருந தேகமெல்லாம் வெள்ளரிக் பழம் போலாகி
கடுத்திடும் நீரும் பாயும் காச்சலு மிகுதியாகும்
தடித்துடன் விகடம் போல் வீங்கும் சடமெல்லா மொருப் போல் புண்ணும்
துடித்திடும் கபமு முண்டாம் சொல்லிடில் மரண மென்னே.

செங்கரந்திரின் குணம்.

37. வெடித்திடுந் தேகமெல்லாம் வெ
பனியுண்டாம் சிவந்த மூன்றில் பல பல விடங்கள் தன்னில்
சினந் கொண்டு சிவந்து வந்து சிறு பயறது போல்
தோன்றி கனமதாய் மலத்தைக் கட்டும கவத்திடும் பழுத்து நீராய்
பினப்படும் சிவந்த புண்ணுய் யிளநீர் போல் வடியுந் தானே.

38. குடிநீர்யும்.

திரிசாதி மதிரம் சீரம் சிறு சுக்கு கடுக்காய் மாயம்
கறியுறு சிவதை செம்பொன் நெரிஞ்சியும் துளசி நிம்பன்
செறியனல் புடோஞ் கண்டை வேருடன் மூவள்ளி
விரிய பூவரசம் பட்டை விதமுடனிலையும் மஞ்சள்.

39. மஞ்சரு மிளகு நெல்லி மதித்த தோர் தான்றிக்காயும்
கொஞ்சமாம் குக்கில் சீனப்பா வொடு தாருமல்லி
விஞ்சவல் கிரிசா தெற்றி விதமொடு வகைக்கு நேராய்
ஒக்கவே குடிநாய் யிட்டுதி தோகையே யருந்தப் போமே.

கடி விஷக் கரப்பன் குணம்.

40. படத்தின் மேல் முட்டின் கீழே பனி குளிர் சீதம் பற்றி
திடத்துடன் தினவுண்டாகும் சேனை யின் குருப்புப் போலே
விடத்தினில் வெக்கை கொண்டு வெடித்துடன் வெருண்டு புண்ணும்
கடித்திடுங் குழல் நல்லாளே கடி விஷக் கரப்பனுனே.

41. முடி புனை முட்டின் கீழே முயங்கு மாமுகத்தைச் சூழ்ந்து
கடி புனை கரண்டை மேலாய் கனத்திடும் நீரும் பாயும்
வெள்ளாரிப் பழம் போலாகும் வெளுண்டுடன் நீரும் பாய்ந்து
கடி விஷக் கரப்பனென்று காதலாய்க் கருதினரே.

நெய்.

42. கானகத்தில் வாழும் நல்ல கடிய நீர் வெட்டி நெய்யை
மானே கேளே பழய காடி வார்த்து நீ வைத்த போது
தான நல்கரிய சீரம் தானரைத்துடனே காய்ச்சி
தேனே நில்லுடம்பில் போட தீர்ந்திடும் தின்னந் தானே.

முன்டை சூலைக் கரப்பன் குணம்.

43. நடுலையினில் பனியுண்டாகி தயவுடன் முடிபு கினந்து சிரசினில்
சிரசினில் குருப் போல் வந்து சிறுத்திடும் சுரமுங் காயும்
பலமுடன் வயிறு முதும் பாவை போலூதிக் கொள்ளும்
சூலை செய்யுங் குருவுடைந்து குமகுருய்ப் பாயும் ரெத்தம்.

44. ரெத்தமும் பாய்ந்த போது நிற மஞ்சள் போலப் பாயும் ஒத்த தோர்
ஒத்த தோர் வாயில் மூக்கில் ஒய்ந்த காதிலேடு
மெத்தவே பாயும் போது மேலெழும் சன்னி தானும்
சித்தமாயிருபதுக் குள் சீவனும் பறக்கு மென்றே.

சுர வாதக் கரப்பன் குணம்.

45. சுரத்தே காயும் சுர வாதக் கரப்பன் குணத்தை பனிக் கேளீர்
திரந்தே யுடம்பு தான் நொந்து நெருங்கச் சூலை சுரோணிதமாய்

கரைந்தே வீங்கும் பலதலத்தில் கண்ணுந் தாங்கீ நடுவுந்தி
சுரந்தே காயும் சுர வாதக் கரப்பனிந்தக் குணந் தீரும்.

அசாத்தியக் குணம்.

45. உடம்பெல்லாம் வீங்கி வந்து உடன் சுரமதுவும் வந்து
கடந்த தோரெட்டுச் சென்றால் கதித்திடும் விரணமாகும்
திறந்த தோர் தேகம் பொன்னில் தீப்பட்டாப் போலே யாகும்
குடந்த தோர் பதினெட்டாம் நாள் குரமலம் பிடித்துக் கொல்லும்.

கஷாயம்.

46. சேவரும் செங்கத்தாரி சிறு சின்னி சின்ன நிம்பம்
காவறுஞ் சுக்கு நாயன் கருஞ்சீரி சிவதை ரோகணி
சீவின் நெய் சங்கு குப்பி சிறப்புடன் துளசி தென்றி
காவெழுந் தனித்த அந்த கழுதையின் காட்டமங்கே.

47. எங்கும் கழுதைப் பால் நாழி எடுதத வசம்பு அருசதுவும்
மங்கும் கெந்தகம் கருஞ் சீரம் மதித்த குரை திரி சாதி
தங்கும் மதிரம் சீனப் பாதனித்த மருந்து யிது வெல்லாம்
பொங்கும் வகைக்கு வகையது தான் புகழும் பலமது தானென்றே.

48. ஒன்று யரைத்து நாழி நெய்யில் உடனே கலக்கிப் பால் சாறும்
தீன்றீருள்ளிச் சாறு கதிக்க திடமாயுரியா யளந்து விட்டுடன்
நன்றாய்க் காச்சி யுள்க் கொடுக்க நாடாதோடும் கரப்பனெல்லாம்
குன்று மலையில் வீற்றிருக்கும் குரும் முமையாளுபதேசம்.

49. குறிஞ மையாள் தானும் குமாரருக்கா கத்தானும்
வார நல் தவசு கண்டு வாழ் குரு முனிக்குச் சொன்னர்
தேறுகற் கரப்பன் தானும் தேர்ந்த தோர் பதினெட்டுந் தான்
சீறவே யுலகில் சொன்னேன் சிறிய நால் கரப்பன் தானே.

முற்றும்.

குளிர் சுரம் எட்டுக்கும் நிதானம்.

1. மந்தத்தால் பொரி மாவாலும் வரும் பழம் தின்றதாலும்
தந்தத்தால் கடலை வாழை தின்றதினாலே மாந்தம் பந்தத் தால்
மந்தந் தோன்றி பல சுர மாந்த மாகும்
நிந்தத் தாலன்று தொட்டு நீள் சுரம் தோன்று மாகில் வந்தது மாந்த மெட்டு
வாலை சுரமுண்டாங் காணே.

தொந்த மாந்த சுரம்.

2. அனலெனப் போலே காயும் அகம் விட்டு உடனே தோன்றும்
கனலென மலத்தைக் கட்டும் காச்சலும் பொருமல் தோன்றி
நனவென முக்கல் தோன்றி நவில் தலை யசதியாகும்
குனலெனச் சிரசு வேர்க்கும் குறி குணம் மலம் போகாதே.

கஷாயம்.

3. களப்பா சீந்தி முத்தம் முருங்கையின் பூக் கெடிய காஞ்சொறி கறுத்த சுண்டை
நாளப்பா வேருடனே வெண் குருவிஞ்சி வேர் நலமான அப்பட்டின் குருந்திளுடு
வாளப்பா பட வலமோடிவை சுளெல்லாம் வகைக்கு ஒரு களஞ்சி சுக்கு மதிரந்தார
மீளப்பா பற்படாகப் புல் நறுக்கு மூலமிரு சரத்தை திற்பிலி ராமிச்சு மல்லி.

4. மல்லியொடு வகை வகைக்குச் சரியாயய்க் கட்டி வார்த்திடுவாய் தோய மிருபடி தாள் விட்டு
வல்லியரே அலையெரிந்து எட்டொன்றுக்கி மதலைக்கு மூன்று நாளந்தி சந்தி
சொல்லியரே குடுத்திடுகில். சுரங்களேது சிறுவருக்குப் பொருமல் மலம் பிடித்த மேதை
முலைமலர் மங்கையரே சுரங்களேது முன்னோர்களெடுத்துரைத்த முறையிதாமே.

குளிர் வாத சுரக் குணம்.

5. கேளப்பா தேகமெல்லாம் குளிரும் நோகும் கெட்டி விடும் மலசலமும் கிளருங் காச்சல்
வாளப்பா குளிர் விட்டு விறைத்து வாழ்வும் வகையாக நல்ச் சுரமாயினுந் தோன்றும்
நாளப்பா தாகமுண்டாம் முக்கல் தோன்றும் நாடியது தான் பார்க்கில் வதமீறும்
பாளப்பா யிச்சுரந் தான் பதினெட்டுக்குள் பாலகன் தன் தேகம் விட்டேகு மென்றே.

கஷாயம்.

6. சித்தரத்தை சிறு தேக்கு திற்பிலி மூலம் சிறந்த யிஞ்சி கிரி சரத்து மிளகு நிம்பம்
உற்றதொரு அப்புவிட்டு எட்டொன்றுக்கி உரதியுள்ள மாத்திரையும் கூடத் தாக்கி
பெற்றிசையும் பாலகர்க்குக் கொடுக்கும் போது ஏகிவிடும் வாத குளிர் சுரந்தானப்பா
குற்றமில்லாக் குறுமுனி வருளைத்தாரிந்த் ஊனமான மருந்தொன்று குறித்திட்டோமே.

7. பித்த குளிர் சுரக் குணம்.

சந்திக்கும் குளிரும் பின்னே தணிவில்லாச் சுரமுங் காயும்
புத்திக்கு மயக்க மாகி புலப்பமும் காச்சல் காணும்
நெற்றியும் வேர்க்குங் கை கால் தேமாய்க் குளிர்ந்திருக்கும்
வெற்றிக்கும் பின்னுங் காய்ந்து விரும்பும் நாள் பதின் மூன்றுமே.

சிலேற்பன சுரக் குணம்.

8. சொன்னூர் சிலேற்ப சுரமது தான் தோன்றும் குளிரும் பின் சுரமாய்
மன்னூரிலும் காச்சலுமாய் மலமும் பிடித்து வயிறா கும்
முன்னூர் விட்டு விட்டுடனே குளிர்ந்து கால் கை அதைத்து வரும்
இன்னூரிந்தக் குணம் கண்டால் இதுபோம் நாளும் பதினேழே.

9. மாறல் குளிர் சுரக் குணம்.

குளிர்ந்து பின் சுரமுங் காய்ந்து கொடு கொடா நாடி கொட்டி
நலைந்து பின் சுரமுந் தாகம் நையவே யதிகமாகி
யிளந்துற மலமுங் கட்டி யிடுப்பின் கீழ்க் காய்ந்து விட்டு
கிளந்துடன் மற்ற நாளில் கீழ் சுரம் பின்னுண்டாமே.

குளிர் பித்த சுரக் குணம்.

10. மலமது மிகுதியாகும் மனமது மறித்துச் சந்தல் சலமது போலக்
காலு ரெண்டும் சிறு குளிர் போலதாகும் வலுவதாய்ச்
சிலுத்துடம் வந்திடும் சரமே காய்ந்து கூவதாய்
வங்குக் கொள்ளும் கழிந்திடும் சுரமீரெட்டில்.

வேனல் சுரக் குணம்.

11. இருமலும் காச்சலாகி இருவிலா கொஞ்சம் வாங்கும்
செருமலாய் நாசி தன்னில் சிறுக நீர் வடிந்து கொள்ளும்
வருமலாய்ப் பால் சந்திக்கும் வாய் சுடும் பாலர்க்கப்பா
நெருமிலாய் வேனல் கொண்டால் நேர் சுரமிது வுண்டாமே.

குளிர் வாழ்வு சுரக் குணம்.

12. சுரமது தோன்று முன்னே சுகம் பெற அன்னஞ் செல்லா
பாபா களிர்ச்சை கோர்ஙிப் பல் கட்டி மிகுதியாகி

சர சரப் பால் சந்திக்கும் கனி சோரை மிகுதி சாயும்
தீரையது மிகுதியாகி தியர் குடல் வலிக்கும் பாரே.

<u>எல்லாச் சுரத்துக்கும் பிட்டவியல்.</u>

13. சூடாதோடை துளசி அமுகாம் நொச்சி பெருந்தும்பை
போடா கண்டங் காரியா சங்கு புத்தரிச் சுண்டை குழி மீண்டான்
வாடாத் துளசி கருத்த அண்டை வளருமுஞ்சை முருங்கைப் ப
போடே வகைக்குப் பிடியொன்று பொருந்து மிஞ்சித்திப்பிலியே.

14. திற்பிலி மூலம் வெள்ளுள்ளி சிறந்த மிளகு சித்தரத்தை
உற்பலமாக நிலவேரும் ஓரோர் வகைக்கு களஞ் சொன்ற
செப்பெரு முலையாள் பால் விட்டு சிறுக்க அரித்துப் பழிந்தெடுத்து
மெய்ப் பொருமானே அந்தி சந்தி ஏகிப் போகுஞ் சரமெல்லாம்.

<u>மு ற் று ம்.</u>

<u>கணம் பதினெட்டுக்கும் நிதானம்.</u>

1. ஆதியா யனாதியாகி யருபமாய்ச் சொரூபமாகி
நீதியாய் நேர்மையாகி நிறைந்த பராபரனு மாகி
சீ சாதியாய்ச் சுடருமாகி துலங்கு மொழி சூட்சமாகி
ஆதியா மெங்கு மாகு. அரன் திருப்பாதம் காப்பே.

2. காப்பெனு மூலகந் தன்னில் கருதிடு மைந்தர்க்கே தான்
தார்ப்பெனக் கணங்கள் வந்து சாருவதே தோ வென்றால்
வாப்பெறுந் தந்தை மாதர் வருமனு போகந்தன்னால்
நோப்பதா முரணின் கோளை நேரின பாவத்தாலே.

3. பாவமும் பல விகாரம் புற்றிய சிகப்பு ரோகம்
தாபமும் தனித்த தோஷம் தாய் முலையுண்ட தோஷம்
ஆவு முன் செய்த தோஷம் அருஞ் சல தோஷத்தாலும்
மேவுற கணமீரெட்டும் மெய்தனில் சாரும் பாரே.

<u>வாதக் கணத்திற்குக் குணம்.</u>

4. பார் கணமீரெட்டாகும் பாடின் வாத பித்தம் நேரா
நீநர் கப கணமு மாந்தம் நீர்க் கணம் பிரளி சூரி
சாரிற கனிக்கணந்தான் தருமா மைக் கணம் வறச்சி
கர் கொதி பிறக் கணந்தான் குறும்பல வீக்கந் தானே.

5. தான் தேரைக் கணமு மூக்கு தருமூலம் பேரக் கணந்தான்
மன் விஷக் கணமும் ரெத்தம் ஊது மந்தார மாந்தம்
கோணரு காரந் தானும் குணமிருபத்தி மூன்றில்
பான் பதினாறு மட்டும் பால் கன் சடத்திலாமே.

6. சடமது கனத்துமுன்ற நகையுடனிருமலுண்டாய்
உடன் வயிறிரைந்து மந்தம் உள் மலம் கருகி விழும்
நடு வயிறிரைந்து வாய்வு நாவது வறச்சியாகி
விடுவது நீர்ச் சுருக்கும் மெய் வாதக் கணமிதென்றே.

<u>இதுக்கு மருந்து.</u>

7. கணமது தீரவென்றால் கருதிய மருந்து கேளு
வனி கனிருள்ளியோடு மருவு வெந்திவி தயமும் கூட்டி

சூரமுடன் வில்வப் பத்திரி கூட்டியே கஷாயமாக்கி
சினமிற கொடுக்க வாதக் கணமது போகுந் தானே.

8. **எண்ணெய்.**

தான் கருஞ் சீரம் ரோனி தனி உசிலிலை பீருள்ளி
காவக பிரண்டு பத்திரி காட்டினில் மல்லியோடு
ஏன் கடுக்காய் சமனாய் ஏரெண்ட தனிற் காய்ச்சி
மாவக மூலைப் பாவூட்ட வாதக் கணமுந் தீர்ந்திடுமே.

பித்தக் கணத்தின் குணம்.

9. இருமே பித்தக் கணம் பாலன் இரும் மஞ்சள் போல் கழியும்
திருமே நாக்குங் கடை வாயும் தீரப் புண்ணும் சிறு சிறப்பும்
எருமே எரியும் சுரங் காச்சல் ஏங்கித் தியங்கு மென்னேரம் வருமே
மயக்க மடிக்கடி தான் மருந்து செய்ய வல்லீரே.

இதற்கு மருந்து.

10. வல்ல கடுக்காய் மிருள்ளி; வருந்தும் நீலி கூவிளை வேர்
சொல்லும் வகைக்குந் திரி கஞ்சு அலக்குமே ரெண்டெண் கோயுரி
எல்லா மரைத்துத் தான் காய்ச்சி இறக்கிப் பதமாய் வடி கொண்டு
மெள்ளி காசிடை புள்க் கொள்ளில் லேகும் பித்தக் குணமிதுவே.

சிலேற்பன கணத்தின் குணம்.

11. கன்று முடலில் தான் திவவு கை கால் சொறியும் வீக்கமுமாய்
உன்னும் வயிறு வாய் நாறும் உற்று தொண்டை புகைந்திருமல்
கண்ணும் வெப்புள் கோளை யொரு கீழ்மேலும் வாய்வுடனே
விண்ணும் வெடித்துப் புண்ணும் விள்ளும் சேற்பக் கணமிதுவே.

12. இதுவே கோட்டம் செண்பகப் பூ மிர வுள்ளி நீலிதுமின்,
கதுவே இரும்பு ராமிச்சு கடுகு ரோகணி களஞ்சு நிறை
பதுவே நெய்யும் நல்லெண்ணை பறக்கக் காய்ச்சி வடி கொண்டு
மிதுவோர் காசிடை புளிகுட்ட ஏகுஞ் சிலேற்பக் கணந்தானே.

13. தானே தாக மிளைப்புண்டாம் தாங்காப் பொருமலொடு வாந்தி
தேனே வாய்நீர் தலை தலை சுழற்றல் செத்தார் போலே சோமுமாய்
பானே வயிறுந் தானிரைந்து பாசி போலே கழியும்
மாசே சுழலும் நாவுலரும் மாந்தக் கணத்தின் குணமறியே.

மருந்து.

14. அறியும் பிரமி வல்லாரை அரிய மொசுக்கை நீர் முள்ளி
சிறிய துளசி நெய் சட்டி சேருங் கோழியா வரையும் பறியு மணத்
பறிய, மணத்தக்காளியிலை பன்பாசி வகைக்குப் பிடி யொன்று
இறியப் பிழிந்து சாறுமுக்கு முனைக்கு ரசமுரியே.

15. உரிமிருள்ளி யதின் சாறு உயர்ந்த பேய்க்கும் மட்டிக் காய்
வருமே சாறு படி காலும், வசம்பு கருஞ் சீரம் வெள்ளுள்ளி
கருமே கார்கோல்ரிசி வகை கனத்த விராகனிடை யொன்று
தருமே மரைத்துக் கலக்கியதில் தக்க பதத்தில் காச்சவதே.

16. காச்சி வடித்துக் காசிடை தான் காலுமிச்சா பத்தியமாய்
வாசு மருந்து யிவை செய்யில் மாந்தக் கணமுந் தீர்ந்து விடும்
பீச்சம் வேலிப் பருத்தி விரை வெள்ளுள்ளிச் சாறணை கொம்மட்டி
ஆச்ச மிலைவயின் வேருடனே அமுகுல கணமொடு வசம்பே.

17. வயம்பு வகைக்கு ஒரு களஞ்சு வளரும் மேதி
நெய்யுரியில் நசங்க வரைத்தக் கரைத் தெரித்து நல்ல பருவ மதில்
வடித்து பிசுங்கு முலைப் பால் தான் கலந்த பிசகா தூள்ருக்
கூட்டி வரில் நிசமாய்த் தீரு மாந்தக் கணம் நேரா யுரைத்தாரேந்திழையே.

18. யிளையும் பூண்டு வால் மிளகு எற்ற கிரும்பு வசம்போமம்
அளையும் செண்பகப் பூவு சதடன சேரிய பொருதலை தன் சாற்றில்
குளையும் நால சாமமரை குறிய கன்டைக்காயளவு
தளையு மந்தச் சாற்றிலுகில் தைக்க மாந்தக் கணமறமே.

ஊது மாந்தக் குணத்தின் ஒள்ம் மருந்து.

19. அரிய பாலுடலது கான் ஆவிலை போலே தான் வீங்கும்
பெரிய சுரமுந் தான் காயும் எற்ற நாவும் புண்ணுகும்
செரியாதன்னஞ் செல்லாது சேரும் கையுங் காலோயும்
பெரிய ஊது மாந்தக் கணம் பின்னுங் கவாசமுண்டாமே.

20. உண்டாம் சூரை தவரையுடன் ஒரிலைத் தாமரையின் கிழங்கு
இண்டார் பாடகம் வல்லாரை இசைந்த முள்ளி காப்பாறும்
வண்டார் மேனி தானருத வட்டத் திருப்பு முருக்கு
திண்டார் கண்டங் காரியுடன் செந்தாமரை செங்கழு நீரே.

21. கழுநீர் கிழங்குச் சாறுடனே கதித்த தென்னங் காய்ப் பாலும் குழலே வகை
குழலே வக யொன்றேருழக்கு கூட்டே ரெண்டத் தென்னை படி
வளவே இஞ்சி வேர் காயம் வயம்பு முத்தக்கா யேலம்
விழலே சாதிப் பத்திரியும் விடையமாயக் காய் தானே.

22. மாயக்காய் வெப்பாலரிசி வளர் செங்கத்தாரிப் பட்டையுடன்
வாயும் விளாத்தி மருக்காரை வாகையிலவம் பிசினுடனே
சாய வாலின் மிளகொன்ற தானே களஞ்சி சமன் கூட்டி
ஆய யிடித்துச் சாறு விட்டு அரைத்து நன்குய்க் கலக்குவதே.

23. கலக்கியடுப்பிலேற்றி யெரிகு காய்ந்து மெழுகு பதமானல்
மிலக்க வடித்துத் துட்டிடை கொள் பலமாய் மூன்று நாளுந் தான்
நிலைத்த உப்பும் புளித்த விரு தேர மிச்சா பத்தியமாய்
உலைத்த ஊது மாந்தக் கணம் ஓடிப் போகும் செந்திருவே.

நீர் மாந்தக் கணம்.

24. சேரப் பாலருடல் காயும் சிறந்த மூக்கில் நீர் வடியும்
காரச் சரமு மிடை விடாத கனத்து யிரைந்து வயிறு பொருமி
காரக் களிச்சல் பல விதமாய் தலையும் புரட்டல் மயக்கமுடன்
நேரே யுடல் கன் முகஞ் சோரும் நீர் மாந்தக் கணத்தின் குணமிதுவே.

குளிகை.

25. குணமா மதிரம் செண்பகப் பூ கோரோசினை சாத்திர பேதியுடன்
மணமாம் வெட்டி வேர் கோட்டம் மாஞ்சிரா பிச்சு
நிணமா மேலம் சமன் கூட்டி நேராதன்டைச் சாறரைத்து
குணமோர் சாம்மமானதற் பின் குன்றியிடயா யுருட்டுவதே.

26. உண்டை நிழலில் தாமுளர்ந்த உடனே முலைப் பால் தனிலாட்டு
துண்டே வெப்புத் தோஷ முதல் சுர நாவறட்சை குலைவெரில்
நீண்ட நீரின் கண மாந்தம் நீர்ப் பாட்கன்று போமென்னும்
பண்டே மாந்த யெட்டு குடற்பருவல் கெற்ப பாடருமே.

27. அதிகமா யுந்தி தன்னில் அழல் மலேறி பிரல் உதரமும்
வெந்து புண்ணாய் உட்லாதி மந்தமுந் தான்
அதிகமாய்ச் சுர முந் தோன்றி அடிக்கடி சுவாச முட்டும்
சதிரமாய் மேல் சுவாசம் தன்னுடலினைக்குமாமே.

விஷக் கணத்தின் குணம் குளிகை.

28. இளைத்து மேல் நோக்கு மாகிவிடு விஷக் கணமே பாரும்
தளைத்த நோய் மருந்துக்குள்ளே தானிது அடங்கிடாது
முளைத்த குங்குமலிக் இந்தக் கொடும் பிணி தோஷ மாகும்
பிழைக்கவோர் மருந்து தாரும் பேசுரேனவனியீதே.

29. அவனியில் மாசிப் பத்திரி அதிமதிரங் கோட்ட மேலம்
இவனி செண்பகமாயக் காய் இலவங்கம் புஷ்பம் பேதி
குளிராயிச்சம் வெட்டி கோரோசினை கருந் துளசி
தவனிய சாம்ருலரட்டி தருளுன்றி யுண்டை செய்யே.

30. உருண்டையை நிழலுலர்த்தி உடன் மாகிப் பத்திரி கஷாயம்
கண்டு நீயட்டத் தீரும் கருதிலக்கப் புஷ்பம் கொண்டு
கொண்டு நீ கஷாயத்தாட்டி கொடுமாந்த கரமும் வாந்தி
விட்டலே முலைப் பால் தன்னில் விரும்பி நீ புகட்டச் செளே.

31. குடலினில் படுவன் தீரும் கொடும் பிணி நாவறச்சை நீ
நடலே நீர்ப் பாரு மாந்தம் நல் வயிற்றெரிவு காந்தல்
மடலலே விடாச் சுரமும் மாத்தமுப்பிச மிருமல்
கடல் தனில் புக்கு மெனிக் கருகிட மிகவு நன்றே.

விஷ நீர்க் கணத்தின் குணம்.

32. கருதியே சுரம் விட்டு விட்டுச் காய்ந்திருந் தண்ணீர்த் தாகம்
விரைவுது கண் குழியும் வெருண்டது வலரம் பின்னை
வருதலே சுழன்று கொண்டு வயிறது நேகுந் தானே.

33. நொந்து கால் கைகள் சோர்ந்து நோக்கமாய்க் குளிரு முண்டாம்
புந்தியு முகத்திலொரு புறன் கால் கை யிது மிருக்கும்
வந்த யிக்குணங்களெல்லாம் வகையுடனிருந்த போது
சிந்தை நீர்க் கணமிதென்று சிவனுடனறிந்து சாற்றே.

கஷாயம்.

34. சாதனை முசிட்டையோடு தனிப்பொடு தலையின் கரியும்
சீரக மிளகு சுக்கு திற்பிலி வசை கஞ்சி நாரமும்
விட்டுக் காச்சி நலம் பெறக் கொள்ளீராகில்
காரமாம் நோய்களெல்லாம் கெடி விருந் தோடு மென்றே.

சுழிக் கணத்தின் குணம்.

35. என்னழி சுரமுந் தோன்றி யிருமலுந் சுவாச முண்டாய்
உண்மையாய் நெஞ்செரித்து உச்சியுங்குழியும் பின்னே
குன்றுடல் நொந்து பாலன் குளைந்து மெய் பலமும் பாரு
துன்னிய குணங்கள் கண்டால் சுழிக் கணமென்னலாமே.

36. என்னவே பாலுண்ணை சுரமும் வயிறு நெஞ்சு
மன்னவே நொண்கட நாவு சுசிப்புடன் வெந்து புண்ணாய்
வன்ன கை கால் குளிரும் வயிறது பொருமிக் காயும்
பன்ன கண் சொருகி நின்று பற்று நாவறளுந் தானே.

37. வமரு நெஞ்சில் கபங் கட்டி மடிக்க மிருமலி லேப்புடனே
திரகு மார்வு சுளி வாங்கும் சோகுர வாயில் நுரை தள்ளும்
சுரமும் களிச்சல் மஞ்சள் போல், துலந்தும் வாந்தி
நாவறச்சை வருத்துங் குணங்களிது கண்டால் வாய்த்த சுழியின் சனமிதுவே.

38. இதுவும் குன்றி மணி இலுப்பைப் எற்ற துளசி குவளையும்
அதுகள் மூலம் சமவரைத்து அமனக் கெண்ணை தனில் போட்டு
கொதுவு குரிசப் புடம் வைத்து கொடுக்கத் திரு மின்று மொன்று
உதவுந் தருக சீரவுள்ளி ஒரோர் சமரு மிது கட்டே.

39. கூட்டி மிடித்துக் கஷாய மிடு குறுக வெரித்து. வடி கொண்டு
நாட்டிவிருப்பைப் புன்னுக்கு நன்குயிடித்துப் போட்டு
வடி தாட்டிக மாயமன்னுட்டி வாரில் தப்பா தோருகும் சொல்லுகிறேன்
காட்டுச் சீந்தி வில்லை வேர் கற்கடக சிங்கி பதிவிடையம்.

40. விடையம் கடுகு ரோகணியும் விளைந்த கண்டங் காரியுடன்
முடைய திற்பிலி னா தவளை முள்ளி மொசக்கை ஓரிடையாய்
நடையே தண்ணீர் விட்டெரித்து நாலிரண்டதா யிறுத்து உடனே கொடுக்கச்
சுழிக் கூறு மோடிப் போகு மொன்னுதலே.

சூலிக் சுரத்தின் குணம்.

41. நெஞ்சு வாய் தொண்டை நாவு நெருற வெந்து புண்ணும் கஞ்சல்
தன் முலை புண்ணுறு சுவாச மோடிரு மலண்டாம்
தஞ்சமாய் வயிறு பொருமித் தாய் முலை யுண்ணெட்டாது
கஞ்சவே முகமும் நாளும் தன முலைக் கூமிதாமே.

42. எண்ணெய்.

தாயிரு துளசி வில்வம் சாதி பத்திரி யோகுன்னி
வாமி சேர்கஞ் சாங் கோரை வண்ண சாறஞ் சுவடதாகும்
நாமிரு எரண்டத் தெண்ணை நாழி தான் கலந்த போது
மேவிய சிறு தேன் ரெண்டு விராகனும் கலப்பதாமே.

43. கலந்ததை யடுப்பிலேற்றிக் கருத்துடன் கிண்டிக் காய்ச்சி
விதம் பெற வடித்திரண்டு விராகனு முன்னுக் கட்டு கு
குலம் பெறத் தீருஞ்சிகள்கு ருன்ற நாளும் கூறிடையாகும் போது
தலம் பெறத் தீருமென்று சாற்றுஞருண்மை தானே.

44. நாவுடனும் தரும் புண்ணும் நல்லுடல் சுரமுண்டாகி
வேவுடன் மயங்கும் பாலன் விழியது வெளுத்துப் போகும்
மேவிய புறங் கை கால்கள் மிகு மிடிப்பதுவே யாகும்
மாவி சேர் பாலகர்க்கும் சுரத்தின் குணமாம் பாரே.

கஷாயம்.

45. பார்த்தி மாடா தோடை பகர் வெதுப்படக்கி சீந்தில்
தீர்த்திரும் விஷ்ணு மூலி சிறு கீரை கீழ் காய் நெல்லி
சார் சிறு பூளை வேரும் சமனிது கஷாய மிட்டு பார்
விழி மானே யூட்டப் பறந்திடுந் தின்னர்

46. பிராளிக் சுரத்தின் குணம்.

திண்ணமாய் வயிறு பொருமி திகைத்துட லேற்ப முண்டாய்ப்
புண்ணென நொந்து மேனி புகழவே துடக்க தெங்கும்
விண்ணிலுருமான் போலே விடுத்த மாப் போலே பேதி
பின்னியே கழியுமப்பா னி தன் சுரத்திலுரே.

47. கணத்தினுர் மலமுங் கட்டி கனவயிற் பொருமலாகி
சினத்தினிலடுத்தடுத்து தீகையது முட்டு விக்கும்
யிளைத்த தோர் குடல் பிரட்டி யிளைத்து நீர் முத்தப் போல
வணக்கமாம் மூலையுன்னுது வாயது வுலருந்தானே.

48. உலர்ந்து மேல் மூச்சுண்டாகி உள் மூக்கில் நீராயோடும்
பிலத்த தோர் முகத்தில் மஞ்சள் போலென மன முண்டாகும்
குலைத்திடுங் குணங்கள் கண்டால் கூறுவேன் மருந்து தானும்
நலத்தினி லறியும் பேர்க்கு நன்றெனச் சொன்னுர் கேளே.

எண்ணெ.ய

49. கேளப்பா சிற்றே ரெண்டென்னை நாழி தீர்த்தியாய்க் கலமதிலே விட்ட போது
வேளப்பா பேய்க்கும்மட்டிக் காயும் நாலு வெண்காயம் ரெண்டிடித்து முறித்துப் போடு
மாளப்பா கருஞ் சீரகம் கஸ்தூரி மஞ்சள் மாகாணி பலங் கடுகு ரோகணி தானும்
ஆளப்பா பலமரைக்கால் பொடித்தரைத்து அடுப்பேற்றிச் சிறு தீயா யலை முட்டே

50. முட்டியே மெழுகு பதமாகும் போது முதிராமல் வடித்திறுத்துக் கலசத்திட்டு
ஈட்டுவாய் தட்டிடை தான் குறைவில்லாமல் இதமாக மூன்று நாளந்தி சந்தி
பூட்டுவாய் பத்தியமாய்க் கஞ்சி கொள்ளு புத்தியுடனிப்படியே பூட்டும் பேது
தாட்டிகமாய்ப் பிரளிக் கணமாந்த முதல் தவறுண்டு போகுமடா தயவு தானே.

பிரலாபக் கணத்தின் குணம்.

51. தயவாக வயிற் பொருமும் பசுமையாயும் தயிரது போலுங் கழியுந் தூக்க முண்டாம்
மயிலான தொந்த விதம் விழி சொருகும் வாந்தியுடன் பரதாபம் வருத்து மின்னம்
கயலான தலைப் புரட்டலதிகமாகி கை காலும் சில்லெனவே குளிர்ச்சியுண்டாம்
பயலான பிரலாபக் கணத்தின் நேர்மை பாடுகிறேன் நன்றாகப் பரிந்து கேளே.

எண்ணெய்.

52. பாரு நீ வல்லாரை கோழியாவரை பகார்சன இப்புடு கஞ்சன் கோரை வேளை
சேரு நீ யொற்றைப் பேய் மிரட்டி யோடு சேர்ந்திட்ட பேய் மிரட்டி யோடு
காரு சிறு புள்ளடியோ ரொன்றிடித்துக் கண்ட சாற் நாழி விளக் கென்னை நாழி
வாரு நீல் சுண மிங்கு கிடஃ்ன சாதி வயம்பு வகை சமன் களஞ்சி தூள தாக்கே.

53. ஆக்கிய சாற் விட்டரைத்துக் கரைத்து காய்ச்சி அழகான மெழுகு பதம் தன்னில் வாங்கி
பாக்கியமாம் கலசமதில் வன்டு கட்டி பாலருக்கோர் காசிடை தான் பருகும் போ
நீக்கி விடு பத்தியந் தான் புளியினிப்பு நேரான கைப்பு முதல் கலத் தள்ளு
தாக்கிய தோர் கணங்களொடு தோஷந் தீரும் தப்பாது யிது நிசமாய்ச் சாற்றினுரே.

54. வறச்சிக் கணத்தின் குணம்.

வறச்சி யென்ற கணம் குணத்தை வகுக்கக் கேளு மைந்தருடனுஷ்ணமாய்ச் சுரமுந் தோன்றி
நிறைந்த தொண்டை புகைந்திருமிக்க ருசும் நாவும் நெஞ்சு மடி வயிறெரிவு மயக்கம் தூக்கம்
மறைந்து ரெத்தம் சளியுடனே யுலருந் தேகம் மஞ்சளைப் போல் முகம் பழுத்துக் காணும் பா
கறை புகழும் கணமிறவே தீர. வென்ருல். கருத்தாகத் தயில மொன்று கழறுவேனே.

தைலம்.

55. கழறுவேனே ரண்டத் தென்னையோடு காராவின் பால் வகைக்குப் படி தானென்று

தளர்வேறு மலக் காய் நெல்லி தனி சாறென்றஞ்சு வடு மதிரந்தான்
விளாவேளருதகி விஷ்ணு கிரந்தி வேர் துளசி தூ துவளை பலமுங் காலாய்
இளநீர் விட்டரைத் தெடுத்துப் பதமாய் காய்ச்சி இரவில் இசாறண்டதின் பின் கறண்டியாமே.

56. கறண்டியள வுண்டு தாதுறங்கக் காலை கழியுமடா காசிடை தாளப்பால் கொள்ளு
விரைவாக அசன முனைத் தீருமுள்ளி வேர் சதா வேலி செவ்வள்ளி மூலம்
கறையான மொசுக்கை யொடு தூ துவேளை கண்டங் கத்திரி லசுனம் கரிய சீரம்
அறையான திருகு கள்ளி வேர் தக்காளி யதுகள் வகையோரொன்று விராகனுமே.

57. வகை வகைக் கோர் விராகனிடை குறைவில்லாமல் வாதமறு மேரண்டத் தென்னை
மிகையான அடுப்பேற்றி அனலை மூட்டி மெழுகு பதமறிந்து வடி கலசத்தூட்டு
துகை கண்டு காசிடை யிளவதாக சூட்டி வரில் விட்டகலும் ரோகமெல்லாம்
வகையான உடம்புலர்தல் மயக்கம் தாகம் வறச்சி கணம் பல நோயு மாற்றுந் தானே.

<u>அனல் கணத்தின் குணம்.</u>

58. வெற்றி வியர்க்கும் கண் வெளுக்கும் நெஞ்சு விளாவி யகங் கொதிக்கு
பற்றி யிருமல் தலை வலிக்கும் பாலர் குரலும் கம்மி விடும்
உற்ற அனலின் கணமெனவே உடையோர் சொன்ன நூல் படி தான்
சிற்றே ரண்டத் தென்னையொடு தேசிக் கனி யீருள்ளியுமே.

<u>நெய்.</u>

59. இலந்தை வகைச் சாறுழக்குக் கட்டி இதில் கரிய சீரகமும் பலமுங் காலு
மலர்ந்த குமரிச் சோறு பலமே வாங்கி வாறுகக் கலந்தெரித்துக் கலந்த சோறு
சிவந்த பதம் காய்ந்து வடித்தோர் கால் கறண்டி ....
நலமான அந்தி சந்தி தானே யுண்ண நாடாது ஓமுமடா பிணி தான் கேளே.

60. கேளாய் திரம் வெட்டை கிளரும் பித்த மேக சுரம்
தேளாய் வெட்டை தான் தீரும் சிறியோர் பெரியோர் தனக்காகும்
நாளாயின்னுஞ் சிறு கீரை நாணிப் பூலா அவரியின் வேர்
வாறுந் தேற்றுன் விரை கடுக்காய் வாங்கி யாவின் நெய்யதிலே.

61. நெய்யில் காச்சிப் பதம் வடித்து நேரே மூன்று நாளூட்டிச்
செய்யும் பாக மேல் மருந்தைச் சிறந்த முலைப் பால் விட்டரைத்துப்
பையத் தலையில் புசிடவே பறக்கும் முன் சொன்ன நோய்களது
அய்யா வுரைத்த படி யென்று ஆய்ந்து சொன்னாராயிழையே.

62. <u>ஆமக் கணத்தின் குணம்.</u>

ஆமக் கணமாம் சீத கணம் அறைவேன் சாமதில் வெதும்பும்
நாமத் தாகம் பசி மந்தம் நாளுக்கு நாள் தேகம் வற்றும்
சீம்மல் அலறித் தாளெழுந்து சீறியழுது நாவுலரும்
நாம நயன முறியாது நல்ல புருவம் சுழித்திடுமே.

63. சுழித்து வறிது மந்தித்து சுருளப் பொருமு மிரைச்சலுடன்
கழியுஞ் சுவாச முண்டாகிக் கையுங் காலுமே குளிரும்
பழியும் வந்து கூடிடு முன் பார்த்து அறிந்து அவுஷதங்கள்
வழியாய்ச் செய்யப் பல பிணிகள் மாறு மென்றங் கருளினதே.

64. அருள் வாரிண்டு வேர்த் தண்டும் அழகாம் சாறு படி யொன்று
புரள் வாள் குமிளம் மாசி பத்திரி புங்கு நீலத் துளசியுடன்
கருந் தூ தளையு முடக் கொத்தான் கஞ்சாங் கோரை வல்லாரை
பிரியு முள்ளி நறு யொன்று புழியுந் சாறு படி காலே.

என்னெய்.

65. காலே ரெண்டத் தென்னே படி கிரும்பு ஏலம் சாதிக்காய்
வாஜ மினுகு கடுகுரோனி வசம்பு சுக்கு பலமொன்று
சேலே வறுத்துப் பொடியாக்கிச் சேர்த்து மெழுகு பதம் வடித்துப்
பாலே அஞ்சி நாள் கொள்ளப் பறக்கு மின்னஞ் சொல்வேனே.

66. சொல்வேனத்தா மணி கிரவை துலங்குங் கோழிய வரையுடன் வெ
வெல்வேன் பொடுதலை வேர் கள்ளி வெரும்வெளிச்சிப் பிசினுள்ளி
வல்வேன் கருஞ்சீர் கடுரோனி வசம்பு வகைக்கு ஒரு களஞ்சி
நல்லா யிடித்து முததென்னே நன்று யதனில் சேற்பதுவே.

67. சேருஞ் சாகினிப் பாலுடனே சிறக்கக் காய்ச்சி மெழுகு பதம்
வாரு மென்னை கலசத்தில் வடித்து வண்டு கட்டி நீ மாரில் தடவிப்
பாலருக்கு மகிழ்ந்தே யன்னே மூலே யூட்டப் பாரினில் லைக்
கணமெல்லாம் பரிவாயறிந்து செய்திடுமே.

நிரம்பக் கணத்தின் குணம்.

68. அறிந்து பாரு தரந் தன்னிலதிகமாய் தோவுண்டாகி
அறிந்து நீர்ச் சீத ரெத்தம் புச்சையா மஞ்சள் போலும்
வழிந்துமே கழியுங் கண்ணில் வடியும் நீர்ச் சலமும் பீளை
மறியவே கடுத் து ளைந்து வாடியே மயங்குந்தானே.

சகல கணத்துக்கும் குளிகை.

69. ஆவின் வெண்ணே தேசிக்காய் யளவே சட்டி தனிலிட்டு
வேவ வுருகி வரும் போது விளம்பு மனத்தக்காளி யது
தாவுங் கொட்டப் பாக்களவு தயவா யரைத்தும் போட்டெரித்து
வேவ யிறக்கிக் காசளவு விதமாயி ஐந்து நாள் கொள்ளே.

குளிகை.

70. கல் நார் இரும்பு வங்க பத்திரி காகதி செவ்விய மதிவிடையம்
அல்லுந் தான்றிக் கருஞ்சீரம் அக்கிரு காரம் கடுரோனி
தல்லுஞ் சாதிக்காயுடனே க்கசசார்திப் பத்திரியும்
நல்ல கற்கடக சிங்கியுடன் நவில் க்ஞ ரி கற்பூரம்.

71. பூரம் சீரம் ரோசினையும் புகழுங் குங்கும மோர் நிறையாய்ச்
சேருமிஞ்சி கை தோன்றிச் சிறந்த சாற்றிலோர் சாமம்
நாரங் கனிச் சாற் மூச்சாமம் நன்று யரைத்துப் பயறளவு
சேரவுலத்தி மூலைப் பாலில் சிறந்த குழிகை யொன்றிடுமே.

72. இடவே யெச்சி நீர்ப் புள்கு பிசைந்த பறவையின் தோஉடும்
உடனே தீரும் குளிர் சுரமும் உற்ற களிச்சல் கண மாந்தம்
விடமே யிருமலீனையுடன் மேவும் பாலர் பலபிணியும்
திடமாய்த் தீரும் கண பிணிகள் சேரவுரைத்தார் செந்திருவே.

லேகியம்.

73. கடுக்கா யஞ்சு அதிவிடையம் கசகசா பறங்கிப் பம்டையுடன்
தடுக்காச் சீரஞ் சந்தனத் திப்பிலி தூய்ய சாதிப் பத்திரியும்
அடுக்காம் நல்ல வற்றலொர்டு அரிய சிற்ற முட்டியுமாம்
தடுக்காம் கவினம் செம்பருத்தி தூய்ய ராமிச்சிறு வாமே.

74.

74. இதுகள் வகைக்குப் பலமொன்று இடித்துச் சீலை வடி கொண்டு
புதிய சீனி கற்கண்டு போடு ரண்டு பலமுடனே
பதிய ஆவின் ~~நெய்யஞ்சு~~ [illegible] பலமுங் கூட்டி லேகியமாய்
மதியாய்ச் செய்து பாக்களவு வாங்கும் நீலக் கணம் நோயே.

மூலந் தள்ளில் களிச்சலுக்கு.

75. கணமும் வாத பித்தமுடன் களிச்சல் சீதம் சலம் ரெத்தம்
அனையுங் காச்சல் வயிற்றிரைச்சல் ஆசனங் கடுத்து உளைதலொடு
முளையும் விடாத தலை வலியும் பெருத்த அண்டி தள்ளுதலும்
குணமா முக முன் கருகிடுதல்கூடும் சிகப்பு மாறிடுமே.

<u>எண்ணெய்</u>.

76. மதிரம் சீரகம் சுடி பெரிய மரத்துப் பட்டை யோர் நிறையாய்
அதிக கருவேப் பட்டையுடன் அழகு கஷாயந் தனை யரைத்துப்
புதிய சாகினிப் பாலு தனில் புகட்டு மிச்சா பத்தியமாய்ச்
சதியாய் வந்த கடுப்புளைச்சல் தாங்காப் பேதி மாறிடுமே.

77. தும்பை பொருதலையுங் கொளிஞ்சி தலங்க விதின் வேர் சீரகமும்
திம்பு மோதக மிந்துப்பு திற்பிலி யோரொன்று களஞ்சாக
நம்பு மாவின் மோர் நாழி நன்றுரைத்துக் கலக்கியதை
எம்பக் காச்சி யுள்க் கொள்ள ஏகும் பேராமக் கணமே.

78. குமரிச் சாறு முலைப் பாலு.ம் கூட்டும் வகைக்குக் கால் படியாய்
அமனே தேசிப் பழச் சாறு அஞ்சு சுவடு விளக்கெண்ணை
விமருங் குவிளை ராமிச்சு விஷ்ணு கிரந்தி யொடு முத்தம்
துமரும் முருங்கை வித்துடனே துளசி வித்து ஓரிலையே.

79. ஓரிலைத் தாமரை யிலவின் பிசின் உற்ற ஆலரம் பிசின் கோட்டம்
கார மக்கிரு வதி மதிரம் கடியதாளிச பத்திரியும்
ஓர் பலம் வர்த்து இடி பொடிய உடனே காச்சி வடி பதத்தில்
நேரந் தட்டுக் காசிடை தான் திசமாய் மூன்று நாள் தானே.

80. தானே காலையிற் கொடுத்துத் தயவாய்ச் சாயும் நேரத்தில்
தேனே யிண்டந்தன்டரிந்து சிறக்கக் காச்சிக் கால் படி நீர்
மானே வனிகள் பொடித்திட்டு வற்ற வைத்து மூன்று நாள் பு ஷ
பானே கொடுக்கத் தீரும் நோய் பகர்வேனிச்சா பத்தியமே.

<u>மூக்கு_கனத்துக்கு</u>.

81. பகர்வேன் வாந்தியொடு பொருமல் பற்றுஞ் சுரமும் தலை வலியும்
நிகர்வேன் வாந்தி நாவறச்சை நீண்ட சந்து பொருத்துளைவு
தகர்வேன் களிச்சல் ரெத்தமோடு தக்க சீதச் சலமுடனே
முகரா மண்டி தள்ளலும் போம் முலை கிரியா யுண்டிடுமே.

82. இண்டு அ தனை மேனி யிசங்கின் குப்பி பூலா
கண்டம் பூவரசு தோடை கற்றுளை படர் பருத்தி
விண்ட சாரணை பிரமி வேளையும் நரிப் பயறும்
துண்டலே யிடி பிழிந்து துகை வகைச் சாறு நாழி.

83. சாறுடன் ஏரெண்டெண்ணை தானிரு படி வசம்பு
கூறுடன் லசுண மோதம் கோரோசினை செண்புகப் பூ.
வீறுடன் சாதி தான்றி விளம்பிய கரிய சீரம் வா
வாறுடனிதுகள் தாளும் வகை யரைப் பலம தென்றே.

தைலம்.

84. அரைத் தெல்லாம் கலந்த போது அடுப்பிலேற்றிக் காச்சி உரைத்த
தோர் பதத்தைக் கண்டு உபாயமாய் வடித்துப் பின்னை
கரகத்திலடைத்து வைத்துக் கறண்டியின ளவே யூட்டக்
வருத்தமாங் கணஞ்ரெட்டும் மாந்தமும் தோஷம் போமே.

85. சாகினிப் பாலு நாழி சமனி ரேண்டத் தென்னை
ஆகிய கிருவைப் பட்டை அருகரு வேலம் பட்டை
ஏகிய ஈரவுள்ளி யிண்டங் கொழுந்து வகை பிடியாய்
காவியோர் பலம் வணிகன் காசு கட்டி பலங் காலே.

86. காலே யிடித்துப் பொடித்தரைத்துக் காச்சி மெழுகு பதம் வடித்து
வாலைக் கோர் கறண்டி வீதம் வருந்தி மூன்று நாள் கொள்ள பாலர்
வாலருஷ் கணமாந்தம் பட்சி பறவைத் தோஷ முடன் மேலோர் தீரு
மென வுரைத்தார் விரும்பி யிதனைச் செய்திடுமே.

சாதிக்கா யென்னை.

87. நங்கையர் பாலத்த வடான் பாலிரட்டி நல்லென்னை நாழி யொன்றுய்க் கலந்த போது
மங்கையரே சாதிக்காய் பலந்தான் ரண்டு மருத்து மந்த யத்திரி வெந்தயமோ ரொன்று
எங்கு முள்ள குமரியின் சாற் தன்னுலாட்டி ஏக மொன்றுய்த் தான் கலந்து அடுப்பி லேற்றி
சங்கையுள்ள மெழுகு பத முதிர வெந்து தானிறுத்துக கலசமதிலடைத்திடாயே.

88. அடைத்த தொரு என்னை தனக்கனுபானந் தான் அறைகிறேன் குருந்த நீர் வெள்ளி ராகும்
விடைத்த முலைப் பாலில் காசிடை வீதந் தான் பத்தியத் தோடிரு மூன்று நாள் தானுட்ட
சடைத்த கணத் தோஷ முடன் ரெத்த வாந்தி சளி ரெத்தங் கடுப்புளைவு சீத பேதி
அடைத்திருமல் ரெத்த திண் காசங் கக்கல் அகன்று போம் சாதிக்கா யென்னை யாமே.

சகலத்துக்கும் தயிலம்.

89. என்னவே பொன்னுங் காணி கீழ் காய் நெல்லி இரு நொச்சி யோரிலைத் தாமரை வல்லாரை
நன்னவே தகரையொடு அம்மான் பச்சை நாயுருவி புளியாரை மொசுமொசுக்கை
பன்னவே தோடை புள்ளடி துளசி பகர் சீந்தி நரிப் பயறு முட்கா வேளை
அள்ளவே விஷ்ணு ஞீலி கதளிப் பூப்பு ஆடு தின்னு மூலியுட கொழுந்து தானே.

90. ஆவரையும் விடத் தயில நீலக் குமிழும் அதிய சிறு கீரை வில்லம் கண்டங் காரி
பாவையரே மிளகு தக்காளி வேளை பர் பருத்தி நாய் வேளை சிறு விளாத்தி
மேவு சங்கங் குப்பி வேர் வகை யொன்றுக்கு விளங்க வொரு பிடி யரிந்து கஷாயமிட்டு
வேவே யெரி யெட்டொன்று யிறுத்துக் கொண்டு விளம்புகிறேன் முன் கொழுந்து சாறுதானே.

91. சாறு வகைக் கஞ்சு தெளிவு ஏரண்டெண்ணை தானுழி யொன்றுகக் கலந்த போது
வாறுடைய இரும்புரு சீரம் பற்படாகம் வயம்பு பெருங்காயமுடன் கடுகு ரோகிணி
வீறு பூ வந்த பழம் கடல் நுரையும் விளங்கு திற்பிலி யாமைத்தோடு
கூறு கருஞ் சூரைப் பட்டை வகை களஞ்சி கட்டி யரை மயனம் போல் கலக்கிக் காச்சே.

92. காச்சி வடி மெழுகு பதமாகும் போது கலச மதிலடைத்து வடி கட்டிக் கொண்டு

பாச்சி விடு துய்டிடை தானந்தி சந்தி பத்து நாளைக்கு மொரு நாள்தாக
கூச்சமுள்ள பத்தியந்தான் புளியிறச்சி கொடிதான பதார்த்தங் களெல்லாம் தள்ளு.

தீர்சையடா கணங் களிரெட்டிகுரே சேர்ந்த பல விரண மெல்லாந் தீர்ந்து போமே.

93. தீர்ந்திடும் நோய்களெல்லாம் சிறந்திடும் நிதான மல்லால்
சேர்ந்திடும் பெரு நூல்க் கோர்வை தேசத்தோர் பிணிக்கவெற்ற
சார்ந்த நீ யத்னைப் பாரு தக்க தோரவுஉடதங்கள் கூர்ந்து தானறிந்து செய
செய்யக் கொடை பிணி கடலே புக்கும்.

94. புக்குமே சாத்திய மசாத்தியம் புகழ் பெற அறிந்த போத
தக்க தோர் பரிகாரங்கள் சார்வறச் செய்ய வேண்டும்
திக்குமே பல நூல்ப் பார்த்து தேசத்தின் வயித்தியஞ் செய்ய
நக்கனு ருரைத்த உண்மை நலம் பெறச் சொன்னார் தாமே.

95. சொல்லிடும் பெரியோர் தம்மை துதி தரும் பாதம் போற்ற
நல்லவர் சொன்ன நூல்கள் நாட்டுள்ளோராய்ந்து பார்த்து
மெல்லென விரும்பிச் செய்தால் வெகு பிணி தீருஞ் சொன்னார்
கல்லைப் போலிருந்திடாதே கடுத்திடும் பிணிகள் தானே.

96. கடும் பிணி தீருதற்கு கன் கன நூல்கள் சொன்னார்
விடுங் குறியறிந்த பேர்க்கு வெகு பிணி யெளிதே யாகும்
படுங் குறி யறியா மூடர் பரிகாரம் செய்வதேது
சடுதியாய்ப் பெரியோர் சொன்ன சாத்திரம் பிழை வராதே.

97. சூத்திரம் பெரி தென்றெண்ணியதின் பொருளறிந்து கண்டால்,
சூத்திர மறியலாகும் சுருக்கதாம் வழிகளெல்லாம் மாத்திரை
யறியாப் பேர்கள் வல் விதி பெரிதென்றெண்ணி
ஆக்கிரப் பட்டிட்டாலும் வழி யடங்கிடாதே.

26.9.62. முற்றும்.

****